

UNIVERZITA KARLOVA

FAKULTA SOCIÁLNÍCH VĚD

Institut komunikačních studií a žurnalistiky

Katedra Mediálních studií

Diplomová práce

2018

Bc. Zuzana Srpová

UNIVERZITA KARLOVA

FAKULTA SOCIÁLNÍCH VĚD

Institut komunikačních studií a žurnalistiky

Katedra Mediálních studií

**Eskalace krize v řecké veřejnoprávní televizi
v letech 2013 – 2014**

Diplomová práce

Autor práce: Zuzana Srpová

Studijní program: Mediální studia

Vedoucí práce: Mgr. Daniel Köppl

Rok obhajoby: 2018

Prohlášení

1. Prohlašuji, že jsem předkládanou práci zpracovala samostatně a použila jen uvedené prameny a literaturu.
2. Prohlašuji, že práce nebyla využita k získání jiného titulu.
3. Souhlasím s tím, aby práce byla zpřístupněna pro studijní a výzkumné účely.

V Praze dne 4.1.2018

Zuzana Srpová

Bibliografický záznam

SRPOVÁ, Zuzana. *Eskalace krize v řecké veřejnoprávní televizi v letech 2013 – 2014*. Praha, 2018. 84 s. Diplomová práce (Mgr.) Univerzita Karlova, Fakulta sociálních věd, Institut komunikačních studií a žurnalistiky. Katedra Mediálních studií. Vedoucí diplomové práce Mgr. Daniel Köppl

Rozsah práce: 133 634 znaků

Anotace

Hlavním tématem této diplomové práce jsou veřejnoprávní média, obzvláště veřejnoprávní televizní vysílatelé. Po všeobecném vymezení základních pojmů souvisejících s uvedenou tematikou a vytyčení rozdílů mezi médii v soukromém a veřejném sektoru jsem dále blíže charakterizovala veřejnoprávní média ve vybraných evropských zemích. Jako tyto země jsem zvolila Velkou Británii, Německo, Itálii a Českou republiku. Tyto státy jsem zvolila z důvodu, že se jedná o země vyznačující se různými systémy ať už ekonomické, politické či mediální stránce. Důkladnému rozboru je v práci podrobena historie, vývoj a současná situace veřejnoprávních médií v Řecku. V souvislosti se zařazením do historického kontextu práce plynule přechází ke krizi, která nastala v zemi v červnu roku 2013 v důsledku rozporuplného vládního zásahu

do médií, kdy došlo k přerušení vysílání řecké veřejnoprávní televize ERT. Praktická část práce je následně věnována analýze sledovanosti řecké televize na základě dostupných dat v období před, během a po této situaci z června 2013. Hlavním úkolem práce je ukázat, zda se vládní jednání projevilo na sledovanosti televize řeckou veřejností.

Annotation

The main topic of this thesis is the functioning of the public service media, especially public service television broadcasters. After general definitions of the basic terms associated with this topic, the thesis highlights the differences between the media in the private and the public sectors, and characterizes the public service media in the previously selected European countries: the United Kingdom, Germany, Italy and the Czech Republic. The choice of these particular states was based on their different economic, political and media systems. The history, the development and the crisis of the Greek public service media are subjected to a thorough analysis. Regarding the inclusion of the historical context the thesis moves onto the crisis which occurred in June 2013 due to inconsistent government interferences in the media field, which led to a suspension of the transmission of the Greek public broadcaster ERT. The practical part is dedicated to a detailed analysis of the viewership of the Greek television, focusing on the period before, during and after the crisis had occurred. The main

objective of the thesis is to point out whether the government interferences had influenced the viewership of the Greek television.

Klíčová slova

Veřejnoprávní média, veřejnoprávní televize, Řecko, ERT, krize, vláda, sledovanost

Keywords

Public media, public television, Greece, ERT, crisis, government, viewership

Title

Escalation of the crisis in Greek public broadcasting television in 2013 – 2014

Poděkování

Na tomto místě bych ráda poděkovala Mgr. Danielu Köpplovi za odborné rady a připomínky. Dále pak společnosti Nielsen Audience Measurement a Havas Media za poskytnutá data potřebná pro zpracování praktické části této diplomové práce.

OBSAH:

ÚVOD.....	1
1. VYMEZENÍ ZÁKLADNÍCH POJMŮ	4
1.1 MASOVÁ MÉDIA	7
1.1.1 <i>Vznik a vývoj jednotlivých druhů masových médií</i>	8
1.1.2 <i>Masová kultura</i>	13
1.1.3 <i>Masové publikum</i>	15
1.2 MÉDIA A JEJICH VLIV	16
1.2.1 <i>Vliv médií na společnost</i>	16
1.2.2 <i>Média a politika</i>	17
1.3 MÉDIA VEŘEJNÉ SLUŽBY	19
2. VEŘEJNOPRÁVNÍ TELEVIZE V ŘECKU	21
2.1 ROZDĚLENÍ MEDIÁLNÍHO PROSTŘEDÍ	24
2.1.1 <i>Dělení dle vlastnictví</i>	24
2.1.2 <i>Dělení dle působnosti</i>	26
2.2 VZNIK, VÝVOJ A PRÁVNÍ STATUS.....	27
2.3 ŘECKÁ FINANČNÍ KRIZE.....	33
2.4 UZAVŘENÍ VEŘEJNOPRÁVNÍ TELEVIZE ERT V ČERVNU 2013.....	34
3. VEŘEJNOPRÁVNÍ TELEVIZE VE VYBRANÝCH ZEMÍCH EU.....	36
3.1 VELKÁ BRITÁNIE – BBC.....	36
3.1.1 <i>Financování televize BBC</i>	37
3.2 NĚMECKO – ARD A ZDF	39
3.2.1 <i>Financování veřejnoprávních vysílatelů v Německu</i>	40
3.3 ITÁLIE – RAI.....	41
3.3.1 <i>Finanční zdroje RAI</i>	42
3.4 ČESKÁ REPUBLIKA – ČESKÁ TELEVIZE (ČT).....	43
3.4.1 <i>Protikupační vysílání 1968</i>	44
3.4.2 <i>Změny vyvolané listopadem 1989</i>	45
3.4.3 <i>Česká televize a její financování</i>	46
3.4.4 <i>Krize v ČT</i>	47
3.4.5 <i>Současnost</i>	47
3.5 KOMPARACE VÝVOJE ČESKÉ A ŘECKÉ VEŘEJNOPRÁVNÍ TELEVIZE.....	49
4. PRAKTICKÁ ČÁST	50
4.1 ŘECKÝ MEDIÁLNÍ TRH.....	50
4.1.1 <i>Konzumace médií</i>	50
4.1.2 <i>Investice do reklamy</i>	52
4.2 VÝVOJ SLEDOVANOSTI ŘECKÉ TELEVIZE	55
4.2.1 <i>Nielsen Audience Measurement</i>	55
4.2.2 <i>Analýza získaných dat</i>	56
4.2.3 <i>Rozbor veřejnoprávních vysílatelů mezi lety 2012 – 2014</i>	57
4.2.4 <i>Porovnání sledovanosti před a po uzavření televize ERT</i>	64
ZÁVĚR	65
SUMMARY	68
POUŽITÁ LITERATURA.....	71
SEZNAM GRAFŮ A TABULEK.....	84

ÚVOD

Ekonomická krize zmítající Řeckou republikou již od roku 2009, kdy byla poprvé zveřejněna skutečnost o upravených datech o tamní ekonomice, se musela nutně promítnout do různých oblastí řecké společnosti a institucí, mezi něž patří i média.

Tato diplomová práce si bere za cíl zmapovat řecký mediální trh, přičemž klade důraz zejména na řeckou televizi veřejné služby, jednu z institucí, které byly krizí nejvíce postiženy. Domnívám se, že analýza eskalace krize v řecké veřejnoprávní televizi v letech 2013 – 2014 představuje relevantní výzkumné téma z následujících důvodů. Zaprvé, řecká krize nepostihla pouze řecký stát, nýbrž politiku a ekonomiku celé Evropské unie. Vzhledem k tomu, že většina informací týkajících se politiky a ekonomiky státu je občanům do velké míry zprostředkována prostřednictvím médií, analýza krize v řeckých médiích má význam jak v rovině akademické, tak v rovině mediální.

Zadruhé, v českém mediálně historickém diskurzu dosud nevznikla práce, která by se tímto tématem zabývala, či která by se alespoň povrchově věnovala řeckému mediálnímu systému a jeho fungování.

V neposlední řadě jsem si toto téma vybrala z důvodu mého kladného vztahu k řecké kultuře a k předchozímu studiu Mediteránních studií.

Diplomová práce je rozdělena na teoretickou a praktickou část. Teoretická část je rozvržena na tři hlavní kapitoly. V první kapitole se snažím vysvětlit základní teorie a pojmy, přičemž pozornost je kladena především na vývoj masových médií a jejich jednotlivých typů, vysvětluji zde vztah médií a politiky a definuji veřejnoprávní média a jejich odlišné znaky od médií komerčních. Druhá kapitola je věnována řecké veřejnoprávní televizi, její historii, vývoji, ale především průběhu krize a jejím následkům.

Začátky televizního vysílání v Řecku se budu snažit vylíčit v souvislosti s historickým kontextem a významnými změnami, kterými země procházela v období od roku 2009 dodnes. Kromě historie televizního vysílání v Řecku se budu věnovat také průběhu krize v médiích a následkům jednání vlády, která pod záminkou úspor a vylepšení kondice státního rozpočtu na určitou dobu veřejnoprávní televizi ERT úplně uzavřela.

Hlavní metodou práce je komparace. Pro utvoření uceleného obrazu o systému veřejnoprávních médií v Řecku provedu komparaci řeckého veřejnoprávního vysílatele s podobnými vysílateli ve vybraných evropských zemích, které se vyznačují různými mediálními systémy. Pro tento úkol jsem si zvolila následující státy: Velká Británie, Německo, Itálie a Česká republika, přičemž jsem vycházela z teorie mediálních systémů od Daniela P. Hallina a Paola Manciniho.

Výzkum bude založen na hypotéze, že učiněné kroky řecké vlády v rámci úsporných opatření a násilné uzavření televize ERT se negativně odrazily na sledovanosti stanice a v důsledku na oblibě u řeckého obyvatelstva.

Obsahem praktické části jsou dvě kapitoly: Řecký mediální trh a Vývoj sledovanosti řecké televize. V první kapitole jsem vycházela z dat poskytnutých agenturou Havas Media, která reflektují konzumaci médií v řecké společnosti a rozložení investic do reklamy. Druhá část je zaměřena na sledovanost řecké televize v období září 2012 až srpen 2016 zahrnujícím etapu spojenou s krizí v řecké veřejnoprávní televizi.

Praktická část práce se bude věnovat vývoji sledovanosti řecké televize v letech 2013 – 2014, kdy byla situace v této instituci nestálá a nejasná, a dále bude porovnávat sledovanost před i po tomto období. Celkově se budu snažit popsat fungování řeckého mediálního trhu a postavení televize v celém mediálním prostředí Řecka.

K vypracování diplomové práce jsem v první kapitole teoretické části vycházela z publikace *Úvod do teorie masové komunikace* od britského teoretika Denise McQuaila. Z knih od českých autorů jsem často užívala titul *Masová média* od dvojice českých akademiků Jana Jiráka a Barbary Köpplové. Vzhledem k tomu, že k tématu řecké veřejnoprávní televize, a celkově řeckým médiím, neexistuje v českém jazyce dostatečně kvalitní odborná literatura, ve druhé kapitole jsem proto vycházela z encyklopedie od Thimia Zaharopoula *Encyklopedie of television*, konkrétně z části týkající se televize v Řecku. Důležité historické mezníky v novodobých dějinách Řecka jsem čerpala z knihy *Dějiny Řecka* od Pavla Hradečného.

Pro zpracování praktické části se mi podařilo získat data přímo od mediálních agentur *Havas Media* a *Nielsen Company*, které mi poskytly potřebné grafy a informace ze zkoumaného období, zachycující údaje o celém řeckém mediálním trhu. Během psaní předložené diplomové práce jsem se potýkala s problémem dostupnosti online databáze výše zmíněné agentury *Nielsen Company*, ze které jsem čerpala data

o sledovanosti řecké veřejnoprávní televize ve zkoumaném období mezi lety 2012 – 2016.

1. VYMEZENÍ ZÁKLADNÍCH POJMŮ

V dnešní společnosti jsou média neodmyslitelnou součástí každodenního života lidí v mnoha různých stránkách. Jsou zdrojem zábavy a informací, mají vliv na lidské postoje a názory, a proto se staly terčem snah o jejich ovlivňování.

Samotný pojem „médiá“ může mít velmi široký význam, jelikož jeho užití lze aplikovat jednak na prostředky technologické, zajišťující komunikaci, médiem ovšem můžeme označit i například samotnou mediální instituci (čímž můžeme mít na mysli například redakci).¹

Irena Reifová ve *Slovníku mediální komunikace* pojem „médiu“ definuje: „V mediálních studiích je médium důležitý článek, mezi komunikátorem a adresátem. Jsou to prostředky masové komunikace, které přenášejí informace v různých formách a za různým účelem.“² Dále uvádí, že na médium může být nahlíženo v různých významech a tento pojem lze vykládat jako: fyzikální podmínky umožňující komunikaci, technologie pro záznam/ přenos či kód, ve kterém je sdělení zaznamenáno.³

Jiné pojetí definice médií uvádí Marshall McLuhan ve své knize *Jak rozumět médiím*. V tomto díle jsou médiím myšleny nejen klasicky sdělovací prostředky, nýbrž všechny nástroje, díky nimž člověk rozšiřuje svou moc a celkově důležitost své lidské existence. Dle McLuhana totiž tyto technické vynálezy (jako například auta, zbraně či elektřina) nejsou pouze pasivními vykonavateli, ale zpětně působí dále na člověka. Zde mluvíme nejen o obsahu, ale i o způsobu sdělení.⁴

Média plní v našich životech různé funkce, ať už je to funkce zábavní, edukativní, informační, kontrolní či sociální. Je zřejmé, že každé médium se věnuje jednotlivým úlohám jinou měrou, problém ovšem může nastat ve chvíli, kdy se konkrétní médium uchýlí mimo primárně očekávané výsledky. Jde například o moment,

---

¹ Urban, L., Dubský J., Murdza K.: *Masová komunikace a veřejné mínění*, Praha 2011, Grada Publishing, 240 s., ISBN 978-80-247-3563-4, s. 48

² Reifová, I.: *Slovník mediální komunikace*. Praha: Portál, 2004. ISBN 80-7178-926-7. s. 139

³ Tamtéž.

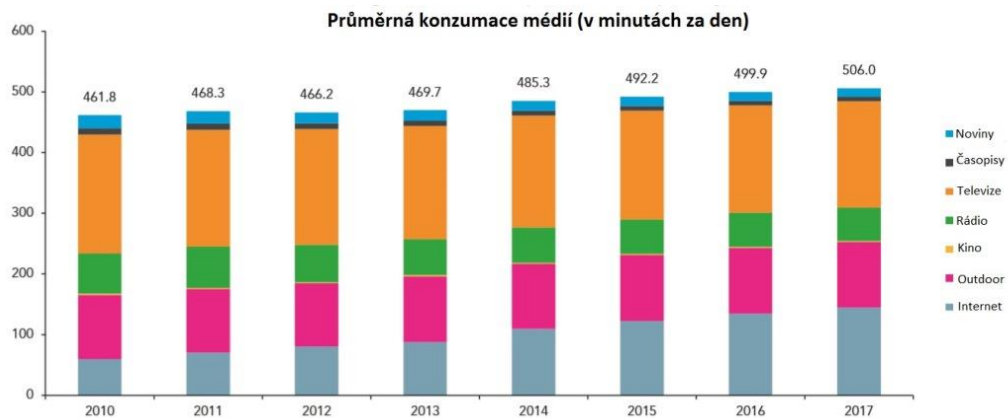
⁴ MCLUHAN, M.: *Jak rozumět médiím: extenze člověka*. Praha: Odeon, 1991. Eseje (Odeon). ISBN 80-207-0296-2, s. 7-11

kdy zpravodajská relace na některých televizích přestane plnit svou informační funkci, ale začne se vychylovat spíše k zábavnímu programu.⁵

Jako první tři funkce médií stanovil americký politolog Harold Lasswell informování, korelaci (vytváření vztahů ve společnosti) a kontinuitu (šíření kulturního dědictví). Později tuto teorii obohatil Charles Wright o čtvrtou funkci médií, kterou stanovil zábavu, a Harold Mendelsohn tento výčet završil přidáním funkce páté – získávání (využívání médií v oblasti politiky a reklamy).⁶

Člověk je ustavičně vystaven sdělením z médií, která nás obklopují v mnoha různých formách, ať už z tisku, rozhlasu, televize nebo internetu. Na základě výzkumu společnosti *ZenithOptimedia (Media Consumption Forecasts)* mapující průměrnou mediální konzumaci (jakéhokoliv typu) je patrné, že v roce 2015 byl celkový čas strávený s médii odhadnutý v průměru na 8 hodin denně. Výzkum byl prováděn na základě dat z 65 zemí po celém světě. Z tohoto údaje vztahujícímu se k roku 2015 je patrné, že došlo k nárůstu o 1,4 % oproti roku 2014. Nejvíce mezi lidmi narůstá užívání internetu, které stoupl o 11,8 %. Zvyšující se konzumace internetu se ale negativně projevila na klesající křivce týkající se novin a časopisů.⁷

Graf 1: Průměrná konzumace médií ve světě

Zdroj: *ZenithOptimedia*⁸

⁵ Urban, L., Dubský J., Murdza K.: *Masová komunikace a veřejné mínění*, Praha 2011, Grada Publishing, 240 s., ISBN 978-80-247-3563-4, s. 50

⁶ MCQUAIL, Denis. *Úvod do teorie masové komunikace*. Vyd. 3. Praha 2007, Portál, 447 s. ISBN 978-80-7367-338-3, s. 102-103

⁷ *Čas strávený s médii se zvyšuje, růst táhne internet*. Mediaguru. [online]. 2015. [cit. 2016-04-22]. Dostupné na www: <http://www.mediaguru.cz/2015/06/cas-straveny-s-medii-se-zvysuje-rust-tahne-internet/#.Vye4CXGLTIV>

⁸ *Čas strávený s médii se zvyšuje, růst táhne internet*. Mediaguru. [online]. 2015. [cit. 2016-04-22]. Dostupné na www: <http://www.mediaguru.cz/2015/06/cas-straveny-s-medii-se-zvysuje-rust-tahne-internet/#.Vye4CXGLTIV>

Skutečnosti o vzrůstající konzumaci médií si jsou zcela jistě vědomi například političtí činitelé, snažící se během svých kampaní získat na svou stranu nové voliče či firmy, které prostřednictvím médií lákají nové zákazníky (tzn. vzrůstá *komercializace médií*, tj. orientace médií na obchod a zisk). Čím je mediální produkt na velkém obchodním trhu žádanější, tím více je dle Denise McQuaila mimo jiné spojován s povrchností, konformností, nenáročností pro diváka a jeho zaměření je spíše na zábavní funkci.⁹

---

⁹ MCQUAIL, Denis. *Úvod do teorie masové komunikace*. Vyd. 3. Praha 2007, Portál, 447 s. ISBN 978-80-7367-338-3, s. 131

1.1 Masová média

Již od doby, kdy se tisk stal zdrojem informací nejen pro vzdělané a vysoké vrstvy, ale pro celou společnost bez rozdílu vzdělání či společenského postavení, můžeme hovořit o termínu *masová média*. Tento fakt souvisí i s pojmem pocházejícím od kanadského mediálního teoretika Marshalla McLuhana *Gutenbergova galaxie*. McLuhan v této teorii dává vynálezu mechanického knihtisku velkou váhu, jelikož uvádí, že kniha se stala prvním masovým výrobkem.¹⁰ Gutenbergův vynález byl pro vývoj tisku sice již v 15. století přelomový, ale k uvedení procesu tisknutí tiskovin do masové výroby musela uběhnout další 4 století. Pro tento krok byl stěžejní vynález rotačky (tiskařský kotoučový stroj), která byla poprvé zkonstruována Američanem Robertem Hoem v roce 1845 a nejprve se rozšířila na území USA. V roce 1865 přispěl k vývoji masového tisku Američan William Bullock svým vynálezem první tiskařské rotačky, která tiskla na nekonečný pás papíru.

V průběhu první poloviny 19. století přešli lidé z tradiční společnosti spíše do formálních a neosobních vztahů. Z tohoto důvodu jedinci po nějaké době začali pociťovat pocit samoty a izolace. Ruku v ruce s tímto procesem začala tzv. modernizace společnosti, která si žádala zintenzivnit koloběh a zvětšit objem proudících informací. Pro proces modernizace bylo nezbytné, aby společnost byla:

- Průmyslová
- Urbanizovaná
- Masová
- Konzumní
- Společností volného času¹¹

Pojem „masa“ má označovat onu širokou veřejnost, která užívá mediální sdělení a uvnitř níž neexistují téměř žádné diference, lidé postupně ztrácejí svoji individualitu, a proto hovoříme právě o tzv. „mase“ lidí. Denis McQuail vymezuje masu

¹⁰ McLUHAN, M. *The Gutenberg Galaxy: The Making of Typographic Man*; 1st Ed.: Univ. of Toronto Press; reissued by Routledge & Kegan Paul. 1971. ISBN 0-7100-1818-5.

¹¹ Urban, L., Dubský J., Murdza K.: *Masová komunikace a veřejné mínění*, Praha 2011, Grada Publishing, 240 s., ISBN 978-80-247-3563-4, s. 37

následujícími prvky: „velký soubor, není diferenciována, postrádá pořádek, je projevem masové společnosti.“¹²

Postupem času se vznikem nových typů médií, jako je rozhlas či televize, se stále více rozšiřovala nejen dostupnost mediálních sdělení, ale i frekvence jejich publikování. Technologický pokrok a organizace distribuce jsou prvky, jejichž výsledkem je aktuálnost a pravidelná periodicitu mediálních sdělení, které veřejnosti přinášejí neustále ty zajímavé a podstatné události a novinky ze všech koutů světa. V dnešní době, kdy nejsme vázáni pouze na ranní tisk, si můžeme informace a zprávy z domova i ze světa opatřit v podstatě kdykoliv. Jako první televizní kanál, který poskytuje zpravodajství 24 hodin denně, byla Tedem Turnerem a Reesem Schonfeldem v roce 1980 založena americká televizní stanice CNN. Kromě neomezené dostupnosti a pravidelnosti mají masová média další dva znaky, jimiž jsou jednak rozmanitá použitelnost obsahů pro uživatele a dále je to závislost masových médií na zájmu společnosti.¹³

1.1.1 Vznik a vývoj jednotlivých druhů masových médií

- **Tisk**

Bezpochyby za jedním z největších technologických milníků pro rozvoj tisku a tištěných médií stál Johannes Gutenberg se svým vynálezem mechanického knihtisku. Ten znamenal velký skok pro usnadnění a hlavně zrychlení distribuce tiskovin, ať už mluvíme o novinách či knihách. Přesný rok vytištění první knihy na Gutenbergově knihtisku není přesně znám, ovšem historici velmi často udávají rok 1446.

Nicméně tiskařství bylo lidstvu známo již před Gutenbergem. Již ve staré Číně (8. století n.l.) se k tisknutí využívalo metody, kdy do dřevěných bloků byly vyřezány znaky, které byly následně nabarveny inkoustem, a za pomoci těchto bloků se tisklo na listy papíru. Gutenbergovým přínosem v této tiskařské revoluci byla hlavně výměna materiálu, kdy dřevo bylo nahrazeno olovem.¹⁴

Tisk tehdejší doby (tj. období 15. století) ovšem nelze označovat pojmem „masový“, jelikož byl určen pouze pro určité okruhy lidí (ti, kteří v té době již uměli

---

¹² MCQUAIL, Denis. *Úvod do teorie masové komunikace*. Vyd. 3. Praha 2007, Portál, 447 s. ISBN 978-80-7367-338-3, s. 58

¹³ Jiráček, J., Köpplová, B.: *Masová média*, Praha 2009, Portál, 416 s., ISBN 978-80-7367-466-3, s. 21-22

číst). Kvůli tomu byla v té době zkreslena i představa toho, co je veřejné mínění. Představovaly jej pouze elitní a vzdělané vrstvy, které měly možnost čerpat informace a novinky z tisku a tedy si díky nim utvářet své postoje a názory.

Se změnami ve společnosti, kterými se vyznačovalo 19. století (industrializace a urbanizace) souvisí i vznik masového tisku. Tento typ tištěných médií se vyznačoval nízkou cenou, která byla mnohdy promítána i do samotného názvu, jímž byly tyto noviny označovány (penny press, Groschenpresse, šestákový tisk). Nejen cenově ale i obsahově se lišila masová tištěná média od dřívější verze. Uváděné zprávy se často týkaly zločinů, různých senzací, love story, tehdejších filmových a divadelních celebrit a sportu. Co do stylu novináři ve svém psaní kladli důraz na emoce a zkratkovité vyjadřování, snažili se čtenáře svými články bavit. Masový tisk byl mnohdy označován také pojmem *bulvární tisk*¹⁵, který se udržel dodnes.¹⁶

V souvislosti s tiskem bychom ovšem neměli zmiňovat pouze periodický tisk, bezpochyby do této skupiny patří i knihy. Vzhledem ke Gutenbergovu vynálezu, který umožnil výrazné zrychlení v procesu tisknutí knih, bylo na místě vymyslet způsob, jak knihy distribuovat i do dalekých zemí. To byl jeden z impulzů pro rozvoj poštovního systému, který je rovněž důležitým mezníkem v oblasti rozvoje masových médií a jejich šíření ve světě (v 16. století začínají v rakouských zemích vznikat zemské poštovní úřady).¹⁷

• Rozhlas a televize

Historie vysílacích médií čítá již přes 100 let v případě rozhlasu, televize má za sebou více než 80letou historii. Poptávka na zjednodušení komunikace mezi lidmi na dlouhé vzdálenosti byla uspokojena již v první polovině 19. století, kdy Samuel F. B. Morse přišel s objevem elektrického telegrafu. Tento vynález se užíval po dalších zhruba 100 let, ovšem skýtal mnoho negativních vlastností, mezi něž patřila závislost na kabelech, jejichž instalace byla velmi drahá a navíc byly velmi náchylné k poškození. Mezitím již ale Michael Faraday pracoval na své teorii

---

¹⁴ Vivian, John: *Books first of the mass media*. In: *The media of mass communication*, Boston 1995, Allyn and Bacon, 3. vydání, 496 s., ISBN 0-205-16452-8, s. 30-33

¹⁵ Z francouzského *boulevard* = široké a dlouhé třídy ve velkoměstech (tímto názvem je umocněn zájem tisku na dění ve velkoměstech a senzacechtivost)

¹⁶ VEČEŘA, Pavel. *Úvod do dějin tištěných médií*. Praha: Grada Publishing, 2015. Žurnalistika a komunikace. ISBN 978-80-247-4178-9, s. 139-140

elektromagnetických polí, svůj objev dokončil ve 40. letech 19. století a v 60. letech jeho myšlenku rozvinul a matematicky dokázal James Maxwell. Experimentální ověření Faradayovy a Maxwellovy teorie o šíření elektromagnetických vln provedl v roce 1887 a tím otevřel cestu k rozšíření bezdrátového spojení, a tedy i k vývoji nového média – rozhlasu - v roce 1893 jako první na světě veřejně předvedl radiokomunikační přístroj Nikola Tesla a o tři roky později Guileimo Marconi tento vynález vylepšil uzemněním a provedl první přenos na vzdálenost přesahující tři kilometry na principu tzv. čtvrtvlnného unipólu, který je užívaný dodnes.¹⁸

Co se týká televizního vysílání, tak první zmínky spadají do ještě staršího období, než je tomu u rozhlasu. Již v roce 1843 Alexandr Bain definoval tři principy přenosu obrazu na dálku. O čtyřicet let později přišel německý vynálezce Paul Nipkov s objevem elektrického teleskopu, který umožňoval pomocí rotujícího kotouče mechanické rozložení obrazu na světelné body, což se dá považovat za počátek mechanického systému přenosu obrazu. V roce 1925 byla založena skotským inženýrem Johnem Bairdem první televizní společnost *Television Ltd.* Zmíněný vynálezce je zároveň autorem prvního televizoru, na kterém v roce 1926 došlo poprvé k přenosu živého obrazu.¹⁹

Jak uvádí Denis McQuail: „Rozhlas se zdál být spíše technologií hledající využití, než aby reagoval na poptávku po nové službě či novém obsahu, a přesně totéž lze říci o televizi.“²⁰ Ve zkratce z toho vyplývá, že tyto dva druhy médií pouze vysílají a přenášejí divákům převzaté obsahy pocházející z jiných médií, jako jsou například tištěné zprávy či hudba.²¹

Nesmíme ovšem opomenout jednu inovaci, kterou rozhlas a televize přináší a tou je schopnost přenášet a zaznamenávat děje v přímém přenosu, během doby, kdy zrovna probíhají.²²

Při vzniku vysílacích médií (rozhlasu a později i televize) nešlo ihned z počátku o médium primárně určené pro novinářské účely. Během svých prvních let byly rozhlas

¹⁷ Vivian, John: *Books first of the mass media*. In: *The media of mass communication*, Boston 1995, Allyn and Bacon, 3. vydání, 496 s., ISBN 0-205-16452-8, s. 33

¹⁸ GARRATT, G. R. M.: *The early history of radio: from Faraday to Marconi*. London, UK: Institution of Electrical Engineers, in association with the Science Museum, c1994. History of technology series, 20. ISBN 0852968450, s. 1-6

¹⁹ EBOCH, M. M. a Karen C. PETRUSKA: *A history of television*. Essential library of cultural history. ISBN 9781624035562. s. 12-22

²⁰ MCQUAIL, Denis: *Úvod do teorie masové komunikace*. Vyd. 3. Praha 2007, Portál, 447 s. ISBN 978-80-7367-338-3, s. 39

²¹ Tamtéž

i televize chápány pouze jako prostředek přinášející divákům čistě zábavu a umění. Zprvu rozhlas přenášel koncerty, přednášky či divadelní představení a obdobně vypadaly i první kroky televizního vysílání, jelikož televize byla často označována za tzv. „rozhlas s obrazem“.²³

• Film

Jedním z podnětů pro rozvoj a intenzivní šíření filmu byl volný čas, kterým začali na konci 19. století disponovat lidé z dělnické třídy. Můžeme říci, že s příchodem filmu divákům v podstatě nebylo přineseno nic nového co do obsahu, jelikož došlo spíše ke spojení již dříve užívaných produktů, jako jsou například hudba, zábava či různé příběhy, ať už smyšlené či na základně skutečných událostí.²⁴

Pobavení a rozptýlení ovšem nebyly jediným důvodem pro tvorbu filmů, jeho užívání lze intenzivně pozorovat i v propagandě. Stejně jako zábava, tak i výchova se již dříve objevovala v literatuře, přesněji řečeno v učebnicích. Film k těmto obsahům přidal obraz a později i zvuk, což napomohlo možnosti oslovovat svými sděleními širší veřejnost, čímž pádem i intenzivněji působit na společnost. Právě propagandistické tendence mají na film silnější vliv než na jiné druhy médií, a to z toho důvodu, že v této oblasti jsou ve hře mezi jednotlivými organizacemi a filmovými tvůrci vysoké finanční částky.²⁵

Využití filmu k propagandě bylo velmi intenzivní v období během 2. světové války. Byly natáčeny jak filmy s antisemitistickou tematikou jako například *Žid Süs* (1940), který poukazuje na to jak Židé „ovládali národy a státy a jak dovedli rozvracet rodiny a ničit pokojný život řádných a poklidných občanů“²⁶ či film *Velká přehrada* (1942), který nepojednává přímo o Židech, ale hlavní postavou je zde podnikatel, který se nechová hezky ke svým dělníkům, šidí je a šetří na stavebních materiálech, a tato postava je právě přirovnávána k židům. Nacisté ovšem filmu využívali taktéž

---

²² Tamtéž

²³ Bednařík, P., Jirák, J., Köpplová, B.: *Dějiny českých médií: Od počátku do současnosti*, Praha 2011, Grada Publishing, s. 448, ISBN 978-80-247-3028-8, s. 18

²⁴ MCQUAIL, Denis. *Úvod do teorie masové komunikace*. Vyd. 3. Praha 2007, Portál, 447 s. ISBN 978-80-7367-338-3, s. 37

²⁵ Tamtéž, s. 37

²⁶ BEDNAŘÍK, Petr: *Arizace české kinematografie*. Praha: Karolinum, 2003. ISBN 80-246-0619-4, s. 99

k propagandě německých vojáků a poukázání na jejich statečnost a odvahu, jak tomu bylo například ve filmu *Kolberg* (1945) z období Napoleonských tažení.²⁷

Nacistická tematika se nevyhnula ani filmové tvorbě za oceánem. Na počátku 2. světové války se Spojené státy americké snažily držet stranou, ale s postupným šířením Hitlerových vojsk začaly vznikat filmy s nacistickou tematikou i v USA, aby upozornily tamní veřejnost na problematiku a hrozbu, kterou s sebou Hitler a celé nacistické Německo přináší. Mezi takovéto filmy patří například Chaplinův film *Diktátor* z roku 1940.²⁸

Další zemí, která velmi často používala filmovou tvorbu k propagandě svých myšlenek, byl Sovětský svaz. Jedním z rysů propagandistických filmů v Sovětském svazu bylo šíření myšlenek o životaschopnosti režimu a o síle, díky které tento stát vyšel jako jeden z vítězů 2. sv. války. Ze sovětských filmů tohoto typu jmenujme dva: *Tři písňe o Leninovi* a *Deset dní, které otřásly světem*.²⁹

První veřejné promítání proběhlo 28. prosince 1895, kdy byl představen kinematograf bratrů Lumiérových v pařížském Grand Café. Původně bylo promítáno 10 krátkých dokumentárních filmů, což byl ale pouhý začátek k výnosnému obchodu s „pohybujícími obrázky“. Postupem času bratři Lumiérové nestíhali uspokojit poptávku po kinematografu a patent na vynález prodali Charlesi Pathému. Ten následně rozšířil kinematograf do celého světa. Charles Pathé byl francouzský producent, kterému se podařilo položit základy prvnímu filmovému impériu na světě a dále tímto objevem „založil jedno z obratově nejsilnějších hospodářských odvětví přede dveřmi stojícího 20. století.“³⁰

Původní forma a vlastnosti filmu byly ovlivněny příchodem televize, jelikož velká část diváckého publika byla odlákána právě k televizním programům. Na druhou stranu filmovým tvůrcům se otevřely nové a širší možnosti pro uspokojení filmových fanoušků po umělecké stránce.³¹

²⁷ VIRILIO, Paul. *Válka a film: logistika vnímání*. Červený Kostelec: Pavel Mervart, 2007. ISBN 978-80-86818-38-2, s. 132

²⁸ GRONEMEYER, Andrea: *Film*. Vyd. 1. Brno 2004, Computer Press, 192 s. ISBN 80-251-0209-2, s. 86

²⁹ Jaroš, J.: *Filmová propaganda v sovětském Rusku a nacistickém Německu*. Kultura21. [online]. 2016-04-17. [cit. 2017-05-08]. Dostupné na www: <http://www.kultura21.cz/film/14268-academia-richard-taylor-filmova-propaganda>

³⁰ Tamtéž, s. 8

• Internet a veřejnost

Samostatnou jednotku v oblasti médií tvoří internet, který ovšem bývá někdy kvůli interaktivitě, kterou nabízí svým uživatelům, staven mimo masová média a řazen do samostatné jednotky *tzv. síťových médií*. Když už se budeme držet toho, že internet je masové médium, musíme zmínit i skutečnost, že nám nabízí prostředky nejen ke komunikaci masové, ale i interpersonální (soukromé). Soukromou komunikací na internetu je myšleno například užívání aplikací, jakými jsou e-mail, chaty na sociálních sítích či Skype, které umožňují předávat svá sdělení pouze na soukromé úrovni mezi dvěma účastníky konverzace.³²

Počátky internetu lze datovat do roku 1969, kdy začaly ve Spojených státech vznikat kvůli potřebě usnadnit přenos informací komunikační kanály mezi armádou a univerzitami v souvislosti s vojenskými výzkumy. V 80. letech přišla *Národní nadace pro vědu* (National Science Foundation, NSF) s nápadem umožnit výzkumníkům za pomoci vysokokapacitních telefonních linek, laserů a satelitů přístup k tzv. superpočítačům například na univerzitách na Cornellu či v San Diegu. Síť NSF zahrnovala stále více uživatelů a vzhledem k tomu, že většina univerzit měla zároveň i své vlastní interní sítě uvnitř univerzity, došlo tímto propojením k tomu, že si mohlo najednou mezi sebou vyměňovat informace více než 2 miliony uživatelů sítě. Právě *Internet* bylo pojmenování, které bylo přiděleno tomuto systému.³³

1.1.2 Masová kultura

V souvislosti s masovými médii a jejich mocnými vlivy na společnost je nutné zmínit rovněž pojem masové kultury, kterou můžeme definovat jako soubor hodnot a znalostí produkovaných hromadnými sdělovacími prostředky a vykazujících konkrétní znaky, mezi něž patří: srozumitelnost, nenáročnost, snadná dostupnost, demokratičnost, zábavnost, informační a relaxační potenciál.³⁴

Masová kultura byla terčem časté kritiky, a to zejména kvůli její produkci hromadných produktů, a tím pádem potlačování jedinečných, elitních a uměleckých

---

³¹ MCQUAIL, Denis: *Úvod do teorie masové komunikace*. Vyd. 3. Praha 2007, Portál, 447 s. ISBN 978-80-7367-338-3, s. 38

³² Tamtéž, s. 18

³³ Vivian, John: *Mass media tomorrow*. In: *The media of mass communication*, Boston 1995, Allyn and Bacon, 3. vydání, 496 s., ISBN 0-205-16452-8, s. 227-228

výtvorů, které byly symbolické pro dřívější „správnou“ vysokou kulturu. K hlavním kritikům masové kultury se ve 40. letech 20. století řadila tzv. *frankfurtská škola*³⁵, mezi jejíž hlavní členy patřili Erich Fromm, Walter Benjamin, Max Horkheimer a Theodor Adorno. Právě Theodor Adorno poprvé použil termín „kulturní průmysl“, o němž se zmiňuje ve své knize *Dialektika osvícenství (1944)*. Výše zmíněným pojmem byla myšlena masová tvorba obsahů, která se již nevyznačovala kreativností a výjimečností lidského nadání, jako tomu bylo dříve, ale tyto její vlastnosti vystřídal spíše rysy komercializace a populárnosti.³⁶

Odlíšný pohled na masovou kulturu lze pozorovat například u současného britského sociologa John B. Thompsona, který uvádí, že produkty masové kultury jsou na jednu stranu určené celé společnosti, ale pokud se na tento fakt podíváme z jiného úhlu, tak uvidíme, že snadná dostupnost mediálních produktů není určujícím prvkem pro to, aby každý jedinec ve společnosti s tímto sdělením nakládal stejně a chápal jej stejným způsobem. Z této teze vyplývá fakt, že masmédiá netvoří v životě každého z nás identickou roli a rovněž síla vlivu médií není na každého člena společnosti totožná.³⁷

Jiným způsobem se masová kultura jevila v socialistickém způsobu myšlení, jelikož v tomto případě na ni nebylo nahlíženo negativním pohledem v kontrastu s tzv. vysokou kulturou, ale v socialistickém pojetí byly vidět spíše pozitivní rysy tohoto průmyslu. Jedním z těchto bodů je fakt, že vzhledem k tomu, že je tvořena „z lidu“, tak je dostupná a určená každému z nás a nejen elitám, jako tomu bylo u kultury vysoké.³⁸

---

³⁴ Urban, L., Dubský J., Murdza K.: *Masová komunikace a veřejné mínění*, Praha 2011, Grada Publishing, 240 s., ISBN 978-80-247-3563-4, s. 110-111

³⁵ *Název odvozen od města Frankfurt, ve kterém byl roku 1923 založen Ústav pro sociální výzkum, kde tito myslitelé působili.*

³⁶ Jiráček, J., Köpplová, B.: *Masová média*, Praha 2009, Portál, 416 s., ISBN 978-80-7367-466-3, s. 97-99

³⁷ Tamtéž, s. 97-99

³⁸ MCQUAIL, Denis. *Úvod do teorie masové komunikace*. Vyd. 3. Praha 2007, Portál, 447 s. ISBN 978-80-7367-338-3, s. 62

1.1.3 Masové publikum

„Herbert Blumer (1939) byl první, kdo postavil masu do protikladu k jiným formacím, zvláště ke skupině, davu a veřejnosti, a tím ji formálně definoval jako nový typ sociální formace v moderní společnosti.“³⁹

Skupina je dle McQuaila společenstvím, ve kterém si každý člen uvědomuje svou příslušnost a lidé uvnitř skupiny mají možnost vzájemného vlivu a komunikace. Další formací je dav, jehož hranice jsou vzdálenější, ale stále zde může docházet k určitým akcím, které jsou ovšem spíše emocionálně zaměřené. Mnohem širší pospolitostí je veřejnost, jejíž hlavním cílem je prosazování společných názorů a zájmů. Z toho je patrné, že pro vznik demokratické společnosti je právě veřejnost jedním ze základních prvků.⁴⁰

S rostoucím vývojem tiskařských technologií probíhajícím na počátku 19. století a vznikem nových (masových) médií šel ruku v ruce i vznik nového typu publika – masového – mezi jehož rysy patří mimo jiné vysoký počet členů. Dá se říci, že masové publikum nyní představuje téměř celou naši populaci, proto jsou v něm obsaženy všechny společenské vrstvy a kulturní typy a jeho skladba je velmi rozmanitá. S touto masovostí publika souvisí i anonymita jednotlivých členů, tudíž výrobci mediálních produktů se dostávají do situace, že neznají konkrétní jednotlivce, pro něž jsou tyto produkty určeny. Vzhledem k rozsáhlosti masového publika se nedá mluvit o tom, že by samo vyvíjelo nějakou aktivitu, ale je spíše příjemcem vlivů a obsahů, které na něj působí.⁴¹

---

³⁹ MCQUAIL, Denis. *Úvod do teorie masové komunikace*. Vyd. 3. Praha 2007, Portál, 447 s. ISBN 978-80-7367-338-3, s. 60

⁴⁰ Tamtéž

⁴¹ Jiráček, J., Köpplová, B.: *Masová média*, Praha 2009, Portál, 416 s., ISBN 978-80-7367-466-3, s. 209-212

1.2 Média a jejich vliv

Na moc médií můžeme nahlížet z více pohledů. Lze hovořit o vlivu médií na společnost, její fungování, začleňování jedinců do společnosti. Vzhledem k tomu, že média nám nejsou pouhým zdrojem zábavy a nástrojem pro vyplnění volného času, ale jsou i prostředkem, který nás informuje o lokálním i celosvětovém dění, společenských trendech a pro lobbying jsou velmi účinným nástrojem pro politiky, tak jsou velmi vlivnou a mocnou silnou na myšlení a postoje jedinců ve společnosti.

Pokud se ale podíváme na média z ekonomického hlediska, tak vzhledem ke svému stále se rozrůstajícímu zázemí jsou média rovněž i průmyslem, který zaměstnává tisíckovky lidí. Výše peněz, která se vynaloží (na příjmech i výdajích) se pohybuje ve velmi vysokých číslech. Mluvíme zde o částkách plynoucích z koncesionářských poplatků, investic do reklamy, prodeje produktů nahrávacího průmyslu apod. Proto je pochopitelné, že média již nejsou pouhým nástrojem pro informování či propagování myšlenek, ale stávají se velmi důležitou součástí obchodu.⁴²

1.2.1 Vliv médií na společnost

Během zkoumání médií a jejich schopností působení na společnost vznikly tři teorie, přičemž každá z nich má jiný postoj ke vztahu médií a utváření společnosti. Jedno mají ale všechny tři myšlenky společné a to je, že vznik médií a jejich postupné rozšiřování, považují za kladný přínos do společenského vývoje.

V první řadě se jedná o *kritickou teorii*, která je patrná u již zmiňované frankfurtské školy, a která považuje média v moderní době za součást kulturního průmyslu. Negativa ale shledává v tom, že obsahy produkované médii potlačují vysokou kulturu, jež byla ve společnosti považována dříve. Kromě frankfurtské školy jmenujme také duo Noam Chomsky – Edward S. Herman, kteří na příkladu stability kapitalistické společnosti ve Spojených státech předvedli tzv. *model propagandy*⁴³, ve kterém ukazují, že i v demokratických zemích je v několika fázích filtrováno, které informace se dostanou skrze média na veřejnost, a které ne. Z této teorie vyplývá, že

⁴² Burton, G., Jiráček, J.: *Úvod do studia médií*, Praha 2001, Barrister&Principal, 392 s., ISBN 80-85947-67-6, s. 15-17

⁴³ *Model propagandy je vypracován v publikaci Manufacturing Consent, Herman – Chomsky 1988.*

byť se společnost tváří jako demokratická, tak ne každá strana má stejné možnosti na veřejnou propagandu svých názorů.⁴⁴

Druhý soubor tvoří teorie považující mediální vliv za *determinující*. Zastánci tohoto názoru považují média za komunikační nástroj, který buď přímo formuje společnost, nebo ji alespoň posouvá určitým směrem, tento vliv médií považují za podstatný a nevyhnutelný. Jmenujme dva nejvýznamnější zástupce této skupiny – Marshalla McLuhana a Jeana Baudrillarda. Druhý jmenovaný už ovšem nenahlíží na vliv médií čistě kladně, ale dodává, že postupem času média nabírají tolik na síle, že pro lidi je důležitější to, co nám předkládají média jako skutečnost než to, co se skutečně v reálném světě mimo média odehrává.⁴⁵

Poslední skupina je tvořena *interpretativními přístupy*, které nejsou čistě kritické. Největší váha je v tomto případě přikládána publiku a jeho nakládání s médii, jelikož publikum má možnost být aktivní při užívání mediálních obsahů. Publikum je v tomto případě zkoumáno spíše z hlediska malých společenských skupin, a ne z hlediska celospolečenského.⁴⁶

1.2.2 Média a politika

Jedním z hlavních zdrojů informací pro veřejnost o politickém dění jsou právě média. Zásadním prvkem pro politické zpravodajství je neutralita a objektivita, jež je spojena s demokracií a svobodou projevu. Vzhledem k závislosti, kterou média mají, ať už v případě těch soukromých na inzerentech nebo veřejnoprávních na zákonodárných orgánech, nelze hovořit o neutralitě ve sto procentech případů. Informace a sdělení, která média vyprodukuje, jsou tudíž vybírána dle konkrétních požadavků. V této souvislosti lze hovořit o tzv. *mediální logice*, což jsou metody, jakými jsou nám skrze média předkládány informace a zprávy. V souvislosti s mediální logikou dochází k *personalizaci*⁴⁷ a *dramatizaci*⁴⁸ politiky.⁴⁹

⁴⁴ Jiráček, J., Köpplová, B.: *Masová média*, Praha 2009, Portál, 416 s., ISBN 978-80-7367-466-3, s. 338-340

⁴⁵ Tamtéž, s. 340-341

⁴⁶ Tamtéž, s. 341-342

⁴⁷ *Novináři se zaměřují více na soukromou stránku života politiků (rodinné problémy, milostné aféry apod.), a dále pak na výběr fotografií, které mají více zobrazovat gesta a emoce postav.*

⁴⁸ *S důrazem na emoce souvisí i dramatizace politiky, kdy se novináři soustředí na konflikty politiků, zdůrazňují emoce při úspěších a neúspěších. Oblíbeným jevem jsou v tomto případě pro novináře i například různé slovní přestřelky politiků.*

⁴⁹ Jiráček, J., Köpplová, B.: *Masová média*, Praha 2009, Portál, 416 s., ISBN 978-80-7367-466-3, s. 346-348

Následkem výše uvedených zvyků při publikování politických událostí dochází k *depolitizaci* informací, jejímž výsledkem je stav, kdy politika se stává pro veřejnost skrze mediální sdělení stále více zábavou, což má za následek, že dříve vážná politická témata nám jsou často předkládána v banálnější podobě, než jakou mají ve skutečnosti.

Vzhledem k tomu, že si političtí aktéři uvědomují, že to jsou právě média, přes koho se na veřejnost dostávají aktuální informace o politickém dění, stala se pro ně média častým předmětem zájmu. Osoby působící v médiích, ať už například vydavatelé či inzerenti, si jsou také vědomi své moci a mohou se tím pádem snažit rovněž i oni ovlivňovat politické dění, aby se ubíralo směrem jim prospěšným. Vzájemné působení je proto mezi politiky a mediálními činiteli oboustranné. Mezi tuto dvojici zasahují rovněž i ekonomičtí činitelé, v jejichž zájmu je, aby výsledný stav byl příznivý pro jejich obchodní záměry. Poslední čtvrtou položku v tomto řetězci tvoří samotná veřejnost, která se stává poté terčem výsledných sdělení, která jim jsou po vzájemné interakci médií, politiků a ekonomických aktérů předávána, a na jejichž základě si tvoří své postoje a názory.⁵⁰

---

⁵⁰ Jiráček, J., Köpplová, B.: *Masová média*, Praha 2009, Portál, 416 s., ISBN 978-80-7367-466-3, s. 349-352

1.3 Média veřejné služby

V souvislosti s bližším zkoumáním jednotlivých mediálních typů je potřeba si uvědomovat několik faktů, jimiž jsou:

- Vlastnictví
- Legislativa
- Způsob financování⁵¹

Jelikož jsou masová média institucí, jejichž tvorba je určována společností, tak můžeme říct, že jsou závislá nejen na institucích, které vykonávají politickou a ekonomickou moc, ale i na společnosti samotné. Na druhou stranu moc médií v dnešní době velmi stoupá, čímž získávají větší míru nezávislosti na těchto institucích.⁵²

Kromě komerčních médií, jejichž hlavním příjmem je prodej reklamního prostoru, existují i média, která jsou ustanovena zákonem a jejich převážné finanční zdroje pocházejí buď z tzv. koncesionářských poplatků, nebo jsou součástí státního/městského rozpočtu. Úkolem těchto médií je, že vysílané pořady budou plnit určitou službu veřejnosti, tento druh médií se nazývá *média veřejné služby*. Výše popsany systém se nazývá *duální mediální systém*.⁵³ Média veřejné služby se vyznačují tím, že jsou neziskovou institucí, jak název napovídá – veřejnou službou, která je nezávislá na státu a jejíž služby jsou určeny pro veřejnost.⁵⁴ Výše zmíněný koncesionářský poplatek je částka za to, že poplatník může vlastnit ve své domácnosti přístroje s televizním a rozhlasovým signálem.⁵⁵

S uvedeným poplatkem souvisí i fakt, že situace médií veřejné služby v jednotlivých evropských zemích se může značně lišit, jelikož jiná celková částka je na základě koncesionářských poplatků vybrána ve státě, který má například 60 milionů obyvatel, a jiná částka v zemi, která má pouze pět milionů obyvatel. Z toho logicky

---

⁵¹ Jiráček, J., Köpplová, B.: *Média a společnost – stručný úvod do studia médií a mediální komunikace*. Praha 2003. Portál. s. 39

⁵² MCQUAIL, Denis. *Úvod do teorie masové komunikace*. Vyd. 3. Praha 2007, Portál, 447 s. ISBN 978-80-7367-338-3. S. 22

⁵³ Tamtéž

⁵⁴ Šmíd, M.: *Veřejnoprávní a soukromé televize v některých evropských zemích*, Studie zpracována pro Parlament ČR. 2004. s. 3. [online]. [cit. 2016-05-01]. Dostupné na www: <http://docplayer.cz/5993687-Verejnopravni-a-soukrome-televize-v-nekterych-evropskych-zemich.html>

⁵⁵ MCQUAIL, Denis. *Úvod do teorie masové komunikace*. Vyd. 3. Praha 2007, Portál, 447 s. ISBN 978-80-7367-338-3. S. 22

vyplývá, že s každou z těchto teoretických částek může dané médium nakládat v naprosto jiném rozmezí a možnosti vysílání jsou pak rozdílné.⁵⁶

Ve veřejném sektoru je ovšem nutno rozlišovat mezi médii veřejné služby a státními médii. Zatímco veřejné organizace jsou odpovědné a podřízené převážně veřejnosti, tak státní média jsou podřízena vládě a státnímu aparátu.⁵⁷

Vývoj médií veřejné služby na evropském kontinentu se zcela liší od vývoje například v severní Americe. Zatímco v Evropě byla média veřejné služby postupně doplňována o soukromé vysílatele, tak v Americe byl postup opačný, jelikož tamní média veřejné služby měla za úkol vyrovnávat ztráty, které způsobili soukromí vysílatelé.⁵⁸ První média veřejné služby byla z 30. let 20. století z Velké Británie, kde jako první vysílatel veřejné služby byla založena společnost BBC nejprve v podobě rozhlasu a následně působící i jako televize (tato stanice byla založena v roce 1922 jako komerční, ale v roce 1927 byla transformována na veřejnoprávní médium). Model fungování, který je popsán v následujících kapitolách, byl napodobován i v jiných evropských zemích. Vzhledem k ekonomickému a technologickému růstu v 70. letech 20. století začaly jednotlivé státy postupně přecházet k tzv. duálnímu mediálnímu systému, kdy byly postupně zakládány i další televizní a rozhlasové stanice, ovšem už ne veřejné služby nýbrž soukromé.⁵⁹

Média veřejné služby neušla pozornosti ani politice Evropské Unie, která se jim věnuje v některých svých dokumentech, jako například v Amsterodamském protokolu z roku 1997: „Systém vysílání veřejné služby v členských státech se bezprostředně vztahuje k demokratickým, sociálním a kulturním potřebám dané společnosti a k potřebě zachovat mediální pluralitu“.⁶⁰

⁵⁶ ŠMÍD M. *Diskuze o vysílání veřejné služby v evropském kontextu*. [online]. [cit. 2016-04-27]. Dostupné na www: <http://www.louc.cz/pril01/p144vvseu.pdf>

⁵⁷ Šmíd, M.: *Veřejnoprávní a soukromé televize v některých evropských zemích*, Studie zpracována pro Parlament ČR. 2004. s. 4. [online]. [cit. 2016-05-01]. Dostupné na www: <http://docplayer.cz/5993687-Verejnopravni-a-soukrome-televize-v-nekterych-evropskych-zemich.html>

⁵⁸ ŠMÍD M. *Diskuze o vysílání veřejné služby v evropském kontextu*. [online]. [cit. 2016-04-27]. Dostupné na www: <http://www.louc.cz/pril01/p144vvseu.pdf>

⁵⁹ HAMERNÍKOVÁ, B.: *Kultura a masmédiá v tržních podmínkách: Veřejná podpora a alternativní zdroje financování*. 1. vyd. Praha: VŠE, 1996, 207 s. ISBN 80-707-9857-2., s. 36-37

⁶⁰ Šmíd, M.: *Veřejnoprávní a soukromé televize v některých evropských zemích*, Studie zpracována pro Parlament ČR. 2004. s. 5. [online]. [cit. 2016-05-01]. Dostupné na www: <http://docplayer.cz/5993687-Verejnopravni-a-soukrome-televize-v-nekterych-evropskych-zemich.html>

2. VEŘEJNOPRÁVNÍ TELEVIZE V ŘECKU

Od roku 1966 je na řecké televizní scéně jediná televize veřejné služby, původním označením ERT (*Ellhnikh Radiofonia Thleorasy, Ελληνική Ραδιοφωνία Τηλεόραση, Řecký rozhlas a televize*), která přes nedávné komplikace a dočasné přerušení vysílání stále funguje, ovšem prošla si pár změnami ve svém názvu.⁶¹

Nejdůležitějšími zákony, upravujícími fungování veřejnoprávní televize v Řecku jsou z let 2013 a 2015 (4173/2013, 4324/2015). Verze zákona 4324/2015 ustanovuje společnost ERT S.A. veřejným podnikem, kterému připadá privilegium vysílání po celém území řecké republiky, dále je oprávněna vysílat jak digitálně či analogově ale i přes internet. Dle právních ustanovení jsou jednotlivé stanice ERT (TV i rádio) povinny koncipovat skladbu vysílacích programů tak, aby odpovídaly jejich veřejnému charakteru (přispívat kulturnímu rozvoji země, řešit problémy menšin, ochrana dětství a mladistvých apod.).⁶²

Před oficiálním zahájením televizního vysílání ERT řecká veřejnost sledovala v televizi pouze zahraniční kanály (převážně italské) a čistě řecká televizní tvorba byla až do 23. února 1966 spíše ve fázi pokusů.⁶³

Dnes lze v Řecku naladit zhruba 150 soukromých televizních stanic, přičemž 10 z nich vysílá po celém řeckém území a zbylé pouze lokálně.⁶⁴ Soukromé televizní stanice začaly vznikat v polovině 90. let 20. století, důsledkem deregulace a privatizace médií, čímž byl narušen dosavadní státní monopol a nastala výrazná dominance komerčních TV.⁶⁵

---

⁶¹ Parabola. *Řecká veřejnoprávní ERT obnovila provoz, NERIT skončila*. [online]. [cit. 2015-12-14]. Dostupné na www: <http://www.parabola.cz/zpravicky/24149/recka-verejnopravni-ert-obnovila-provoz-nerit-skoncila/>

⁶² Greek Law Digest: The official guide to greek law. *Radio and TV*. [online]. [cit. 2017-03-14]. Dostupné na www: <http://www.greeklawdigest.gr/component/k2/item/242-radio-and-tv>

⁶³ Šmíd, M.: *Veřejnoprávní a soukromé televize v některých evropských zemích*, Studie zpracována pro Parlament ČR. 2004. s. 49. [online]. [cit. 2016-05-01]. Dostupné na www: <http://docplayer.cz/5993687-Verejnopravni-a-soukrome-televize-v-nekterych-evropskych-zemich.html>

⁶⁴ WWITV. *TV channels from Greece*. [online]. [cit. 2015-07-03]. Dostupné na www: <http://wwitv.com/television/84.htm>

⁶⁵ Papatthanassopoulos, S.: The „state“ of „public“ broadcasting. In: *Reinventing public service communication: European broadcasters and beyond*. Edited by: PETROS IOSIFIDIS. 1. publ. Basingstoke: Palgrave Macmillan, 2010. 326 s. ISBN 9780230229679, s.222

Vzhledem k tomu, že řecká televize veřejné služby vznikla v období politické nestability a následné diktatury, stala se nástrojem politické propagandy, a z toho důvodu si dodnes nese přízvisko spíše „státní“ než „veřejnoprávní“.⁶⁶

Financování řeckých médií veřejné služby je čerpáno vícezdrojově, z poplatků a z reklamy. Rozhlasové a televizní poplatky platí v Řecku každá domácnost odebírající elektrický proud, přičemž konkrétní částka byla do roku 2015 vypočítávána na základě velikosti odběru.⁶⁷ Dle informací mluvčího televize ERT z roku 2013 čítaly poplatky zhruba 80 % příjmů televize, která z tohoto zdroje dostala ročně okolo 300 milionů eur.⁶⁸ Po obnovení televize ERT v roce 2015 byla stanovena výše koncesionářského poplatku pro všechny domácnosti na částku 3 eura měsíčně.⁶⁹

Co se týká reklamy, tak dle dostupných informací z Věstníku Evropské vysílací unie (1999) je patrná složitá situace televize ERT, která spadla do dluhů z důvodu ovládnutí trhu s televizní reklamou komerčními televizemi v 90. letech.⁷⁰

Televize ERT je vedena jako akciová společnost, která spadá do vlastnictví státu a její bezprostřední kontrola je vedena úřadem předsedy vlády. Poté co se na televizní mediální scéně začaly objevovat komerční televize, docházelo k postupnému oslabování tendencí, že by ERT měla sloužit jako nástroj vládní politiky.⁷¹

Vztahem mezi médii a politikou se mimo jiné věnují Daniel C. Hallin a Paolo Mancini ve své knize *Systémy médií v postmoderním světě*, ve které rozdělují vybrané evropské země a USA do 3 modelů: liberální (Velká Británie, Irsko a Severní Amerika), polarizovaně pluralitní (převážně země jižní Evropy) a demokraticko-korporativistický (země severní a kontinentální Evropy). Příklad Řecka spadá do druhé jmenované

⁶⁶ Papathanassopoulos, S.: The „state“ of „public“ broadcasting. In: *Reinventing public service communication: European broadcasters and beyond*. Edited by: PETROS IOSIFIDIS. 1. publ. Basingstoke: Palgrave Macmillan, 2010. 326 s. ISBN 9780230229679, s. 222-223

⁶⁷ Šmíd, M.: *Veřejnoprávní a soukromé televize v některých evropských zemích*, Studie zpracována pro Parlament ČR. 2004. [online]. [cit. 2016-05-01]. Dostupné na www: <http://docplayer.cz/5993687-Verejnopravni-a-soukrome-televize-v-nekterych-evropskych-zemich.html>

⁶⁸ E15. *Další řecké škrtky. Stát vypne veřejnoprávní rozhlas a televizi*. [2013-06-11]. [online]. [cit. 2016-05-06]. Dostupné na www: <http://zpravy.e15.cz/byznys/technologie-a-media/dalsi-recke-skrty-stat-vypne-verejnopravni-rozhlas-a-televizi-996902>

⁶⁹ Parabola. *Řecká veřejnoprávní ERT obnovila provoz, NERIT skončila*. [online]. [cit. 2015-12-14]. Dostupné na www: <http://www.parabola.cz/zpravicky/24149/recka-verejnopravni-ert-obnovila-provoz-nerit-skoncila/>

⁷⁰ Šmíd, M.: *Veřejnoprávní a soukromé televize v některých evropských zemích*, Studie zpracována pro Parlament ČR. 2004. s. 50. [online]. [cit. 2016-05-01]. Dostupné na www: <http://docplayer.cz/5993687-Verejnopravni-a-soukrome-televize-v-nekterych-evropskych-zemich.html>

⁷¹ Tamtéž

skupiny, která odpovídá polarizovaně pluralitnímu modelu. Pro rozdělení na tyto 3 modely vycházeli Hallin a Mancini ze čtyř aspektů:

1. Vývoj mediálních trhů
2. Politický paralelismus (propojení médií s politickým systémem)
3. Vývoj novinářského profesionalismu
4. Stupeň a způsoby státních zásahů⁷²

Polarizovaně pluralitní model se vyznačuje instrumentalizací médií vládou a politickými stranami. Dalším charakteristickým rysem je v Řecku poměrně slabá regulace vlastnictví médií a dále skutečnost, že novinářská profese a organizace jsou slabší oproti jiným zemím a vzdělávání v oblasti médií se zde začalo rozvíjet relativně pozdě (o tom vypovídá i pozdní zahájení televizního vysílání, než tomu bylo například u zemí západní Evropy).⁷³

---

⁷² Hallin, D.C., Mancini, P.: *Systémy médií v postmoderním světě: tři modely médií a politiky*. Praha: Portál, 2008. ISBN 978-80-7367-377-2. s. 50

⁷³ Tamtéž, s. 141 - 142

2.1 Rozdělení mediálního prostředí

Vzhledem k vysokému počtu televizních stanic v současném Řecku je důležité vytvořit si přehled alespoň těch největších z nich jednak z hlediska vlastnictví (soukromých a tzv. veřejnoprávních), ale rovněž dle územního zásahu (lokální a celoplošné).

2.1.1 Dělení dle vlastnictví

1. Televizní stanice veřejné služby

- *ERT 1* – V červnu roku 2013 došlo k přerušení vysílání tohoto televizního kanálu a dva roky byla ERT dostupná pouze na internetu. V létě, 11. června 2015, bylo obnoveno vysílání této stanice. Hlavním tematickým zaměřením ERT 1 jsou živé přenosy, zpravodajství a pořady o kultuře.⁷⁴
- *ERT 2* – Nejčastěji vysílanými pořady této televizní stanice jsou dokumenty, talk show, sportovní přenosy a rovněž pořady pro děti.⁷⁵
- *ERT 3* – Zatímco dva výše zmíněné televizní kanály vysílají z Athén, tak ERT 3 je situováno do města Thessaloniky. Jedná se o hlavní zábavní veřejnoprávní kanál, a přestože je vysílán po celém řeckém území, tak obsahově se ERT 3 věnuje společnosti a současné situaci v severním Řecku.⁷⁶

2. Soukromé televizní stanice

- *MEGA TV* – Televizní stanice Mega TV je ve vlastnictví společnosti Teletypos SA, jejíž sídlo se nachází v Athénách a své vysílání zahájila

⁷⁴ Webtv.ert. Προγραμμα EPT1. [online]. [cit. 2016-05-03]. Dostupné na [www:
http://webtv.ert.gr/programma-ert1/](http://webtv.ert.gr/programma-ert1/)

⁷⁵ Webtv.ert. Προγραμμα EPT2. [online]. [cit. 2016-05-03]. Dostupné na [www:
http://webtv.ert.gr/programma-ert2/](http://webtv.ert.gr/programma-ert2/)

⁷⁶ Webtv.ert. Προγραμμα EPT3. [online]. [cit. 2016-05-03]. Dostupné na [www:
http://webtv.ert.gr/programma-ert3/](http://webtv.ert.gr/programma-ert3/)

20. listopadu 1989. Programová skladba je z největší části tvořena různými komediemi, dramaty a zábavními show.⁷⁷

- *Antenna/ ANT 1* – Vlastníkem kanálu ANT 1 je největší řecká mediální společnost Antenna Group sídlící rovněž v Aténách. Vysílání stanice ANT 1 bylo spuštěno bezprostředně po výše jmenované Mega TV, a to 31. prosince 1989.⁷⁸
- *Skaï TV* – Televizní stanice Skaï TV byla založena v roce 1993 s původním programovým zaměřením na sport a zpravodajství. Ovšem 26. září 1999 byla televize prodána a noví majitelé kanál přejmenovali na Alpha TV. Společnost, která vlastnila původní Skaï TV, v roce 2006 koupila stanici SevenTV, kterou přejmenovala na Skaï TV, a vysílání bylo opět obnoveno i se změnou programového zaměření, které se nyní nese v duchu kombinace dokumentaristických a zábavních pořadů.⁷⁹
- *Alpha TV* – Jak bylo zmíněno výše, zrod kanálu Alpha TV přišel v roce 1999 na úkor stávající stanice Skaï TV. Program nabízený televizním kanálem Alpha TV je svým obsahem zaměřen na celou rodinu, programová skladba zahrnuje seriály, dokumenty, sportovní pořady, zpravodajství atd.⁸⁰
- *Star Channel* – Společnost Nea Tileorasi A.E. je vlastníkem stanice Star Channel, která zahájila vysílání 4. prosince 1993. Zaměřením svých pořadů se Star Channel odlišuje od ostatních nejsledovanějších stanic, jelikož obsahově jsou zaměřeny na životní styl, novinky ze showbyznysu, módu atd.⁸¹

⁷⁷ WWITV. *MegaTV*. [online]. [cit. 2016-05-04]. Dostupné na www:

http://wwitv.com/tv_channels/b4079.htm

⁷⁸ Antenna. *ANT1*. [online]. [cit. 2016-05-04]. Dostupné na www: <http://www.antenna.gr/tv/about>

⁷⁹ World Public Library. *Skaï TV*. [online]. [cit. 2016-05-04]. Dostupné na www:

http://www.worldlibrary.org/articles/skai_tv

⁸⁰ AlphaTV. *O ALPHA*. [online]. [cit. 2016-05-04]. Dostupné na www: <http://www.alphatv.gr/about>

⁸¹ Star TV. *Company profile*. [online]. [cit. 2016-05-04]. Dostupné na www:

http://www.star.gr/tv/en/Pages/Company_profile.aspx

2.1.2 Dělení dle působnosti

1. *Celonárodní televizní stanice*

- Vzhledem k tomu, že výše jmenované televizní stanice patří k těm nejsledovanějším, je patrné, že se jedná o vysílatele, které lze naladit a sledovat na celém území Řecka.

2. *Lokální televizní stanice*

- Řecká republika se kromě pevninské části skládá rovněž z velkého množství ostrovů, přičemž na těch rozlohou větších byly založeny lokální TV stanice, které lze naladit jen v určitých oblastech Řecka.
- Lokální televizní kanály lze nalézt například v následujících oblastech:
  - Ostrovy, Korfu, Zakynthos, Santorini, Rhodos, Samos, Chios, Kréta, souostroví Dodekanés, ale v samostatných oblastech na pevnině jako například města Athény a Thessaloliky či oblast Thrákie, a další.⁸²

---

⁸² WWITV. *TV Channels from Greece*. [online]. [cit. 2016-05-04]. Dostupné na www: <http://wwitv.com/television/84.htm>

2.2 Vznik, vývoj a právní status

Věřejnoprávní vysílatel v Řecku působil již od roku 1938 formou rozhlasu, tato athénská rozhlasová stanice se postupem času přeměnila v Národní rozhlasovou stanici EIR, která se stala zakládajícím členem Evropské vysílací unie EBU.⁸³

První vysílání veřejné televizní stanice bylo v Řecku oficiálně spuštěno relativně pozdě oproti ostatním evropským zemím, a to 23. února 1966.⁸⁴ Toto období kolem poloviny 60. let 20. století se v Řecku neslo v duchu politických bojů mezi tzv. Svazem středu, který byl podporován levicí, a pravicově orientovanými stranami. Politické hnutí Svaz středu bylo založeno v roce 1961 a z počátku byly jeho úmysly bojovat tzv. na dvou frontách, tj. proti pravici i levici. Již při prvních volbách, kterých se toto hnutí zúčastnilo, zaznamenalo poměrně velký úspěch, jelikož výsledek hlasování mu přinesl necelých 34 % hlasů a od této doby měl Svaz středu významné slovo v politickém dění v Řecku.

Vzhledem k tomu, že pravice byla velmi radikálního zaměření a k získání moci začala užívat diskriminačních praktik, sympatie mezi Svazem středu a levicí během let začaly sílit. Nejpatrnější je spolupráce těchto dvou táborů právě z roku 1966, kdy pravice ze strachu z předčasných voleb a vidiny oslabení své moci přišla s rozhodnutím nastolit diktaturu a vyhnout se tak zcela zřejmé porážce v dalších volbách.⁸⁵

Zvrat nastal v noci z 20. na 21. dubna 1967, kdy došlo k vojenskému puči vedenému spiklenskými důstojníky, v jejichž čele stáli Georgios Papadopoulos, Nikolaos Makarezos a Stylianos Pattakos, kteří tímto krokem chtěli předejít nastolení diktatury a vytvořit novou národní revoluční vládu.⁸⁶ Jedním z jejich prvních kroků bylo obsazení důležitých budov v hlavním městě, včetně budovy EIR. Ujali se vysílání, čímž chtěli dosáhnout intenzivnější propagandy a získání silnější podpory a zájmu veřejnosti. Tzv. revoluční vláda se snažila o celkovou kontrolu vysílání, jehož působením chtěli

---

⁸³ Český rozhlas. O Rozhlase: *Prohlášení Českého rozhlasu k rozhodnutí řecké vlády zastavit vysílání veřejnoprávního vysílatele ERT*. [online]. © 1997-2015. [cit. 2015-07-03]. Dostupné na [www: http://www.zpravy.rozhlas.cz/informace/press/zprava/prohlaseni-ceskeho-rozhlasu-k-rozhodnuti-řecke-vlady-zastavit-vysilani-verejnopravniho-vysilatele-ert--1223876](http://www.zpravy.rozhlas.cz/informace/press/zprava/prohlaseni-ceskeho-rozhlasu-k-rozhodnuti-řecke-vlady-zastavit-vysilani-verejnopravniho-vysilatele-ert--1223876)

⁸⁴ Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ. *Η ιστορία της τηλερασης*. [online]. ©2006. [cit. 2015-10-18]. Dostupné na [www: http://web.archive.org/web/20131202225628/http://portal.kathimerini.gr/4dcgi/w_articles_kathfiles_100_030_04/04/2006_149723](http://web.archive.org/web/20131202225628/http://portal.kathimerini.gr/4dcgi/w_articles_kathfiles_100_030_04/04/2006_149723)

⁸⁵ HRADEČNÝ, Pavel. *Dějiny Řecka*. 2., dopl. a rozš. vyd. Praha 2007. Nakladatelství Lidové noviny, 768 s. ISBN 9788071068839, s. 499-507

⁸⁶ Tamtéž, s. 507

převychovat řeckou společnost. Fungování této instituce bylo kontrolováno komisaři, kteří byli jmenováni z vládních řad.⁸⁷ Rovněž byla nastolena přísná filmová, hudební a knižní cenzura, která měla Řecko „ochraňovat“ před vlivy komunismu. Vojenští důstojníci nepřiznávali, že k této revoluci došlo ze strachu před nastolením diktatury, ale jako důvody uváděli vlastenectví, vidinu národní spásy, a hlavně záchranu před hrozbou nastolení komunistického režimu.⁸⁸

Další změnu přinesl rok 1970, kdy byla společnost EIR přejmenována na EIRT (Ethniko Idrima Radiofonia – Thleorasy, *Εθνικό Ίδρυμα Ραδιοφωνίας – Τηλεόρασης*, *Národní rozhlasová a televizní společnost*).⁸⁹ Roku 1975 přišla opět nová transformace názvu, kdy na základě nového vysílacího práva (230/75) byla EIRT přejmenována na ERT, přičemž dohled nad společností i nadále zůstal v rukou vlády. Posláním televize ERT mělo být poskytování informací, vzdělání a odpočinku řecké společnosti. Tentýž zákon rovněž ustanovil, že „*programy ERT musí být prodchnuty demokratickým duchem, povědomím o kulturní zodpovědnosti, humanitarismem a objektivitou, a musí zároveň brát v úvahu i současné místní situace*“.⁹⁰ V neposlední řadě zmíněný zákon dodává, že veškeré zvukové a obrazové přenosy, pocházející z jiných subjektů než je ERT či Informační služba ozbrojených sil (*YENED, Υπηρεσία Ενήμερώσεως Ενόπλων Δυνάμεων, Informační služba ozbrojených sil*)⁹¹ mají být zakázány.⁹²

Stávající cenzura z roku 1967 byla částečně uvolněna až na konci roku 1973, kdy došlo ke vzpouře uvnitř vládnoucí junty a svržení předních činitelů stávající vlády včetně tehdejšího prezidenta Georgiose Papadopulose. Toto uvolnění bylo ovšem zpočátku jen „na oko“, jelikož tato nová Ioannidisova junta se naopak rozhodla

⁸⁷ Zaharopoulos, T.: *Greece. In: Encyklopedia of television Volume 1 A-C*. 2nd ed. New York: Fitzroy Dearborn, 2004, 4 v. (2697 p.). ISBN 1-57958-411-X, s. 1026

⁸⁸ HRADEČNÝ, Pavel. *Dějiny Řecka*. 2., dopl. a rozš. vyd. Praha 2007. Nakladatelství Lidové noviny, 768 s. ISBN 9788071068839, s. 508-510

⁸⁹ Zaharopoulos, T.: *Greece. In: Encyklopedia of television Volume 1 A-C*. 2nd ed. New York: Fitzroy Dearborn, 2004, 4 v. (2697 p.). ISBN 1-57958-411-X, s. 1026

⁹⁰ „*ERT programs must be imbued with democratic spirit, awareness of cultural responsibility, humanitarianism and objectivity, and must take into account the local situation*“ In: Zaharopoulos, T.: *Greece. In: Encyklopedia of television*. New York 2004, Fitzroy Dearborn. s. 1027. [online]. [cit. 20015-07-15]

⁹¹ *Armed Forces Information Service*

⁹² Zaharopoulos, T.: *Greece. In: Encyklopedia of television Volume 1 A-C*. 2nd ed. New York: Fitzroy Dearborn, 2004, 4 v. (2697 p.). ISBN 1-57958-411-X, s. 1027

diktaturu ještě více zpřísnit a zanedlouho tento teror překonal předešlou Papadopulosovu vládu.⁹³

Vzhledem k tomu, že ERT byla veřejnoprávní televizí, tak šlo o společnost ve veřejném sektoru, jejíž fungování bylo regulováno vládou. Finance byly čerpány ze státního rozpočtu, a nikoliv z televizních či rozhlasových poplatků.⁹⁴

Rok 1974 je v dějinách Řecka mezníkem mezi pádem stávající diktatury a postupného obnovení republiky a přechodu k demokracii. Ke svržení vládnoucí junty došlo v červenci 1974, kdy byl povolán na vyžádání stávajícího prezidenta Faidona Gizikise z pařížského exilu zpět do Athén Konstantinos Karamanlis (bývalý řecký předseda vlády). Karamanlis se do Řecka vrátil se svou novou stranou Nová demokracie, se kterou na konci roku 1974 jednoznačně vyhrál volby a mohl se co nejrychleji zaměřit na přípravu referenda o státním zřízení v Řecku. Při tomto referendu volilo 70 % voličů návrat k republice. V souvislosti s přechodem k novému státnímu zřízení se postupně po schválení nové ústavy (19. července 1975) začalo s očišťováním veřejných institucí od členů předchozí diktatury, tento krok se samozřejmě týkal i řecké veřejnoprávní televize ERT.⁹⁵

V roce 1982, poté co se vlády ujala nově strana PASOK (*Panellinio Sosialistikó Kínima, Παανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα, Panhelénské socialistické hnutí*),⁹⁶ byl přijat zákon 1288/82, který odebral vysílací práva ozbrojeným silám a YENED byla přeměněna na TV stanici ERT-2 (stávající ERT byla přejmenována na ERT-1). O pět let později byl přijat další zákon, který ustanovil ERT jako neziskovou společnost jejíž vlastnictví připadá státu a jejíž řízení podléhá Ministerstvu tisku a masových médií. V roce 1988 vzniká třetí veřejnoprávní stanice spadající pod společnost ERT – ERT-3. Její vysílání bylo určeno regionům umístěným v severním Řecku, postupem času se ale i z ERT-3 stala celostátní TV stanice.⁹⁷

⁹³ HRADEČNÝ, Pavel. *Dějiny Řecka*. 2., dopl. a rozš. vyd. Praha 2007. Nakladatelství Lidové noviny, 768 s. ISBN 9788071068839, s. 517

⁹⁴ Český rozhlas. O Rozhlase: *Prohlášení Českého rozhlasu k rozhodnutí řecké vlády zastavit vysílání veřejnoprávního vysílatele ERT*. [online]. © 1997-2015. [cit. 2015-07-03]. Dostupné na www.zpravy.rozhlas.cz/informace/press/zprava/prohlaseni-ceskeho-rozhlasu-k-rozhodnuti-řecke-vlady-zastavit-vysilani-verejnopravniho-vysilatele-ert--1223876

⁹⁵ HRADEČNÝ, Pavel. *Dějiny Řecka*. 2., dopl. a rozš. vyd. Praha 2007. Nakladatelství Lidové noviny, 768 s. ISBN 9788071068839, s. 519- 526

⁹⁶ *Sociálně-demokratická politická strana v Řecku- Panhelénské socialistické hnutí*

⁹⁷ Zaharopoulos, T.: *Greece*. In: *Encyklopedia of television Volume 1 A-C*. 2nd ed. New York: Fitzroy Dearborn, 2004, 4 v. (2697 p.). ISBN 1-57958-411-X, s. 1027

Počátek 80. let 20. století s sebou nesl, jak již bylo zmíněno výše, další změnu v čele řecké vlády, jelikož ve volbách v roce 1981 došlo k vítězství levicové strany PASOK pod vedením Andrease Papandrea. Tento moment byl v řeckých dějinách prvním, kdy byla zvolena socialistická strana demokratickou cestou. Tato nová vláda zavedla v Řecku mnoho různých reforem a změn nejen v oblasti hospodářství, ale týkajících se například i zrovnoprávnění žen, modernizace a přestavby školského systému, reorganizace státní správy, decentralizace vlády apod.⁹⁸

V roce 1989 došlo k další významné změně, kdy přijetím zákona 1866/89 bylo nově povoleno vysílání i soukromým televizím. Na vytváření zmíněného zákona se podílela i Národní vysílací rada (NCRTV, *National Radio and Television Council*), která byla založena roku 1989 a byla tvořena 7 členy – prezident, viceprezident, 5 úředníků –, kteří byli všichni jmenováni řeckým parlamentem na dobu 4 let.⁹⁹

V letech 2000 a 2016 došlo k úpravám zákona, týkajícího se národní vysílací rady a v současné době je počet členů na základě zákona 4357/2216 ustanoven na 9 (prezident, viceprezident a 7 úředníků).¹⁰⁰ Národní vysílací rada měla od této doby zastávat funkci hlavního kontrolního a regulačního orgánu nad rozhlasovým a televizním sektorem, tímto krokem mělo dojít ke zkvalitnění vysílání a usnadnění svobody projevu.¹⁰¹

Výše zmíněný zákon z roku 1989 se rovněž zabývá i vlastnickými záležitostmi v soukromých televizích. Jedná se o to, že vlastníci korporací musejí postupně uvádět jména všech akcionářů, přičemž žádný z těchto akcionářů nesmí vlastnit více než 25 % akcií dané společnosti.¹⁰²

Rok 1989 s sebou přinášel rovněž i změnu v politickém dění a ve vládě, jelikož při červnových volbách roku 1989 došlo k porážce stávající socialistické strany PASOK. K moci se dostala koalice tvořena z pravicové strany Nová demokracie a komunistů. Nová vláda své působení z velké části zaměřila na očištění řeckého veřejného života a rovněž na demokratizaci masových médií v Řecku. Tato koalice

⁹⁸ HRADEČNÝ, Pavel. *Dějiny Řecka*. 2., dopl. a rozš. vyd. Praha 2007. Nakladatelství Lidové noviny, 768 s. ISBN 9788071068839, s. 537-540

⁹⁹ Εθνικο Συμβουλιο Ραδιοτηλεορασης. NCRTV. [online]. ©2004. [cit. 2015-07-17]. Dostupné na [www: http://www.esr.gr/arxeion-xml/pages/esr/esrSite/main?section=1a6156445e291e7983571826e98263e5&categ=f1e4bb6d5e351e7983571826e98263e5&lang=13d2f9c34f714615bb4dcb81fad1220](http://www.esr.gr/arxeion-xml/pages/esr/esrSite/main?section=1a6156445e291e7983571826e98263e5&categ=f1e4bb6d5e351e7983571826e98263e5&lang=13d2f9c34f714615bb4dcb81fad1220)

¹⁰⁰ Greek Law Digest: The official guide to greek law. *Radio and TV*. [online]. [cit. 2017-03-14]. Dostupné na [www: http://www.greeklawdigest.gr/component/k2/item/242-radio-and-tv](http://www.greeklawdigest.gr/component/k2/item/242-radio-and-tv)

¹⁰¹ Zaharopoulos, T.: *Greece*. In: *Encyclopedia of television Volume 1 A-C*. 2nd ed. New York: Fitzroy Dearborn, 2004, 4 v. (2697 p.). ISBN 1-57958-411-X, s. 1028

ovšem neměla dlouhého trvání a již při volbách v roce 1993 se strana PASOK opět těšila z vítězství a došlo znovu k sestavení „jednobarevné vlády“.¹⁰³

Důvody pro vznik soukromých televizních stanic byly nejen ekonomické, ale i politické. První ze soukromých televizí spadaly pod vlastníky, kteří se skrze vysílání snažili získat politickou přízeň pro své další působení i mimo mediální oblast. V roce 1995 přichází na svět zákon 2328/95 z jehož znění plyne zákaz pro akcionáře jednotlivých stanic, aby byli zainteresováni i do jiných korporací zabývajících se obchodem s vládou.¹⁰⁴ Vznik soukromých stanic nesl prudký pokles nejen ve sledovanosti, ale i v příjmech z reklamy pro veřejnoprávní televizi. Tato skutečnost je v případě ERT patrná dodnes, jelikož zhruba 80 % finančních prostředků plyne z koncesionářských poplatků a jen zbylých 20 % z reklamy.¹⁰⁵

Dalším důležitým bodem výše zmíněného zákona 2328/95 pro řecké televizní vysílání je část věnující se televizním licencím (toto téma bylo zmíněno již v zákoně 1866/89), které mají být obnovitelné každých 7 let a k jejichž udělení dochází na základě zkušeností žadatele, dále pak dle kvality a rozmanitosti programů, které jsou žadatelem nabízeny. Pokud jsou vysílatelem porušována práva, je rovněž pravomocí NRTVC tyto licence odebrat.¹⁰⁶

V roce 1997 přišlo vedení ERT se změnami, které měly přinést zpět veřejnoprávní televizi alespoň částečně původní diváckou sledovanost. Stanice ERT 1 nesla od té doby primárně funkci zábavní a stala se tzv. rodinnou televizí. Programová skladba byla složena převážně z filmů, seriálů, pořadů pro děti a v neposlední řadě i významných mezinárodních sportovních událostí. Další kanál ERT 2 se stal hlavním informačním a vzdělávacím kanálem. Vysílání na ERT 2 bylo v provozu 24 hodin denně a diváci měli možnost sledovat hlavně zpravodajské pořady, které byly prokládány dokumenty, talk show či přímými přenosy z fotbalových utkání. Poslední

¹⁰² Tamtéž

¹⁰³ HRADEČNÝ, Pavel. *Dějiny Řecka. 2.*, dopl. a rozš. vyd. Praha 2007. Nakladatelství Lidové noviny, 768 s. ISBN 9788071068839, s. 555- 559

¹⁰⁴ Zaharopoulos, T.: *Greece. In: Encyclopedia of television Volume 1 A-C.* 2nd ed. New York: Fitzroy Dearborn, 2004, 4 v. (2697 p.). ISBN 1-57958-411-X, s. 1028

¹⁰⁵ Papathanassopoulos, S.: The „state“ of „public“ broadcasting. In: *Reinventing public service communication: European broadcasters and beyond.* Edited by: PETROS IOSIFIDIS. 1. publ. Basingstoke: Palgrave Macmillan, 2010. 326 s. ISBN 9780230229679, s. 225-226. [online]. [cit. 2015-07-17]. Dostupné na www: <http://www.ssnpstudents.com/wp/wp-content/uploads/2015/01/Reinventing-public-service-communication-European-broadcasters-and-beyond.pdf>

¹⁰⁶ Secretariat General of Information&Communication. *Greek Legislation: Greek Legal Framework For the Mass Media.* [online]. [cit. 2015-07-17]. Dostupné na www: http://www.minpress.gr/minpress/en/index/other_pages-1/legislation-greek.htm

veřejnoprávní stanice ERT 3 se stále snažila ve své tvorbě působit nezávisle na předešlých dvou stanicích a ve finální podobě kladla důraz převážně na zpravodajství a kvalitní pořady se zaměřením na severní Řecko.¹⁰⁷

Dle zákona 2644/98 došlo v roce 1998 k úpravě vlastnických podmínek v oblasti médií. Maximální vlastnický podíl akcií se zvýšil z původních 25 % na 40 %, a jedna fyzická osoba či společnost mohla být od té doby součástí maximálně 2 mediálních kategorií (tisk, TV, rozhlas).¹⁰⁸

O dva roky později byl přijat nový zákon (2863/00), věnující se pravomocem a povinnostem NRCTV, které jsou dle jeho znění následující:

1. Udělování/ rušení licencí televizním či rozhlasovým vysílatelům
2. Kontrola dodržování právních předpisů soukromými i státními vysílateli
3. Dozor nad hospodářskou soutěží v oblasti médií
4. Ukládání pokut
5. Řeší případy vzniklé urážkami pocházejících ze sdělovacích prostředků¹⁰⁹

Strana PASOK se úspěšně držela v čele vlády až do březnových voleb v roce 2004, kdy byla po více než 10 letech poražena pravicovou vládní stranou Nová demokracie pod vedením Konstatina Karamanlise mladšího. Tato nová vláda se veřejnosti zavázala, že ji zbaví od „všeho“ zlého, čeho se na společnosti za ta dlouhá léta dopustila předešlá vláda (např. očistit od korupce a klientelismu, zajistit rychlý hospodářský růst, snížit nezaměstnanost...).¹¹⁰

Od roku 2008 bylo Řecko postiženo důsledky světové hospodářské krize, které měly hlavní dopad na nezaměstnanost mladých lidí. Tato situace vyvrcholila k povstání tisíce mladých anarchistů, kteří ničili, co se dalo od obchodních center až po banky nejen v Athénách, ale i v okolních městech.¹¹¹

¹⁰⁷ Papathanassopoulos, S.: The „state“ of „public“ broadcasting. In: *Reinventing public service communication: European broadcasters and beyond*. Edited by: PETROS IOSIFIDIS. 1. publ. Basingstoke: Palgrave Macmillan, 2010. 326 s. ISBN 9780230229679, s. 227-228. [online]. [cit. 2015-07-17]. Dostupné na www: <http://www.ssnpstudents.com/wp/wp-content/uploads/2015/01/Reinventing-public-service-communication-European-broadcasters-and-beyond.pdf>

¹⁰⁸ Secretariat General of Information & Communication. *Greek Legislation: Greek Legal Framework For the Mass Media*. [online]. [cit. 2015-07-17]. Dostupné na www: http://www.minpress.gr/minpress/en/index/other_pages-1/legislation-greek.htm

¹⁰⁹ Tamtéž

¹¹⁰ HRADEČNÝ, Pavel. *Dějiny Řecka*. 2., dopl. a rozš. vyd. Praha 2007. Nakladatelství Lidové noviny, 768 s. ISBN 9788071068839, s. 589- 590

¹¹¹ Tamtéž, s. 594

2.3 Řecká finanční krize

Zanedlouho poté, co se Řecko v roce 2002 přidalo ke stávajícím zemím EU, jejichž společnou měnou se stalo euro, vyšly na povrch informace o tom, že data která byla Evropské unii dodávána, nebyla pravdivá a Řecko kvůli vstupu do eurozóny uvádělo nepřesné informace. Již v této době probíhalo řecké zadlužování, které pokračovalo i nadále. Právě dvě nejvýraznější politické strany z období po obnovení republiky (PASOK a Nová demokracie) byly řeckou společností nejvíce spojovány s korupcí a zadlužeností země.¹¹²

Období mezi lety 2010 – 2012 se v Řecku neslo v duchu úsporných opatření a následných nepokojů a protestů řecké společnosti. Nevole lidu se objevila již po prvním balíčku úsporných opatření z února 2010, který se týkal například zmrazení platů státních zaměstnanců či snížení pracovních bonusů. Tyto kroky byly v březnu téhož roku následovány mimo jiné zmrazením důchodů a zvýšením zátěžové daně z alkoholu a cigaret. Zanedlouho – 23. dubna 2010 – již žádal řecký premiér Papandreu o mezinárodní finanční pomoc, kterou se země dostala o měsíc později, kdy byl Mezinárodním měnovým fondem a vedoucími zeměmi eurozóny schválen návrh na záchranný balíček pro Řecko ve výši 110 miliard eur.¹¹³

Řecká vláda i v roce 2011 pokračovala s dalšími úspornými opatřeními spojenými s novými daněmi a škrty. Tyto kroky vyvolávaly mezi lidmi stále větší nepokoje, demonstrace se soustředily především v hlavním městě před budovou parlamentu, kde došlo na začátku roku 2012 k tragické události, kdy se na protest proti úsporám upálil bývalý řecký lékárník. Konec roku 2011 přinesl změnu i v čele vlády. Papandreu i přes získání důvěry vlády v listopadu rezignoval a v červnu 2012 se vláda ujala opět Nová demokracie v čele s Antonisem Samarasem, který vytvářel koalici s hnutím PASOK a dalšími malými stranami.¹¹⁴

---

¹¹² VONDŘICH, M., BAZGIEROVÁ, P.: *Řecko na cestě z krize 2009 – 2015*. EurActiv. [online]. 2015 [cit. 2015-10-03]. Dostupné na www: <http://www.euractiv.cz/ekonomika-a-euro/link-dossier/recka-dluhova-krize--mesic-po-mesici-000124>

¹¹³ Tamtéž

¹¹⁴ Tamtéž

2.4 Uzavření veřejnoprávní televize ERT v červnu 2013

Nehospodárnost, vysoké náklady a zbytečné plýtvání, takto zněly hlavní důvody, na jejichž základě se rozhodla řecká vláda ukončit vysílání řecké veřejnoprávní televize ERT dne 11. června 2013 krátce před 22 hodinou středoevropského času. Své jednání vláda obhajovala konkrétními čísly. Uvedla, že finanční prostředky na provozování ERT čítají kolem 300 milionů eur za rok, což je až 7krát více než dosahují náklady u komerčních televizí. Dále také vláda uvedla, že přestože měl veřejnoprávní vysílatel nižší sledovanost než jiné televizní stanice, tak co do počtu zaměstnanců čítal až 5krát více lidí než komerční televize.¹¹⁵

ERT ovšem nebyla jednou z hlavních institucí, která by z veřejného rozpočtu čerpala peníze, jelikož z vybíraných poplatků, které jsou v Řecku součástí poplatku za elektřinu, šlo za rok 2013 bezmála 41 milionů eur na uhrazení státního dluhu.¹¹⁶ Celkově byl za rok 2013 státní dluh snížen o bezmála 100 milionů eur.¹¹⁷

Právě snížení počtu pracovníků byl jeden z hlavních plánů do budoucna, což potvrdil i mluvčí řecké vlády Simos Kedikoglu: „Společnost by se měla restrukturalizovat a znovu zahájit provoz s menším počtem zaměstnanců.“¹¹⁸ Tento krok měl korespondovat s nařízením o snížení počtu státních zaměstnanců v průběhu následujícího roku. Konkrétně se jednalo o propuštění 15 000 lidí a na oplátku byl Řecku přislíben záchranný úvěr, který měl řecké ekonomice napomoci v hospodářské krizi, se kterou se potýkalo.¹¹⁹

Uzavření televize včetně propuštění zhruba 2600 zaměstnanců pobouřilo nejen pracovníky ERT a odbory, ale i ostatní koaliční partnery Nové demokracie, jelikož tento krok provedla vládní strana bez projednání s ostatními stranami. Proto se po tomto aktu očekávaly nejen nepokoje ze strany veřejnosti, ale i ohrožení stability vlády, jelikož

¹¹⁵ Parabola. *Řecko jej bez veřejnoprávní TV a rozhlasu. ERT a ERA nevysílají.* [online]. 2013. [cit. 2015-11-03]. Dostupné na www: <http://www.parabola.cz/clanky/5023/recko-je-bez-verejnopravni-tv-a-rozhlasu-ert-a-era-nevysilaji/>

¹¹⁶ Karakeva, S.: *ERT is dead! Long live NERIT!*. Newton media. [online]. 2013-08-07. [cit. 2016-05-07]. Dostupné na www: <http://www.newtonmedia.cz/cs/mediainfo-cz/svet/ert-is-dead-long-live-nerit/detail>

¹¹⁷ Novinky.cz: *Řecký dluh stoupl na 117 procent HDP.* [online]. 2015-04-15. [cit. 2016-05-07]. Dostupné na www: <https://www.novinky.cz/ekonomika/367078-recky-dluh-stoupl-na-117-procent-hdp.html>

¹¹⁸ IDNES. *Ekonomika. Řecko ukončí rozhlas i televizi, chce rozpráshit neprůhledné struktury.* [online]. 2013. [cit. 2015-11-03]. Dostupné na www: http://ekonomika.idnes.cz/recka-verejnopravni-televize-ert-konci-fci-eko_euro.aspx?c=A130611_183711_eko_euro_hro

¹¹⁹ Tamtéž

ostatní koaliční partneři nahlíželi na toto konání Nové demokracie jako na nedemokratické a cítili ohrožení.¹²⁰

Během léta došlo v ERT k reorganizaci a k 31. srpnu 2013 bylo opět spuštěno rozhlasové a televizní veřejnoprávní vysílání ovšem pod novým názvem NERIT. Tato instituce byla pod správou státu, nicméně většina financí stále šla z koncesionářských poplatků.¹²¹

O dva roky později, v červnu 2015 vláda definitivně rozhodla o znovuspuštění vysílání televizní stanice ERT. Tento krok byl jedním z předvolebních slibů strany Syriza, která rovněž slibovala, že budou přijati zpět všichni zaměstnanci, kteří před dvěma lety přišli po uzavření televize o svou práci.¹²²

Ani v následujícím roce se řecká mediální oblast neobešla bez stávkou, ke které došlo v září 2016 kvůli, kvůli tzv. aukci, která proběhla na začátku měsíce a týkala se snížení počtu televizních kanálů. Nově byly v zemi uděleny vysílací licence na dobu 10 let pouze 4 televizním kanálům. Dle vyjádření vlády měl tento krok 2 důvody: omezení korupce a snazší kontrola.¹²³

---

¹²⁰ Libcom. *Greek public broadcasting shut down*. [online]. 2013. [cit. 2015-11-03]. Dostupné na [www: https://libcom.org/blog/greek-public-broadcasting-shutdown-12062013](https://libcom.org/blog/greek-public-broadcasting-shutdown-12062013)

¹²¹ Escportal. *Řecký vysílatel poběží od podzimu s novým názvem*. [online]. 2013-06-12. [cit. 2016-05-06]. Dostupné na [www: http://escportal.cz/recky-vysilatel-pobezi-od-podzimu-pod-novym-nazvem/](http://escportal.cz/recky-vysilatel-pobezi-od-podzimu-pod-novym-nazvem/)

¹²² iDnes.cz. *Řecko obnoví veřejnoprávní televizi a rozhlas. Zrušilo je kvůli úsporám*. [online]. 2013-04-29. [cit. 2016-05-07]. Dostupné na [www: http://zpravy.idnes.cz/recko-obnovi-vysilani-televize-a-rozhlasu-ert-f48-zahranicni.aspx?c=A150429_064841_zahranicni_lve](http://zpravy.idnes.cz/recko-obnovi-vysilani-televize-a-rozhlasu-ert-f48-zahranicni.aspx?c=A150429_064841_zahranicni_lve)

¹²³ Novinky.cz. *Řecké televize v sobotu stávkují, bojí se propouštění*. [online]. [cit. 2016-12-15]. Dostupné na [www: https://www.novinky.cz/ekonomika/414273-recke-televize-v-sobotu-stavkuji-boji-se-propousteni.html](https://www.novinky.cz/ekonomika/414273-recke-televize-v-sobotu-stavkuji-boji-se-propousteni.html)

3. VEŘEJNOPRÁVNÍ TELEVIZE VE VYBRANÝCH ZEMÍCH EU

3.1 Velká Británie – BBC

Po 1. světové válce začaly ve Velké Británii první inovativní kroky kolem rozhlasu ze strany soukromých firem a v roce 1922 bylo založeno BBC (tehdy pod názvem *British Broadcasting Company*) zprvu jako soukromá instituce. Tato společnost byla ovšem na základě pokynů ze strany parlamentu zlikvidována a roku 1927 byla založena nová forma BBC (nazvaná *British Broadcasting Corporation*) jako veřejná korporace. Významnou osobností, která zasáhla do počátků vysílání BBC, byl John Reith (později Lord Reith), který stál v čele této instituce od samotného počátku v roce 1922 až do roku 1938. V těchto letech došlo pod jeho vedením k vývoji a startu prvního pravidelného televizního vysílání na světě, jehož koncept se stal modelem pro mnoho jiných zemí po celém světě.¹²⁴

Následně po vypuknutí 2. světové války došlo k přerušení vysílání BBC, které bylo opět obnoveno v roce 1946. Od toho roku můžeme říci, že dalším důležitým mezníkem byl rok 1953, kdy byla v televizi vysílána korunovace královny, které se dostalo přes 22 milionů diváků. O více než deset let později, v roce 1964, BBC založila svůj druhý televizní kanál (BBC 2), který o tři roky později zahájil vysílání v barevné podobě (stanice BBC 1 přešla k barevnému vysílání až roku 1969).¹²⁵

Vysílací monopol BBC byl přerušen v roce 1955, kdy bylo zahájeno vysílání komerční televize *The Independent Television* (ITV). Tento duopolní televizní systém, který se stal vzorem i pro jiné země západní a střední Evropy, se vyznačoval tím, že již nebyla pouze v rukou veřejnoprávních vysílatelů moc vykonávat veřejnou službu, ale podíleli se na tom spolu s komerčními vysílateli, hlavně v oblasti zábavy a informování.¹²⁶

---

¹²⁴ Encyclopedia Britannica. *British Broadcasting Corporation*. [online]. [cit. 2016-04-27]. Dostupné na [www: http://www.britannica.com/topic/British-Broadcasting-Corporation](http://www.britannica.com/topic/British-Broadcasting-Corporation)

¹²⁵ *A brief history of BBC*. [online]. 2008-01-08. [cit. 2016-04-25]. Dostupné na [www: http://h2g2.com/entry/A30044459](http://h2g2.com/entry/A30044459)

¹²⁶ ROZEHNAL, A.: *Právní úprava rozhlasového a televizního vysílání: Rakousko, Francie, Nizozemsko a Velká Británie*. Právní rádce. 2001, Roč. 9. Č. 4. S. 25. [online]. [cit. 2016-04-25]. Dostupné na [www: http://pravnicradce.ihned.cz/c1-10284510-pravni-uprava-rozhlasoveho-a-televizniho-vysilani](http://pravnicradce.ihned.cz/c1-10284510-pravni-uprava-rozhlasoveho-a-televizniho-vysilani)

Důležitými dokumenty, které ustanovují vysílání veřejné služby ve Velké Británii, jsou *Královská Charta BBC* (Royal Charter BBC) a *Rámcová Dohoda* (Framework Agreement). První zmíněný dokument – *Královská Charta* – se týká účelu zřízení tohoto veřejnoprávního vysílatele a vytyčuje pravidla jeho fungování. Současná podoba Charty pochází z roku 2007 a zpravidla je její znění obnovováno každých dvanáct let. V Chartě z roku 2007 je řečeno, že v čele BBC stojí Nadace BBC, která má chránit zájmy plátců pravidelných poplatků, a Výkonná rada.¹²⁷

Druhý zakládající dokument – *Rámcová Dohoda* – je smlouvou uzavřenou mezi BBC a státem. Základními údaji této smlouvy jsou informace zabývající se vysílacími kmitočty, právem na zdroje pocházející z finančních poplatků a službami, jaké má BBC veřejnosti poskytovat.¹²⁸

3.1.1 Financování televize BBC

Ještě z dob, kdy jako podmínka pro vlastnictví přijímače bylo zakoupení licence, zůstává dodnes pro televizní a rozhlasový poplatek název licenční poplatek. Tento princip zůstal uveden i v posledním zákonu z roku 2003, který ustanovuje povinnost platby licencí za televizní přijímač. Problém nyní nastává v tom, že televizním přijímačem je uvedeno každé zařízení umožňující příjem televizního programu, tedy včetně počítače a s tím souvisí problém rozhodování, který počítač přijímačem je, a který není. Proto Nadace BBC vyzvala už v roce 2009 k legislativním změnám upravujícím tuto skutečnost, ovšem prozatím zůstává legislativa beze změny. Ve Velké Británii je poplatek účtován za rozhlas i televizi zároveň všem lidem do 75 let. Osob starších 75 let se již poplatek netýká, platí jej za ně Ministerstvo práce a důchodů formou tzv. náhradních plateb. Instituce, která je pověřena odpovědností za výběr poplatků je společnost TV Licensing, která má na starosti nejen administrativu žádostí a plateb, ale udržuje i databázi poplatníků apod.¹²⁹

Poplatky jsou většinovými ale ne jedinými příjmy společnosti BBC. Dalšími finančními zdroji jsou ještě vládní granty na vysílání do zahraničí a komerční příjmy.

¹²⁷ ŠMÍD, M: *Vysílání veřejné služby v zemích Evropské unie, jeho organizace a fungování*. Studie č. 5.309. Parlamentní institut 2011. s. 13 [online]. [cit. 2016-05-01] Dostupné na [www: https://www.psp.cz/sqw/text/orig2.sqw?idd=70698](https://www.psp.cz/sqw/text/orig2.sqw?idd=70698)

¹²⁸ Tamtéž.

¹²⁹ ŠMÍD, M: *Vysílání veřejné služby v zemích Evropské unie, jeho organizace a fungování*. Studie č. 5.309. Parlamentní institut 2011. s. 15 [online]. [cit. 2016-05-01] Dostupné na [www: https://www.psp.cz/sqw/text/orig2.sqw?idd=70698](https://www.psp.cz/sqw/text/orig2.sqw?idd=70698)

Mezi tyto komerční příjmy patří finance pocházející z publikační činnosti, prodeje časopisů, audio a video kazet, prodeje pořadů BBC do zahraničí, a další.¹³⁰

---

¹³⁰ ŠMÍD, M: *Vysílání veřejné služby v zemích Evropské unie, jeho organizace a fungování*. Studie č. 5.309. Parlamentní institut 2011. s. 15 [online]. [cit. 2016-05-01] Dostupné na [www: https://www.psp.cz/sqw/text/orig2.sqw?idd=70698](https://www.psp.cz/sqw/text/orig2.sqw?idd=70698)

3.2 Německo – ARD a ZDF

Situace ve Spolkové republice Německo je naprosto odlišná než v jiných evropských státech, jelikož tato republika je tvořena 16 samostatnými spolkovými zeměmi, z nichž každá má svoje vlastní zákony upravující mediální prostředí dané země. V roce 1950 byla založena instituce *Arbeitsgemeinschaft der der öffentlich-rechtlichen Rundfunkanstalten der Bundesrepublik Deutschland* (ARD), která byla založena s cílem respektovat společenské zájmy a s cílem poskytovat veřejnou službu. V rámci všech spolkových zemí funguje jako televizní program Das Erste.¹³¹

V roce 1963 začal vysílat druhý celostátní program ZDF, což byla samostatná veřejnoprávní instituce. První komerční televize zahájila v Německu vysílání až o 20 let později v roce 1984 pod názvem RTL. Mezi dalšími komerčními stanicemi byly založeny SAT1 a Pro Sieben. Změna nastala po roce 1990, kdy došlo k rozpadu NDR, a tamní televize byly rozpuštěny, tak nově vzniklé subjekty přešly pod záštitu ARD.¹³²

Důležitým dokumentem pro televizní vysílatele je Státní smlouva o vysílání, která je základním vysílacím zákonem. Pro všechny spolkové země ustanovuje tento dokument například záležitosti týkající se pravidel udělování licencí, určuje standard vysílaných obsahů. Některé drobné záležitosti si ovšem každá spolková země řeší samostatně pomocí svým vlastních právních předpisů. Státní smlouva v roce 1997 založila dvě komise: 1. Komise pro zjištění finanční potřeby vysílatelů, 2. Komise pro zjištění koncentrace vlastnictví v oblasti médií. Každá z výše uvedených komisí je tvořena odborníky, kteří jsou jmenováni jednotlivými spolkovými zeměmi, a jejich úkolem je příprava podkladů pro jednotlivé vlády.¹³³

Řídící orgány u všech veřejnoprávních vysílatelů napříč Spolkovou republikou Německo jsou tvořeny v zásadě stejnými základními orgány: vysílací rada, správní rada a ředitel. Vysílací rady jsou tvořeny 20 až 40 členy (v případě ZDF až 77 členů), správní rady mají zpravidla 5 až 9 členů (většinou osobnosti se zkušenostmi z médií).¹³⁴

¹³¹ ARD. [online]. [cit. 2016-05-01]. Dostupné na www: <http://www.ard.de/-/id=161952/property=download/kvlfq/index.pdf>

¹³² Šmíd, M.: *Veřejnoprávní a soukromé televize v některých evropských zemích*, Studie zpracována pro Parlament ČR. 2004. [online]. [cit. 2016-05-01]. Dostupné na www: <http://docplayer.cz/5993687-Verejnopravni-a-soukrome-televize-v-nekterych-evropskych-zemich.html>

¹³³ ŠMÍD, M: *Vysílání veřejné služby v zemích Evropské unie, jeho organizace a fungování*. Studie č. 5.309. Parlamentní institut 2011. s. 19-20. [online]. [cit. 2016-05-01] Dostupné na www: <https://www.psp.cz/sqw/text/orig2.sqw?idd=70698>

¹³⁴ Tamtéž. s. 20-21

3.2.1 Financování veřejnoprávních vysílatelů v Německu

I v Německu je základním finančním zdrojem pro veřejnoprávní vysílatele rozhlasový a televizní poplatek, což je platba za vlastnictví přijímače. Výběr poplatků je zajišťován institucí Centrála pro výběr poplatku (Gebühreneinzugszentrale, GEZ), která byla založena z iniciativy ARD a ZDF. Vybrané finance se rozdělují mezi jednotlivé vysílatele na základě stanov uveřejněných v zákoně, přičemž zhruba jedna třetina poplatků jde na účet televize ZDF. Ovšem částky pocházející z poplatků nejsou pro velké televizní stanice dostačující, proto ARD a ZDF získává část financí rovněž z reklam.¹³⁵

---

¹³⁵ ŠMÍD, M: *Vysílání veřejné služby v zemích Evropské unie, jeho organizace a fungování*. Studie č. 5.309. Parlamentní institut 2011. s. 19-20. [online]. [cit. 2016-05-01] Dostupné na www.psp.cz/sqw/text/orig2.sqw?idd=70698, s. 23

3.3 Itálie – RAI

Historii italské veřejnoprávní televize RAI můžeme pro přehlednost rozdělit do 4 fází:

1. **1954 – 1974:** Tato fáze se vyznačuje monopolem státní televize RAI (*Radiotelevisione Italiana*)
2. **1974 – 1984:** V druhé fázi dochází k výraznému rozmachu soukromých televizí
3. **1984 – 1993:** Ve třetím období dochází k upevnění dvou významných televizních vysílatelů, na jedné straně RAI a na straně druhé Berlusconiho Mediaset (tehdy Fininvest)
4. **1993 – současnost:** Současná etapa se vyznačuje boji na dvou frontách, na jedné straně ti, kteří chtějí udržet stávající situaci v oblasti televizního vysílání a proti nim ti, kteří usilují o změnu tohoto stávajícího systému, který by poskytoval větší rozmanitost ve vysílání¹³⁶

Pravidelné vysílání televizní stanice RAI bylo zahájeno 3. ledna 1954 a již na konci roku 1954 dosahovala sledovanosti 58 % populace. Na televizní vysílání nebylo v té době nahlíženo pouze po její zábavní stránce, ale rovněž i jako na vzdělávací nástroj a zdroj informací. Zpočátku vysílání trvalo necelé čtyři hodiny denně a programová skladba se skládala z pořadů pro mládež, následovaných zprávami a vysílání zpravidla končilo ve 23:00. Na konci roku 1961 bylo zahájeno vysílání i na druhém televizním kanále RAI 2 a zanedlouho, v polovině 70. let, bylo zahájeno vysílání v barevné podobě. O třetí program bylo portfolio televize RAI rozšířeno v roce 1979.¹³⁷

Co do regulace televize nastala významná změna 14. dubna 1975, kdy byla hlavní řídicí síla převedena z vlády na parlament. O rok později přišlo rozhodnutí z ústavního soudu, které umožňovalo vysílání i soukromým televizím, čímž začal souboj mezi

---

¹³⁶ COLEMAN, James A., ROLLET, B.: *Television in Europe. Exeter, England: Intellect Books, 1997.* ISBN 1871516927. S. 61-62. [online]. [cit. 2016-04-27] Dostupné na [www](http://www.rai.it): https://books.google.cz/books?id=dEwQTcMLTioC&pg=PA61&lpg=PA61&dq=gundle+television+in+europa&source=bl&ots=ogXKGjpWcg&sig=IDyV0e3w80nagWB3X91NiBTiKDw&hl=cs&sa=X&ved=0ahUKEwi68_GW56_MAhXEwxQKHdvWD3gQ6AEIHjAA#v=onepage&q=gundle%20television%20in%20europa&f=false

¹³⁷ RAI.it. *La storia: Date ed avvenimenti che hanno segnato la storia della RAI.* [online]. [cit. 2016-04-27] Dostupné na [www](http://www.rai.it/dl/rai/text/ContentItem-20844e48-74d8-44fe-a6f4-7c224c96e8e4.html?refresh_ce): http://www.rai.it/dl/rai/text/ContentItem-20844e48-74d8-44fe-a6f4-7c224c96e8e4.html?refresh_ce

televizemi, který trval až do 90. let.¹³⁸ Během následujícího období se některé televizní kanály spojily do celostátních sítí a tři z nich (Canale 5, Rete 4 a Italia 1) ovládl Silvio Berlusconi.¹³⁹

Výrazné pronikání politických zájmů a vlivů do televize RAI bylo zapříčiněno právě zákonem z roku 1975, který předává moc nad televizí parlamentu. Dá se říci, že všechny tři kanály byly rozebrány nejmocnějšími politickými stranami (RAI 1 – křesťanští demokraté, RAI 2 – socialisté a RAI 3 – komunisté). V roce 1992 se navíc rozpadá stávající koncept, kdy parlament RAI sice ovládal, ale na druhou stranu byl tolerantní k hospodaření televize. Ovšem hned o rok později došlo k restrukturalizaci RAI a moc parlamentu byla omezena.¹⁴⁰

3.3.1 Finanční zdroje RAI

Finanční kapitál, ze kterého televize čerpá, pochází z vícera stran. Jedním ze zdrojů financí jsou televizní poplatky (110,5 eur/ rok), které vybírá Ministerstvem financí pověřený úřad *Ufficio Registro Abbonamenti Radio e TV*. Další část nákladů (až 45 %) je hrazeno příjmy z reklamy, přičemž limit stanovený televizí na hlavní vysílací programy je 6 % z celkového času.¹⁴¹

---

¹³⁸ NEWCOMB, H.: *Encyclopedia of television*. 2nd ed. New York: Fitzroy Dearborn, 2004. ISBN 157958456X. s. 1192. [online]. [cit. 2016-04-27] Dostupné na [www: https://books.google.cz/books?id=JUzIAgAAQBAJ&pg=PA1191&lpg=PA1191&dq=history+of+television+rai&source=bl&ots=jpamVjIzCx&sig=dZ0emfNyt_B_iwiK01sPzoT0rM&hl=cs&sa=X&ved=0ahUKEwj11fu04q_MAhUslpoKHTNEBCAQ6AEIRzAF#v=onepage&q=history%20of%20television%20rai&f=false](https://books.google.cz/books?id=JUzIAgAAQBAJ&pg=PA1191&lpg=PA1191&dq=history+of+television+rai&source=bl&ots=jpamVjIzCx&sig=dZ0emfNyt_B_iwiK01sPzoT0rM&hl=cs&sa=X&ved=0ahUKEwj11fu04q_MAhUslpoKHTNEBCAQ6AEIRzAF#v=onepage&q=history%20of%20television%20rai&f=false)

¹³⁹ ŠMÍD, M: *Vysílání veřejné služby v zemích Evropské unie, jeho organizace a fungování*. Studie č. 5.309. Parlamentní institut 2011. s. 30 [online]. [cit. 2016-04-27] Dostupné na [www: https://www.psp.cz/sqw/text/orig2.sqw?idd=70698](https://www.psp.cz/sqw/text/orig2.sqw?idd=70698)

¹⁴⁰ Tamtéž, s. 30

¹⁴¹ Tamtéž, s. 33

3.4 Česká republika – Česká televize (ČT)

První pokusy o založení veřejnoprávní televize na našem území jsou patrné již z období před 2. světovou válkou, ovšem, než se stihlo vůbec vysílání spustit, byly tyto kroky na několik let přerušeny právě vypuknutím války. Další činy týkající se pokusů o spuštění vysílání Československé televize přišli 23.3.1948, kdy došlo k prvnímu pokusnému vysílání pro veřejnost. Vysílání z pražského Studia Praha začalo 1.5.1953 nejprve pouze v podobě zkušebního vysílání a o necelý rok později v únoru 1954 bylo zahájeno televizní vysílání pravidelné. Z původního vysílání ve frekvenci 2 dní v týdnu z úplných počátků televize se postupem let došlo až ke každodennímu vysílání, které bylo započato 29. 12. 1958. Kromě stávajícího pražského studia se postupně zakládala i v dalších městech (Ostrava, Brno, Bratislava a Košice). S rostoucím počtem televizních diváků přišla vláda na konci 60. let s usnesením o založení druhého programu. Tak se stalo 10. května 1970, kdy byl založen další vysílací televizní kanál, který o 3 roky později začal s barevným vysíláním, na první kanál se tato barevná inovace dostala až roku 1975.¹⁴²

Pokud se na vznik televizního vysílání u nás podíváme z historického kontextu, tak z faktu, že k založení došlo 5 let po nastoupení vlády Komunistické strany Československa, logicky vyplývá, že tento sdělovací prostředek sloužil k upevnění moci vládnoucí strany. Zlom přišel ovšem na začátku roku 1968, kdy se zdálo, že by mohlo postupně dojít k uvolňování režimu, přičemž tyto dojmy byly silně podporovány televizí (tehdy řízenou ředitelem Jiřím Pelikánem). Jisté partnerství televize a občanů bylo ovšem v nelibosti sovětských vůdců. Když nastal srpen 1968, tak se televize postavila přísně proti okupaci, což vedlo k obsazení televize sovětskými vojáky. I přes tuto situaci vysílání dále pokračovalo na improvizovaně vybudovaných pracovištích. Posledními protisovětskými kroky byly zprávy z počátku roku 1969 o upálení Jana Palacha a zpravodajství o vítězství československého hokejového týmu nad sovětskou sbornou na Mistrovství světa ve Stockholmu.¹⁴³

¹⁴² Česká televize. *Prehistorie*. [online]. [cit. 2016-04-22]. Dostupné na www:

<http://www.ceskatelevize.cz/vse-o-ct/historie/ceskoslovenska-televize/prehistorie/>

¹⁴³ Růžička, D.: *Období 1968 – 1969*. Česká televize. [online]. [cit. 2016-04-22]. Dostupné na www:

<http://www.ceskatelevize.cz/vse-o-ct/historie/ceskoslovenska-televize/1968-1969/>

3.4.1 Protiokupační vysílání 1968

Obdobnou situaci, která nastala před nedávnem v Řecku, můžeme sledovat právě v historii České televize (tehdy Československé televize) z období, kdy bylo naše území okupováno Sovětskými vojsky. Hned na začátku okupace média, ať už televize ale i rozhlas, začala podporovat vládu reprezentovanou Alexandrem Dubčekem a Ludvíkem Svobodou.¹⁴⁴

Již v brzkých ranních hodinách 21. srpna 1968 se začali ve studiu v Měšťanské besedě scházet pracovníci televize, aby začali připravovat zpravodajství a reportáže o nočních událostech, které byly odvysílány od osmé hodiny ranní v mimořádném vysílání. Ve svém programu moderátorka Kamila Moučková přinášela nejen informace o nastalé situaci, ale v rámci zpravodajství se pracovníci snažili obyvatelstvo také vybízet ke klidu, aby nezačala mezi lidmi panika či konflikty s okupujícími vojáky. Kromě prvních záběrů z okupované Prahy bylo vysílání zpestřeno vyjádřením prezidenta republiky prostřednictvím telefonní linky. Po násilném ukončení rozhlasového vysílání byli pracovníci televize povzbuzeni přímo z úst ředitele Jiřího Pelikána a vybízeni, aby udrželi televizní vysílání, co nejdéle to půjde. Po chvíli hledání místa, z něhož jsou přenášeny televizní výstupy, byla Sovětská armáda dovedena místními kolaboranty přímo do centra vysílání, kde násilně ukončila i televizní přenosy. Televizní technici postupně vymýšleli nové a nové prostory, odkud by mohli pokračovat ve své práci, ale postupně okupantská vojska obsadila všechna tato místa a na chvíli se televizní vysílání muselo odmlčet.¹⁴⁵

Ovšem hned v noci z 21. na 22. srpna našli technici dvě lokace, z nichž zřídili nová kvalitní televizní studia. Jedno se nacházelo v Praze ve Výzkumném ústavu sdělovací techniky A. S. Popova na Novodvorské a druhé v rozestavěném hotelu na Petřínách. Další dvě pouze improvizovaná studia byla v rozestavěné budově na Kavčích Horách a v administrativní budově Československé televize na Zahradním městě. Kromě zpravodajství z úst stávajících televizních redaktorů (Vladimír Branislav, Libuše Hájková, Jiří Kantůrek, Vladimír Škutina, Jiří Svejkský, Vladimír Tosek, hlasatelky Heda Čechová a Kamila Moučková) byly přenášeny i úvahy a rozhovory s dalšími osobnostmi jako například s Jiřinou Jiráskovou, Zdeňkem Podskalským,

¹⁴⁴ Růžička, D.: *Srpnové protiokupační vysílání*. Česká televize. [online]. [cit. 2016-04-22]. Dostupné na [www: http://www.ceskatelevize.cz/vse-o-ct/historie/ceskoslovenska-televize/1968-1969/1968/srpnove-protiokupacni-vysilani/](http://www.ceskatelevize.cz/vse-o-ct/historie/ceskoslovenska-televize/1968-1969/1968/srpnove-protiokupacni-vysilani/)

¹⁴⁵ Tamtéž

Vlastou Chramostovou, Iljou Rackem, Jaromírem Hanzlíkem, Františkem Pavlíčkem či Luděkem Pachmanem.¹⁴⁶

Televizní pracovníci byli velmi intenzivně podporováni veřejností různými formami (zásoby jídla a hygienických potřeb, dodávání příkrývek apod.). Tato soudržnost ovšem nezabránila tomu, že 24. srpna došlo k prvnímu kolaborantskému vysílání z přenosového vozu Sovětské televize, v němž byli prezident i vláda podrobena urážkám z úst zjevně ne původně českých občanů, o čemž vypovídala velmi špatná úroveň českého jazyka v přenosu.¹⁴⁷

Ze společného srpnového setkání českých a sovětských zástupců v Moskvě vzešel tzv. Moskevský protokol týkající se regulace médií. Z jeho znění jasně vyplývalo, že sdělení pocházející z tisku, rozhlasu a televize se nesmí nést v duchu antisocialistickém a antisovětském. Tento pokyn byl ze strany vlády vydán hned 28. srpna 1968. O dva dny později byl na základě článku č. 292 vládou ustanoven Úřad pro tisk a informace (UTI), jehož posláním bylo usměrňováno mediálních sdělení, aby se nesla v duchu vplývajícím z Moskevského protokolu. Jedním z prvních kroků bylo zastavení vysílání z Ostravského a Brněnského studia k datu 1. září 1968, jelikož nebylo možné, aby úřad dokázal korigovat vysílání ze všech studií.¹⁴⁸

Přestože vysílání bylo plně zahájeno 4. září 1968, došlo k velkým a častým změnám co do programové skladby televize (mizely publicistické pořady a byly nahrazovány kinematografickými filmy). Navíc kromě výše uvedených opatření začala v televizi od listopadu 1968 platit cenzura.¹⁴⁹

3.4.2 Změny vyvolané listopadem 1989

Události, které se odehrály 17. listopadu 1989 na Národní třídě, významně zapříčinily i následný vývoj situace v Československé televizi. Zaměstnanci televize totiž sepsali na protest proti použitému násilí petici, kterou následně rozeslali k Federálnímu shromáždění, České národní radě a předsednictvu vlády ČSSR. Následně

¹⁴⁶ Růžička, D.: *Srpnové protiokupační vysílání*. Česká televize. [online]. [cit. 2016-04-22]. Dostupné na [www: http://www.ceskatelevize.cz/vse-o-ct/historie/ceskoslovenska-televize/1968-1969/1968/srpnove-protiokupacni-vysilani/](http://www.ceskatelevize.cz/vse-o-ct/historie/ceskoslovenska-televize/1968-1969/1968/srpnove-protiokupacni-vysilani/)

¹⁴⁷ Tamtéž.

¹⁴⁸ Růžička, D.: *Srpen – prosinec*. Česká televize. [online]. [cit. 2016-04-22]. Dostupné na [www: http://www.ceskatelevize.cz/vse-o-ct/historie/ceskoslovenska-televize/1968-1969/1968/srpen-prosinec/](http://www.ceskatelevize.cz/vse-o-ct/historie/ceskoslovenska-televize/1968-1969/1968/srpen-prosinec/)

¹⁴⁹ Tamtéž.

probíhaly v prostorách televize protesty ze strany zaměstnanců proti způsobu zpravodajství některých redaktorů s požadavkem na odstranění těchto novinářů z televize. Pod výhružkou generální stávky vedení ČST svolilo k přímému přenosu z manifestace na Václavském náměstí, která proběhla 22. listopadu 1989. Ovšem i tento přenos nebyl ve finále objektivní a cenzurován.¹⁵⁰

Následovaly další protesty podpořené již i ze strany veřejnosti, což zapříčinilo ve výsledku to, že čtvrtěční vydání Televizních novin se neslo již ve vyváženějším duchu. S pádem Miloše Jakeše se už začalo televizi blýskat na lepší časy, jelikož po odvysílání zpráv o jeho odvolání byly zveřejněny již i některé záběry ze 17. listopadu 1989 a také mimopražská veřejnost se mohla dozvědět tu pravou realitu. Během dalších dní se situace definitivně obrátila, až 30. listopadu 1989 mohl nový ředitel Československé televize svým pracovníkům oznámit fakt, že televize již dále nebude ideovým nástrojem, jako tomu bylo doposud.¹⁵¹

3.4.3 Česká televize a její financování

Již od samotného vzniku české televize k 1. 1. 1992 není dodnes zcela vyřešeno její financování.¹⁵² Hlavním finančním zdrojem pro Českou televizi jsou finanční poplatky, jejichž výše byla zpočátku stanovena na 50,- (tato částka byla ovšem 1. 7. 1997 zvýšena na hodnotu 75,-). Tato sazba byla ustanovena na základě zákona č. 252/1994 Sb., ve znění zákona č. 135/1997 Sb. a oproti poplatkům v jiných zahraničních televizích byla velmi nízká. Tento fakt zapříčiňuje problém v tom, že zákon o rozhlasových a televizních poplatcích zavazuje programovou stránku televize finančně náročnými pravidly, na které jsou příjmy z těchto poplatků nízké.¹⁵³ V roce 2005 vyšel nový zákon o rozhlasových a televizních poplatcích č. 348/2005 Sb., který televizní poplatek zvýšil na dosud finální částku 135,-.¹⁵⁴

S požadavkem na zvýšení poplatků přichází česká televize do dvou problémů. Jednak s poslanci, jelikož zvýšení poplatků by muselo být uzákoněno změnou

¹⁵⁰ Růžička, D.: *Listopad 1989. Česká televize*. [online]. [cit. 2016-04-25]. Dostupné na [www: http://www.ceskatelevize.cz/vse-o-ct/historie/ceskoslovenska-televize/listopad-1989/](http://www.ceskatelevize.cz/vse-o-ct/historie/ceskoslovenska-televize/listopad-1989/)

¹⁵¹ Tamtéž.

¹⁵² Česká televize. *Vznik a první kroky*. [online]. [cit. 2016-04-25]. Dostupné na [www: http://www.ceskatelevize.cz/vse-o-ct/historie/ceska-televize-od-r-1993/vznik-a-prvni-kroky/](http://www.ceskatelevize.cz/vse-o-ct/historie/ceska-televize-od-r-1993/vznik-a-prvni-kroky/)

¹⁵³ Česká televize. *Problém financování*. [online]. [cit. 2016-04-25]. Dostupné na [www: http://www.ceskatelevize.cz/vse-o-ct/historie/ceska-televize-od-r-1993/problem-financovani/](http://www.ceskatelevize.cz/vse-o-ct/historie/ceska-televize-od-r-1993/problem-financovani/)

¹⁵⁴ Česká televize. *Nový zákon o rozhlasových a televizních poplatcích a o změně některých zákonů*. [online]. [cit. 2016-12-15]. Dostupné na [www: https://karty.ceskatelevize.cz/custom/faq.php](https://karty.ceskatelevize.cz/custom/faq.php)

stávajícího zákona a za druhé samozřejmě s veřejností, jelikož by na diváky připadalo platit vyšší částky.¹⁵⁵

3.4.4 Krize v ČT

Volba nového generálního ředitele v prosinci 2000 vyvolala spoustu nevole jak ze strany veřejnosti, tak i ze strany zaměstnanců České televize. Po vyhlášení výběrového řízení stačil totiž Radě ČT pouze jeden den k výběru nového ředitele ze všech 33 uchazečů. Nově zvolený generální ředitel Jiří Hodač byl zvolen do funkce s nabývací platností hned 22. prosince. Rada ČT se po tomto kroku odmítala o vzniklé situaci bavit jak s veřejností, tak i se zaměstnanci, což vedlo k veřejnému podvědomí o politicky profilované volbě Jiřího Hodače. Tato vzniklá krize a pobouření byly velmi podporované i některými pracovníky zpravodajský pořadů ČT.¹⁵⁶

Vzájemné boje mezi vedením ČT a některými pracovníky se místy vymykali i uzákoněným pravidlům až dokonce došlo k přerušení vysílání na požadavek Jiřího Hodače, ke kterému došlo 27. – 28. 12. 2000. V tomto období byla opět patrna ve zpravodajství i jistá neobjektivnost z obou stran (ať už protestujících pracovníků, tak i ze strany pracovníků podporujících novou ředitelku zpravodajství Janu Bobošíkovou). Krize byla rovněž opět podporována veřejnými shromážděními, podpisy a peticemi. K vyústění došlo 4. ledna 2001, kdy došlo k celkovému selhání a kolapsu Jiřího Hodače, který k 11. lednu 2001 ze své funkce odstoupil. V noci z 12. na 13. ledna se sešla poslanecká sněmovna, která odhlasovala odvolání Rady ČT a výrazné změny v zákoně o České televizi.¹⁵⁷

3.4.5 Současnost

Současným generálním ředitelem České televize je od 1. 10. 2011 Petr Dvořák, který byl jmenován na šestileté období Radou České televize. V roce 2017 proběhlo výběrové řízení na nového generálního ředitele. Do tohoto řízení se přihlásilo 12 kandidátů, mezi nimiž jsou například bývalý šéfredaktor ČT Karel Novák či bývalý

¹⁵⁵ Česká televize. *Problém financování*. [online]. [cit. 2016-04-25]. Dostupné na [www: http://www.ceskatelevize.cz/vse-o-ct/historie/ceska-televize-od-r-1993/problem-financovani/](http://www.ceskatelevize.cz/vse-o-ct/historie/ceska-televize-od-r-1993/problem-financovani/)

¹⁵⁶ Česká televize. *Televizní krize (2000)*. [online]. [cit. 2016-04-25]. Dostupné na [www: http://www.ceskatelevize.cz/vse-o-ct/historie/ceska-televize-od-r-1993/krize/](http://www.ceskatelevize.cz/vse-o-ct/historie/ceska-televize-od-r-1993/krize/)

¹⁵⁷ Tamtéž.

ředitel TV Prima Martin Konrád.¹⁵⁸ Výsledky voleb byly jednoznačné a po dobu dalších 6 let povede ČT i nadále Petr Dvořák, který získal všechny hlasy.¹⁵⁹

Rada ČT je volena Poslaneckou sněmovnou rovněž na dobu 6 let, přičemž každé dva roky dochází k obměně jedné třetiny z jejích 15 členů.¹⁶⁰

Televizní studia České televize se nacházejí v Praze, Brně a Ostravě a v současné době nabízí svým divákům 6 televizních programů se zaměřením pro děti i dospělé (ČT1, ČT2, ČT24, ČT sport, ČT D a ČT art).¹⁶¹

---

¹⁵⁸ iDnes: *Příhlášky na post ředitele ČT už jsou kompletní: hlásí se 12 zájemců.* [online]. [cit. 2017-04-07]. Dostupné na www: http://zpravy.idnes.cz/ceska-televize-volba-generalni-reditel-zajemci-fl4-domaci.aspx?c=A170328_122150_domaci_ale

¹⁵⁹ RadioTV: *Petr Dvořák povede Českou televizi v dalších šesti letech, získal hlasy všech radních.* [online]. [cit. 2017-04-30]. Dostupné na www: http://www.radiotv.cz/p_tv/petr-dvorak-povede-ceskou-televizi-i-v-dalsich-sesti-letech-ziskal-hlasy-vsech-radnich/

¹⁶⁰ Česká televize. *Základní informace o ČT.* [online]. [cit. 2016-04-25]. Dostupné na www: <http://www.ceskatelevize.cz/vse-o-ct/zakladni-informace-o-ct/>

¹⁶¹ Tamtéž.

3.5 Komparace vývoje české a řecké veřejnoprávní televize

Z předešlých kapitol jsou patrné určité společné znaky ve vývoji a jednání zaměstnanců těchto televizí. Podstatný vliv na fungování médií veřejné služby má samotná politická situace v dané zemi, jelikož jak jsme mohli zpozorovat v případech obou zemí, tak vládnoucí politické strany mohou svými kroky značně limitovat fungování daného média ať už ve formě kontroly a cenzury, ale i například násilného zavření, jak tomu bylo v případě Československé televize v roce 1968 či u řecké ERT v roce 2003.

Stejně tak chování zaměstnanců v obou případech bylo téměř identické, kdy se pracovníci nebáli riskovat a na protest proti těmto krokům se postavili proti rozhodnutí vlády a pokračovali ve vysílání v alternativních prostorách. Rovněž veřejnost nezůstala lhostejná vůči těmto vládním rozhodnutím, a ať už se jedná s řeckou či československou společností, tak lidé vyšli do ulic, stávkovali, demonstrovali a postavili se proti vládě na stranu pracovníků televize.

4. PRAKTICKÁ ČÁST

4.1 Řecký mediální trh

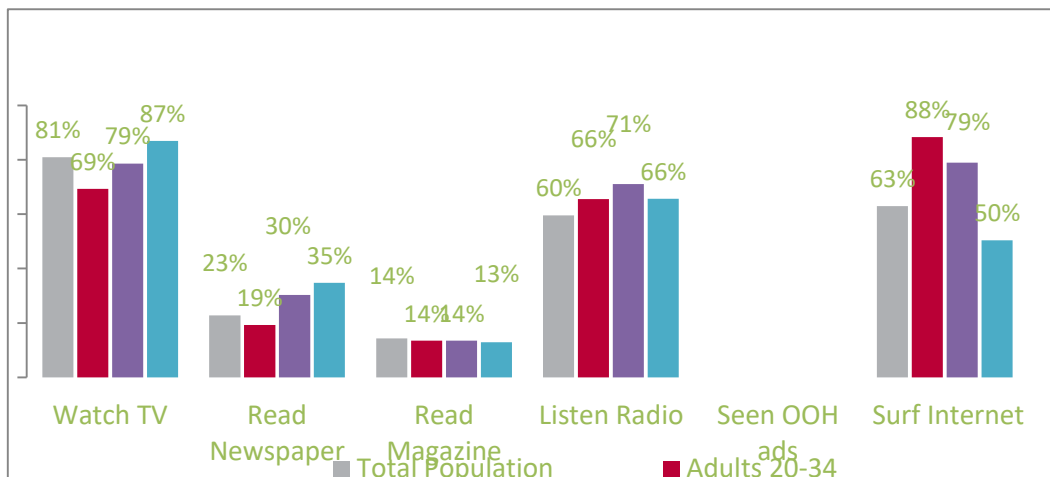
V této části diplomové práce jsem vycházela z dat poskytnutých mediální agenturou Havas Media. Z daných údajů je možné detailně analyzovat konzumaci médií řeckou populací, investice do reklamy v Řecku a rovněž provést rozbor samostatné oblasti řecké televize.

4.1.1 Konzumace médií

Počet uživatelů jednotlivých médií se liší v závislosti na dané cílové skupině. Jak je patrné z níže uvedených grafů, tak tištěná média, ať už ve formě časopisů či denního tisku, se u řecké populace v roce 2015 těšila nejmenší oblibě. Tato tradiční média jsou postupně nahrazována novými technologiemi, v dnešní době převážně internetem, kde může konzument najít jak informace ze zpravodajství, poslouchat hudbu, ale i sledovat filmy a jiné televizní pořady. Tento fakt je potvrzen i ve studii *Media Consumption Forecasts* z roku 2015, která pochází od společnosti ZenithOptimedia.¹⁶²

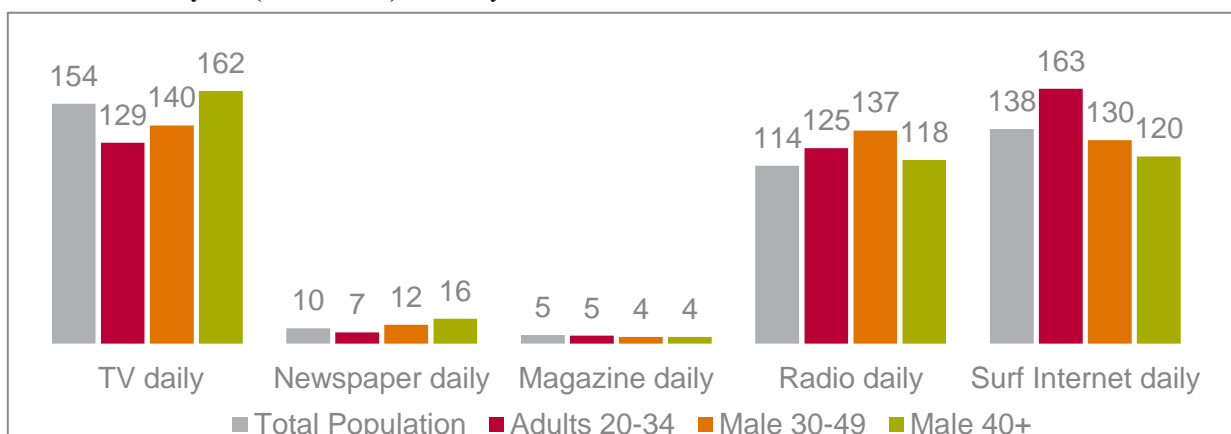
U zbylých 3 médií (rádio, televize, internet) lze pozorovat změny v závislosti na konkrétní věkové kategorii, jelikož u mladých lidí je jasná převaha internetu, což je způsobeno mimo jiné z důvodu častého užívání různých sociálních sítí, stahováním médií či sledováním online videí, kterým věnují mladí lidé mnohem více času a pozornosti než je to u kategorie 40+. Tato data jsem porovnála s údaji, která poskytla společnost Eurostat na základě výzkumu týkajícím se užívání internetu u mladých Evropanů z roku 2016.¹⁶³ Při porovnání poměru internet vs. televize je patrné, že u střední kategorie 30-49 let jsou tato data vyrovnaná, kdežto u nejstarší kategorie lze pozorovat jasnou procentuální převahu sledování televize nad internetem, jelikož toto médium jim nenabízí dostatečně uspokojující zábavu jako televize (u této poslední věkové kategorie jako u jediné jsou jasně vyšší čísla i u užívání radia než u internetu).

¹⁶² Marketing Journal. *Studie: Lidé celosvětově tráví konzumací médií více než 8 hodin denně*. [online]. [cit. 2016-12-12]. Dostupné na www: http://www.m-journal.cz/cs/aktuality/studie--lide-celosvetove-travi-konzumaci-medii-vice-nez-8-hodin-denne_s288x11379.html

Graf 2: Procentuální užívání médií v dané věkové kategorii

(Zdroj: TGI)¹⁶⁴

Když se na konzumaci médií podíváme na základě dat reflektující čas strávený s daným médiem denně, tak jsou výsledky téměř totožné jako u výše uvedených údajů zachycujících procentuální počet uživatelů jednotlivých cílových skupin. Celkově uživatelé stráví v průměru denně nejvíce času u televize, zatímco tištěná média výrazně zaostávají za rozhlasem, internetem a televizí.

Graf 3: Průměrný čas (v minutách) strávený u konkrétního média

(Zdroj: Focus)¹⁶⁵

¹⁶³ EurActiv. Eurostat: *Internet nejvíce využívají mladí Finové, Češi zaostávají v online komunikaci s úřady*. [online]. [cit. 2016-12-12]. Dostupné na [www: http://euractiv.cz/clanky/digitalni-agenda/eurostat-internet-nejvice-vyuzivaji-mladi-finove-cesi-zaostavaji-v-online-komunikaci-s-urady/](http://euractiv.cz/clanky/digitalni-agenda/eurostat-internet-nejvice-vyuzivaji-mladi-finove-cesi-zaostavaji-v-online-komunikaci-s-urady/)

¹⁶⁴ Data poskytla agentura Havas Media.

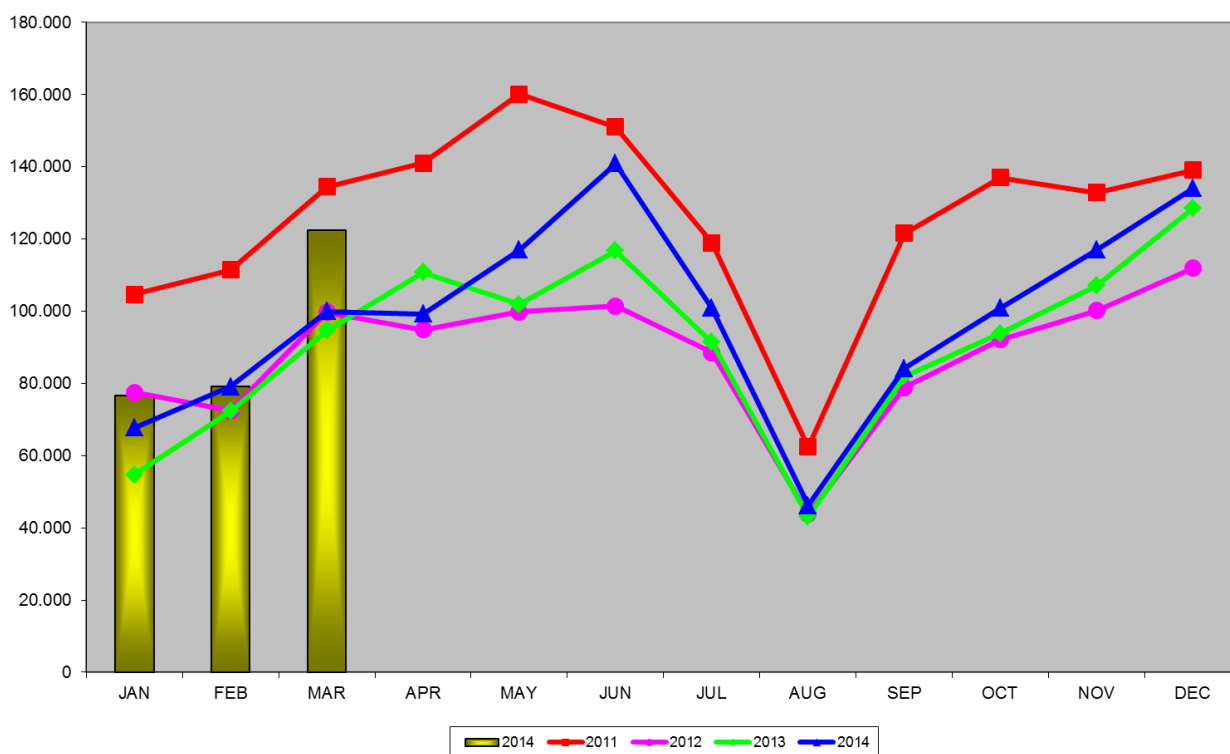
¹⁶⁵ Data poskytla agentura Havas Media.

4.1.2 Investice do reklamy

Na základě níže uvedeného grafu je patrné, že křivka zobrazující výdaje na reklamu má v rámci jednotlivých měsíců v roce zhruba stejný tvar. Pokles přichází s nástupem letních měsíců, což odpovídá i křivce sledovanosti televize, která má rovněž v letních měsících klesající tendenci.

Výrazný pokles investice do reklamy je patrný mezi lety 2011 a 2012, což lze odůvodnit dluhovou krizí, která je v zemi patrná od roku 2009. Na počátku roku 2012 byl totiž Řecku poskytnut nový úsporný balíček, jelikož se země v tomto období pohybovala na pokraji bankrotu.¹⁶⁶ S přibývajícím lety se křivka s výdaji zvedá, ovšem stále si drží stejný tvar v závislosti na daných měsících během roku.

Graf 4: Sezónní vývoj výdajů na reklamu (v EUR)

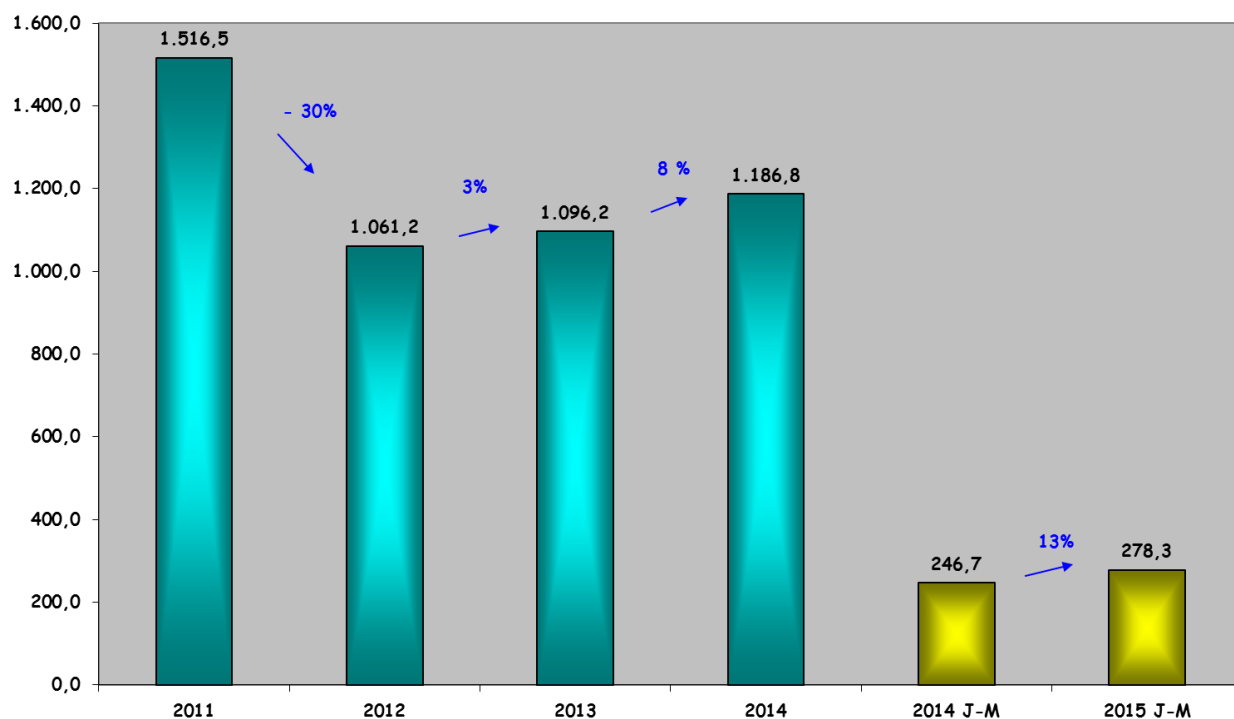
(Zdroj: Media Services)¹⁶⁷

¹⁶⁶ EurActiv. Řecko na cestě z krize 2009-2015. [online]. [cit. 2016-12-12]. Dostupné na [www: http://euractiv.cz/factsheet/ekonomika-a-euro/recka-dluhova-krize-mesic-po-mesici-000124/](http://euractiv.cz/factsheet/ekonomika-a-euro/recka-dluhova-krize-mesic-po-mesici-000124/)

¹⁶⁷ Data poskytla agentura Havas Media.

Hluboký pokles investic do reklamy je patrný v následujícím grafu, ze kterého lze vyčíst výrazný rozdíl mezi lety 2011 a 2012 a následný pomalý a postupný návrat k původním číslům. Vzhledem k tomu, že údaje z roku 2015 jsem měla dostupné pouze z prvního čtvrtletí, tak je v grafu zaznamenán rozdíl mezi prvním kvartálem roku 2014 a 2015, na kterém je vidět nárůst o 13 %.

Graf 5: Investice do reklam v jednotlivých letech (v tis. EUR)

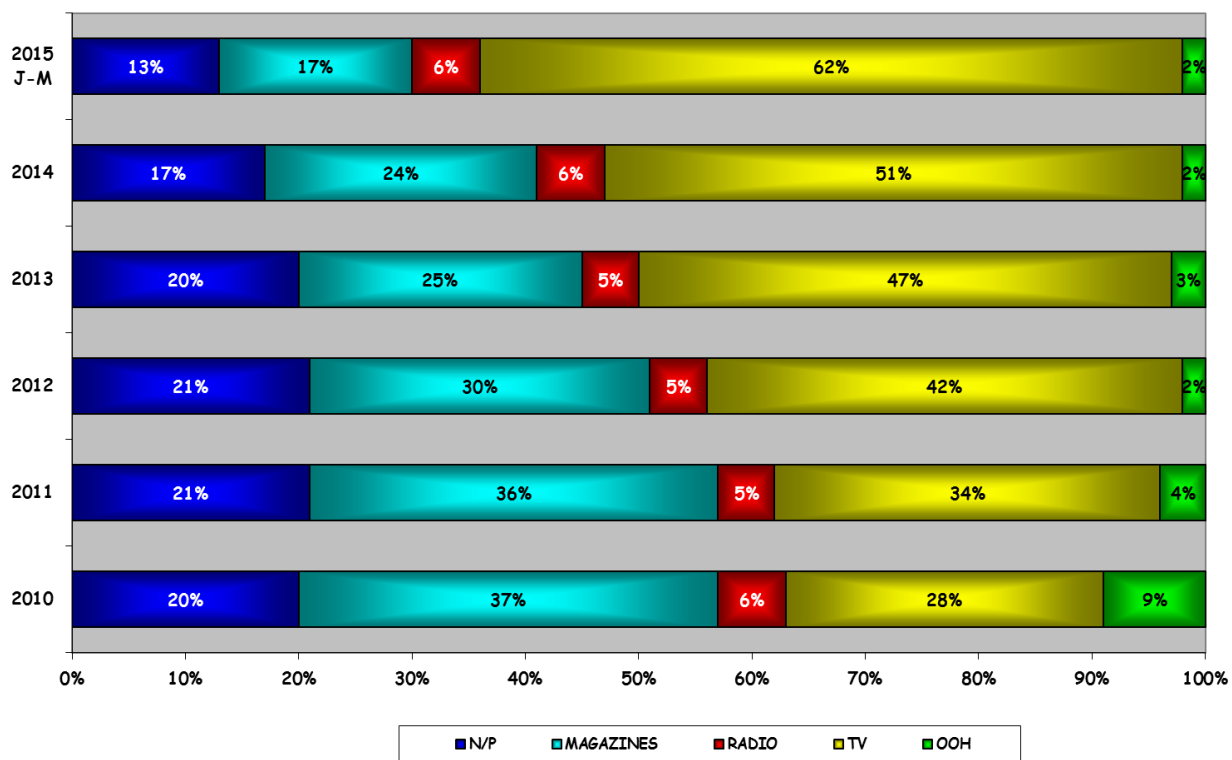

(Zdroj: Media Services)¹⁶⁸

¹⁶⁸ Data poskytla agentura Havas Media.

V souvislosti s poznatky z kapitoly 4.1.1 *Konzumace médií*, kde jsme zaznamenali postupný pokles zájmu české společnosti o tištěná média ve prospěch nových médií (internet), jdou ruku v ruce i zájmy jednotlivých investorů do reklamy, jejichž zájem se postupně rovněž obrací spíše k investicím do reklamy v TV než do denního tisku či magazínů. Zatím co rozhlas si od roku 2011 drží téměř stabilní procentuální údaje, tak u televize vidíme cca 100 % nárůst. Oproti tomu tisk (noviny a časopisy dohromady) klesl zhruba na polovinu. Z těchto údajů je zcela jistě patrné, jak jsou mediální výzkumy o zájmech mediálních konzumentů důležitým ukazatelem pro marketingové záměry jednotlivých investorů.

Graf 6: Media Mix

(Zdroj: Media Services)¹⁶⁹

¹⁶⁹ Data poskytla agentura Havas Media.

4.2 Vývoj sledovanosti řecké televize

4.2.1 Nielsen Audience Measurement

Data, ze kterých jsem vycházela při analýze sledovanosti řecké televize, mi byla poskytnuta od společnosti *Nielsen Audience Measurement*, což je součást *The Nielsen Company*, informační společnosti zabývající se médii a marketingem po celém světě. Oblastí zájmů této společnosti je mimo jiné sledovanost televizních stanic a mediální plánování, aby inzerenti měli spolehlivé a nezávislé údaje, ze kterých mohou vycházet pro plánování svých investic do reklamy. V Řecku tato společnost zahájila svoji činnost v roce 1988 jako *AGB Hellas*. Systém výzkumu má společnost *Nielsen Audience Measurement* ve všech zemích nastaven na stejném principu a skládá se ze 7 následujících kroků:

1. **Založení výzkumu** – provádí se formou dotazníku; v Řecku je prováděn formou telefonického dotazování na základě náhodně vygenerovaných telefonních čísel
2. **Výběr vzorku** – domácnosti, do jejichž televizorů je nainstalován peoplemetr
3. **Peoplemetry** – průběžné sledování stavu televizoru (zapnuto/ vypnuto, sledovaný kanál, konkrétní člen domácnosti sledující TV (analyzováno pomocí speciálního ovladače))
4. **Načítání dat** – každovečerní komunikace mezi hlavním počítačem a přístroji ve vybraných domácnostech
5. **Analýza dat** – pomocí systému Pollux, který byl speciálně vytvořen a je užíván společností *Nielsen Audience Measurement*
6. **Data o sledovanosti** – výsledná data jsou monitorována společností Media Service S.A. a jsou každodenně vkládána do systému *Nielsen Audience Measurement*
7. **Aplikace získaných dat** – za pomoci softwaru Arianna dokáže agentura Nielsen poskytovat svým klientům podrobné informace na základě individuální poptávky¹⁷⁰

---

¹⁷⁰ TV Yearbook 2015-2016. *The Nielsen Company-COMPANY*. [online]. [cit. 2016-12-19]. Dostupné na www: http://www.arianna.gr/yearbook/1516/en_main.php

4.2.2 Analýza získaných dat

Z poskytnutých ročenek jsem čerpala data z období září 2012 až srpen 2016. Nejprve budu analyzovat sledovanost řecké televize v obecné rovině, tj. programovou skladbu, sledovanost TV souhrnně v rámci roku a v průběhu jednoho dne. Poté se budu věnovat už konkrétně jednotlivým stanicím, primárně však veřejnoprávní televizi ve výše uvedeném období, které zahrnuje rovněž přerušení vysílání těchto stanic ze strany vlády.

Co se týká sledovanosti televize v Řecku souhrnně v rámci jednoho dne, tak z dostupných dat a grafů je patrné, že křivka znázorňující dobu, kdy má během dne nejvíce Řeků zapnutý svůj televizor, má svůj vrchol mezi 22 – 23:00. Ovšem procentuálně tento údaj během sledovaných let klesá. Zatímco v roce 2012 se nejvyšší sledovanost pohybovala na 43 %, tak o 3 roky později klesla lehce pod 40 %. Tyto údaje jsou průměrné za období září až srpen následujícího roku, jelikož sledovanost televize je v Řecku závislá na ročním období, poněvadž křivka má každoročně klesající tendenci s nadcházejícím létem, tj. od června sledovanost klesá, přičemž nejnižšího bodu dosahuje v srpnu. Grafy týkající se sledovanosti televize v průběhu jednoho roku zaznamenávají procento populace, které se dostalo do kontaktu s televizorem alespoň po dobu jedné minuty za den.

Stejně tak jako se co do sledovanosti liší jednotlivé měsíce v roce, tak rozdílné výsledky ukazují i jednotlivé cílové skupiny v závislosti na věku, pohlaví či vzdělání. V mužském i ženském zastoupení je nejnižší televizní sledovanost zaznamenána právě u dospívajících a mladých lidí od 15 do 24 let, tento výsledek je způsoben nabídkou zábavy na internetu, jako jsou hry, sociální sítě či jiné druhy zábavy a zdroje informací. S postupem let navíc sledovanosti u této věkové kategorie stále ubývá právě v návaznosti na narůstající nabídku ze strany internetu. Od roku 2012 do roku 2016 je zaznamenán pokles sledovanosti této věkové kategorie: u mužů o 7,9 % a u žen dokonce o 8,9 %. Je zcela zřejmé, že v rámci celkového poklesu sledovanosti jsou tato čísla nejvyšší ze všech cílových skupin. Oproti mladým lidem se sledování televize těší stále stejné oblibě u lidí starších 65 let, jejichž data ve výše uvedeném časovém rozmezí stále drží nad 83 %. Z hlediska vzdělanosti má křivka sledovanosti televize v Řecku klesající tendenci se vzrůstajícím vzděláním.

4.2.3 Rozbor veřejnoprávních vysílatelů mezi lety 2012 – 2014

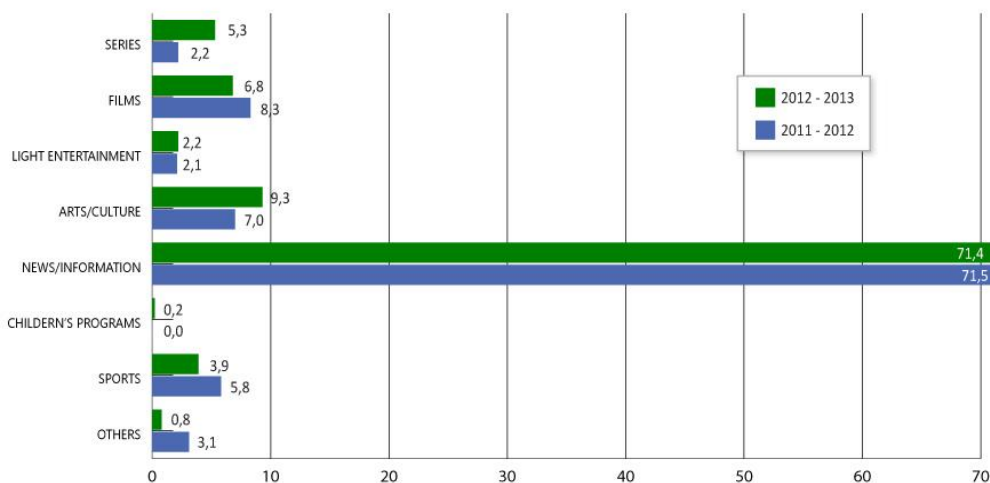
Získaná data od společnosti *Nielsen Company*, reflektují nejen výše uvedené křivky televizní sledovanosti, ale k dispozici jsou nám rovněž údaje znázorňující podrobné informace o jednotlivých televizních stanicích. Ať už se jedná o sledovanost dle jednotlivých cílových skupin, ale i procentuální zastoupení konkrétních typů pořadů v nabídce každé televizní stanice.

Do června 2013, kdy došlo k přerušení televizního vysílání, jsou kanály veřejnoprávní televize označovány jako ET-1, NET, ET-3. Od září 2013 do června 2015 jsou tyto stanice zredukovány na 2: EDT a N Sports. Přičemž v červnu 2015 dochází k další přeměně těchto stanic, z EDT se stává ERT1 a N Sports přechází ve stanici ERT 2. Zatímco u ERT 1 se nabídka pořadů nijak zvláště nezměnila, tak u kanálu ERT 2 dochází k výrazné změně programové skladby, kdy ze stávajícího čistě sportovního kanálu se stává stanice s nabídkou seriálů, filmů, pořadů pro děti apod.

- **PROGRAMOVÁ SKLADBA**

Z procentuálních údajů vychází zcela jednoznačně, že před uzavřením televize bylo v televizním vysílání všech třech kanálů veřejnoprávní televize zastoupeno zpravodajství. Například u NET tvořilo zpravodajství dokonce až 71,4 % ze všech pořadů vysílaných na tomto kanálu za den. Další pořady v podobě filmů, sportovních přenosů či umění nedosahují ani 10 %.

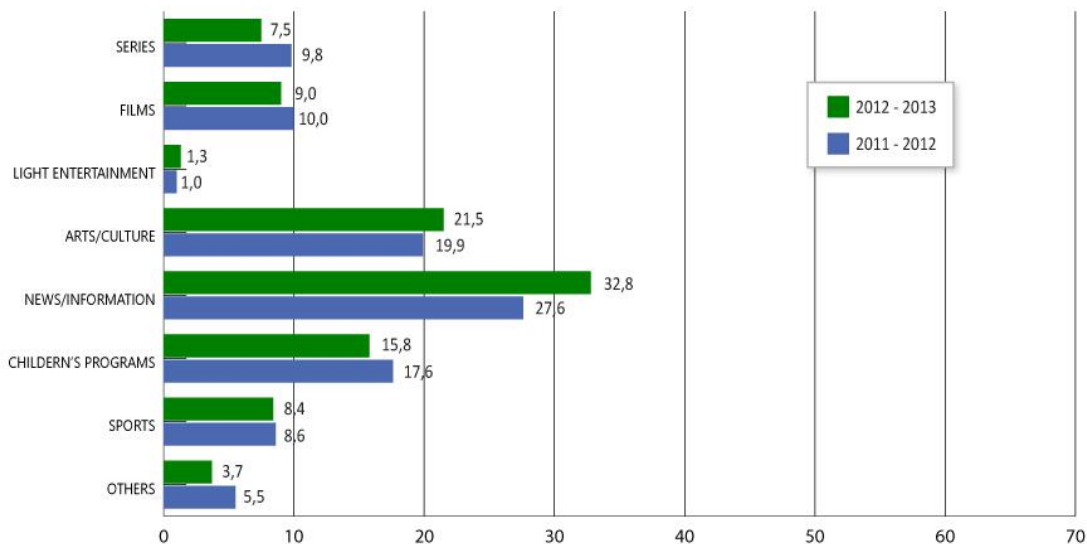
Graf 7: Programová skladba NET

(Data poskytla agentura *Nielsen Audience Measurement*)

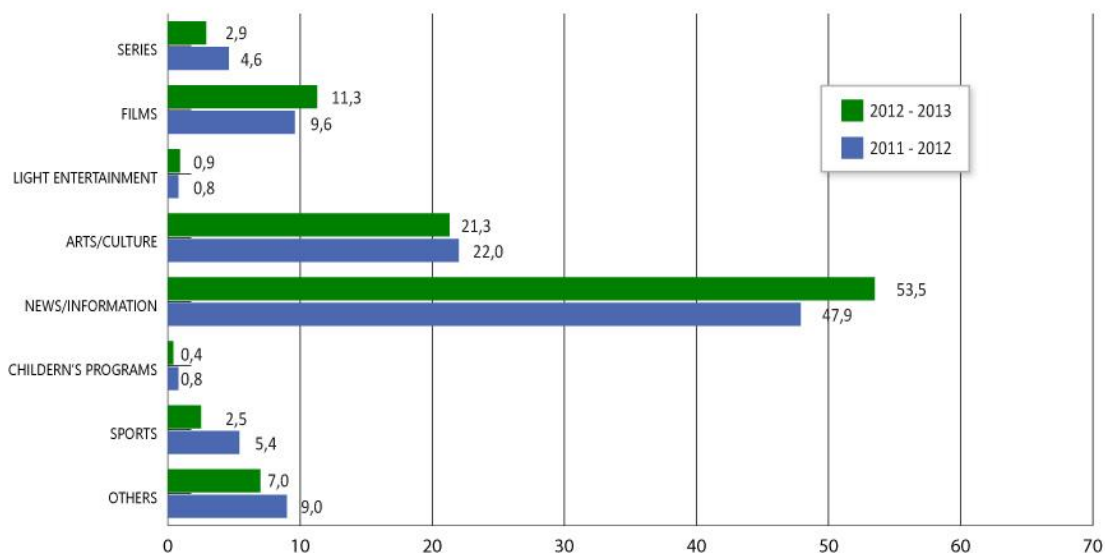
U zbývajících dvou veřejnoprávních televizních stanic není rozdíl tak rapidní, ale stále můžeme vidět převahu zpravodajských pořadů nad zbylými programy. Nejvariabilnější nabídku měl z těchto 3 kanálů suverénně ET-1, který v poměru s ostatními druhy pořadů hojně zahrnoval rovněž nabídku pro děti.

Graf 8: Programová skladba ET-1

(Data poskytl agentura *Nielsen Audience Measurement*)

Graf 9: Programová skladba ET-3

(Data poskytl agentura *Nielsen Audience Measurement*)

V rozmezí od září 2013 do srpna 2014 probíhalo v Řecku provizorní vysílání veřejnoprávní televize NERIT, která nabízela divákům dva kanály, což s sebou přineslo rapidní rozdíl oproti předešlým stanicím, jelikož jeden z nových kanálů se orientoval čistě na sport a pořady s ním spojené. Stanice vysílala pod názvem N Sports.

Tento krok zřejmě vycházel z údajů týkajících se nejsledovanějších pořadů jednotlivých stanic, jelikož za předešlé období (září 2012 – srpen 2013) patřily na stanicích ET-1 a NET k nejsledovanějším programům právě fotbalové přenosy nejen řeckých fotbalových klubů, ale i jiných evropských týmů. Právě toto mohl být důvod k uvedení samostatného sportovního kanálu.

Tabulka 1: TOP 10 pořady stanice ET-1 (období: září 2012 – srpen 2013)

	TITLE	TPOLOGY	DATE	START TIME	AMR (000)	AMR%	SHR %
1	EUROLEAGUE CUP AWARD	SPORTS	12/05/2013	24:09	1470	14,4	38,3
2	OLYMPIAKOS-REAL MADRID (EUROLEAGUE)	SPORTS	12/05/2013	21:46	1467	14,4	33,1
3	EUROVISION: EUROSONG 2013 MAD SHOW-GREEK FINAL	LIGHT ENTERTAINMENT	18/02/2013	21:00	1072	10,5	22,0
4	PANATHINAIKOS-BARCELONA (EUROLEAGUE)	SPORTS	16/04/2013	21:34	746	7,3	15,5
5	CSKA MOSCOW-OLYMPIAKOS (EUROLEAGUE)	SPORTS	10/05/2013	18:51	700	6,9	24,8
6	OLYMPIAKOS-PANATHINAIKOS (GREEK BASKETBALL CUP)	SPORTS	10/02/2013	18:16	643	6,3	16,9
7	MIA TRELI TRELI IKOGENIA	GREEK FILM	25/12/2012	22:19	564	5,5	15,5
8	OLYMPIAKOS-PANATHINAIKOS (GREEK A1 BASKETBALL CHAMPIONSHIP)	SPORTS	07/06/2013	19:51	556	5,5	20,0
9	BARCELONA-REAL MADRID (EUROLEAGUE)	SPORTS	10/05/2013	21:54	545	5,4	13,5
10	BIG BEN, BIG...4! POST GAME	SPORTS	12/05/2013	24:29	529	5,2	19,7

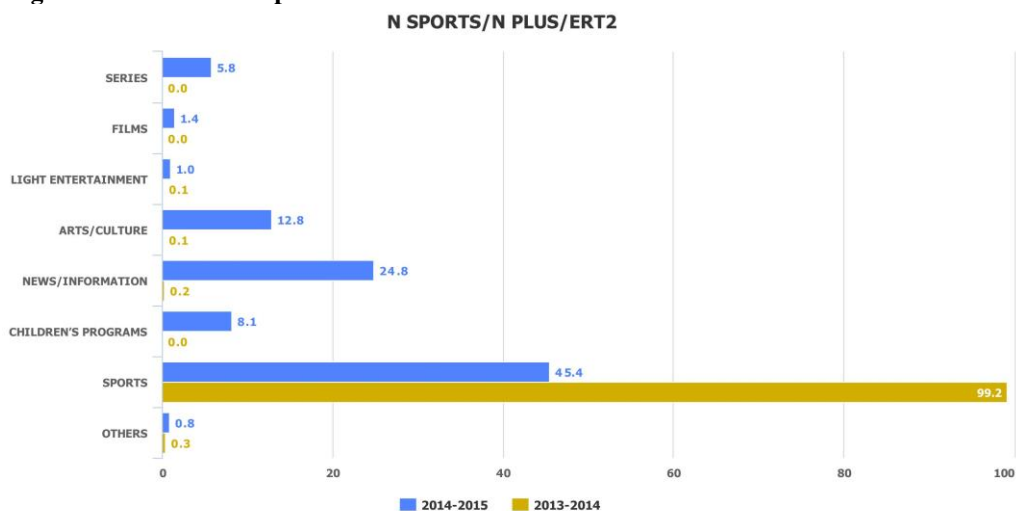
(Data poskytla agentura *Nielsen Audience Measurement*)

Tabulka 2: TOP 10 pořady stanice NET (období: září 2012 – srpen 2013)

	TITLE	TYOLOGY	DATE	START TIME	AMR (000)	AMR%	SHR %
1	EUROVISION SONG CONTEST 2013 FINAL	LIGHT ENTERTAINMENT	18/05/2013	22:00	2.687	26,4	66,9
2	SCHALKE-OLYMPIAKOS (CHAMPIONS LEAGUE)	SPORTS	21/11/2012	21:34	1.517	14,9	32,3
3	MONTPELLIER-OLYMPIAKOS (CHAMPIONS LEAGUE)	SPORTS	24/10/2012	21:35	1.475	14,5	31,3
4	DORTMUND-BAYERN MUNCHEN (CHAMPIONS LEAGUE)	SPORTS	25/05/2013	21:32	1435	14,1	41,1
5	EUROVISION SONG CONTEST 2013 2nd SEMI-FINAL	LIGHT ENTERTAINMENT	16/05/2013	22:00	1.421	14,0	31,2
6	ARSENAL-OLYMPIAKOS (CHAMPIONS LEAGUE)	SPORTS	03/10/2012	21:31	1351	13,3	30,7
7	DORTMUND-REAL MADRIT (CHAMPIONS LEAGUE)	SPORTS	24/04/2013	21:39	1177	11,6	26,2
8	NEW YEAR	INFORMATION	31/12/2012	23:52	1167	11,5	29,1
9	BARCELONA-BAYERN MUNCHEN (CHAMPIONS LEAGUE)	SPORTS	01/05/2013	21:32	1139	11,2	29,1
10	STIN IGIA MAS	LIGHT ENTERTAINMENT	22/12/2012	22:16	1010	9,9	30,3

(Data poskytla agentura *Nielsen Audience Measurement*)

Ovšem po přeměně kanálu N Sports na ERT 2 velice ubylo sportovních přenosů na úkor převážně zpravodajských pořadů. Tento údaj je patrný z tabulky, porovnávající programovou skladbu stanic N Sports a ERT 2 v období září 2013 až srpen 2015.

Graf 10: Programová skladba N Sports/ ERT 2

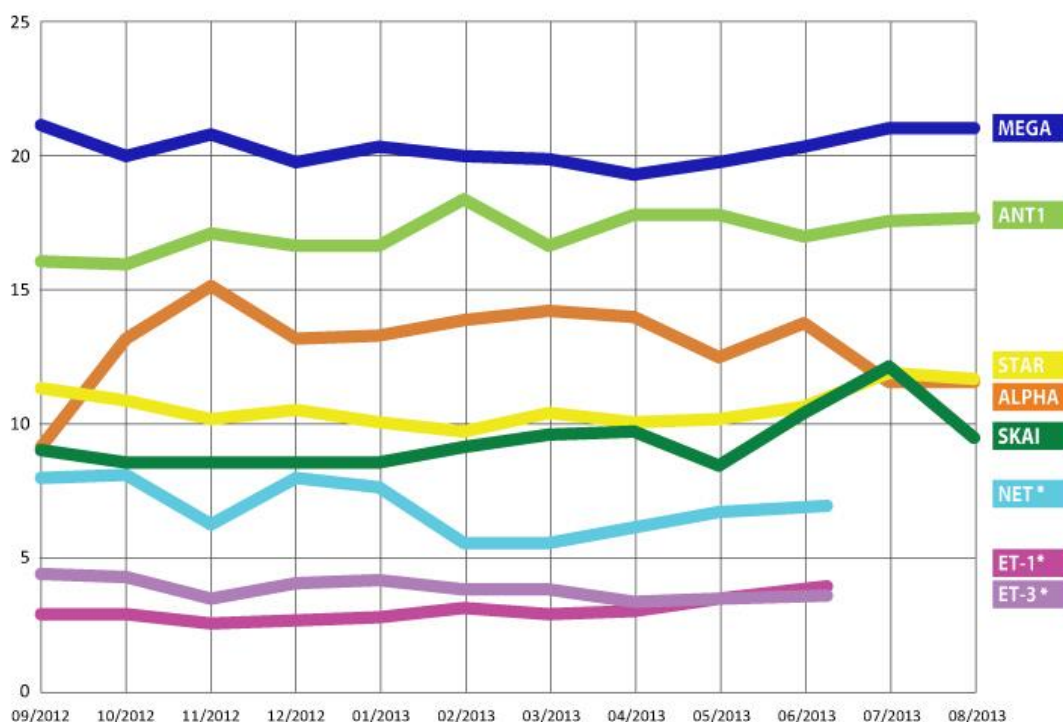
(Data poskytla agentura *Nielsen Audience Measurement*)

• SLEDOVANOST

Z grafů zachycujících sledovanost řecké televize vyplývá, že kanály veřejnoprávní televize byly před i po přerušení vysílání na nejnižších příčkách a netěšily se u řeckých diváků vysoké sledovanosti. Při porovnání dat mezi lety 2012 – 2015 můžeme ovšem pozorovat narůstající tendenci.

Zatímco v časovém období září 2012 až červen 2013 křivky sledovanosti stanic ET-1 a ET-3 nepřesáhly hranici 5 %, výjimkou je stanice NET, která se s velkými výkyvy pohybovala mezi 5 – 8 %. Tato rozdílnost byla zřejmě způsobena programovou skladbou, kdy NET nabízel svým divákům hlavně zpravodajské pořady, o které je nejen u řecké veřejnosti větší zájem než o jiné druhy pořadů, jako jsou filmy, seriály apod. Z hlediska cílových skupin jsou ve všech věkových kategoriích data vyšší u mužů než u žen, přičemž s narůstajícím věkem rostou i čísla o sledovanosti. V grafech porovnávající sledovanost všech cílových skupin mezi obdobími 2011/2012 a 2012/2013 je u každé kategorie patrný pokles mezi 0,5 – 2 %.

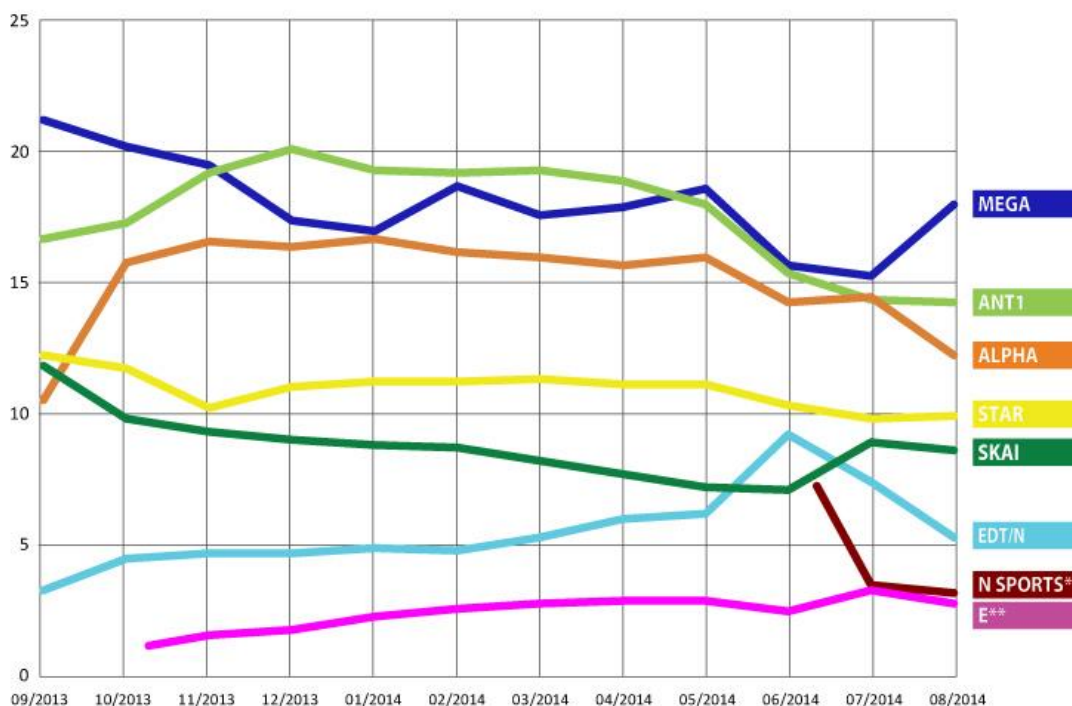
Graf 11: Sledovanost jednotlivých stanic (09/2012 – 08/2013)

(Data poskytl agentura Nielsen Audience Measurement)

K 31. srpnu 2013 bylo vysílání veřejnoprávní televize znovu zahájeno pod názvem NERIT a 8. června 2014 byl přidán další veřejnoprávní kanál zaměřený čistě na sport příznačně nazvaný N Sports. Z níže uvedeného grafu je vidět, jak sledovanost nové stanice NERIT¹⁷¹ ihned po začátku začala stoupat a po dobu několika měsíců se ustálila na 5 %. Na rozdíl od ostatních kanálů soukromých, které s letními měsíci zaznamenávají pokles sledovanosti, tak stanice NERIT dosahuje svého vrcholu. Stejně tak N Sports, který začíná vysílat právě v tomto ročním období a na poměrně vysoké sledovanosti, zde je ovšem patrný důvod ve fotbalových světových či evropských šampionátech, přičemž v červnu je také vrchol evropské fotbalové Champions league.

Graf 12: Sledovanost jednotlivých stanic (09/2013 – 08/2014)

(Data poskytla agentura *Nielsen Audience Measurement*)

¹⁷¹ V grafu uvedeno jako EDT/N

V tabulce jsou uvedeny nejsledovanější televizní pořady v Řecku za období 09/2013 – 08/2014, kde se na těchto předních příčkách velmi často objevují právě fotbalové zápasy Mistrovství světa, které tento rok (2014) probíhalo v Brazílii.

Tabulka 3: Nejsledovanější TV pořady 09/2013 – 08/2014

	TITLE	CHANNEL	DATE	START TIME	AMR (000)	AMR%	SHR%	
1	WORLD CUP 2014	COSTA RICA-GREECE	N + N SPORTS	29/6/2014	22:33	2.897	28,6	74,8
2	FOOTBALL	ROMANIA-GREECE	MEGA	19/11/2013	20:45	2.655	26,2	54,6
3	KATO PARTALI		MEGA	24/2/2014	22:23	2.643	26,1	53,5 (+14>1.702)
4	WORLD CUP 2014	GREECE-COTE D'IVOIRE	N	24/6/2014	22:35	2.496	24,6	61,5
5	WORLD CUP 2014	GERMANY-ARGENTINA	N + N SPORTS	13/7/2014	21:37	2.390	23,6	66,1
6	EUROVISION SONG CONTEST 2014	FINAL	N	10/5/2014	21:59	2.127	21,0	55,7
7	FOOTBALL	GREECE-ROMANIA	MEGA	15/11/2013	21:33	2.125	21,0	46,2
8	AL TSANTIRI NIOUZ		ALPHA	18/2/2014	21:01	2.052	20,2	43,9 (+1>1.702)
9	KLEMENA ONIRA		MEGA	3/2/2014	21:22	2.032	20,0	40,4 (+37>1.702)
10	WORLD CUP 2014	COLOMBIA-GREECE	N + N SPORTS	14/6/2014	18:47	1.933	19,0	66,2
11	DANCING WITH THE STARS		ANTENNA	2/2/2014	21:13	1.885	18,6	44,6 (+1>1.702)
12	THE VOICE OF GREECE		ANTENNA	23/2/2014	21:20	1.801	17,8	37,5 (+4>1.702)
13	GREEK FILM	LARISSA EMPISTEFTIKO	MEGA	16/2/2014	21:21	1.793	17,7	40,5
14	WORLD CUP 2014	NETHERLANDS-ARGENTINA	N + N SPORTS	9/7/2014	22:42	1.761	17,3	56,2
15	WORLD CUP 2014	BRAZIL-GERMANY	N + N SPORTS	8/7/2014	22:38	1.750	17,3	49,7

(Data poskytl agentura *Nielsen Audience Measurement*)

4.2.4 Porovnání sledovanosti před a po uzavření televize ERT

Zásadním obdobím pro tuto diplomovou práci je éra spadající do let 2013 – 2015. Toto období plné transformací odstartovalo v červnu 2013, kdy byla televize ERT uzavřena. Následovalo období postupných změn, které vyústilo v červnu 2015 v definitivní obnově vysílání původní televize ERT.

V níže uvedené tabulce je znázorněna denní sledovanost všech řeckých televizních kanálů, které byly během zkoumaných let dostupné řeckým divákům. Údaje u stanic ET-1, NET a ET-3 reflektují sledovanost před přerušением vysílání. Z čísel je jasně patrné, že u veřejnosti se ani jeden z kanálů netěšil příliš velké oblibě. Na výjimku jedné stanice jsou veřejnoprávní vysílatelé pod všemi ostatními.

Nijak zásadně se o změnu sledovanosti nepodepsal ani vládní krok, po kterém byly nově spuštěné stanice přejmenovány a tato data odpovídají řádkům EPT1 a EPT2.

Audience Shares %
Target: Total 4+
Time Band: all day

Channel/Year	2013	2014	2015	2016
ET-1 ⁽¹⁾ (public)	2,9	-	-	-
NET ⁽¹⁾ (public)	6,2	-	-	-
ET-3 ⁽¹⁾ (public)	3,5	-	-	-
EPT1 ⁽²⁾ (public)	4,0	5,7	6,2	6,0
EPT2 ⁽³⁾ (public)	-	2,8	1,5	2,6
MEGA (private)	20,0	17,2	14,3	10,7
ANTENNA (private)	17,8	17,2	16,1	15,7
ALPHA (private)	13,9	15,7	15,6	14,3
STAR (private)	10,7	10,7	9,8	10,9
SKAI (private)	9,6	8,2	9,0	10,9
EPSILON ⁽⁴⁾ (private)	1,7	3,3	4,9	7,3

Notes:

- 1 Channels ET1, NET, ET3: available audience data up to June 11, 2013.
- 2 Channel ERT1: audience data are available from July 10, 2013 and refer to EDT up to MERIT up to June 10, 2015 and to ERT1 from June 11, 2015.
- 3 Channel ERT2: audience data are available from June 8, 2014 and refer to NEPIT SPOF MERIT PLUS up to June 10, 2015 and to ERT2 from June 11, 2015.
- 4 Channel EPSILON: available audience data from October 7, 2013.
- 5 SHR%, Share: is defined as the percentage of TV viewers who watched a station on the minute of a given period over the total TV viewers of the average minute of the same period.

ZÁVĚR

Předložená diplomová práce se zabývá problematikou veřejnoprávních médií, jejichž hlavním cílem je splňovat službu veřejnosti a podávat objektivní zprávy o dění nejen v dané zemi, ale i ve světě.

Cílem této práce bylo provést detailní rozbor fungování televize veřejné služby v Řecku od jejich počátků až po rok 2016. Součástí zkoumání je nejen teoretická část, zachycující nejdůležitější body ve vývoji řecké veřejnoprávní televize, ale i následná analýza získaných grafů a dat, které popisují situaci na řeckém mediálním trhu v období let 2013 až 2016.

Teoretická část diplomové práce byla rozdělena na tři hlavní kapitoly, přičemž v části první jsem postupně vysvětlila jednotlivé pojmy související s tímto tématem. Velkou pozornost jsem věnovala masovým médiím, kdy jsem definovala nejen tento pojem, ale také jsem ve stručnosti popsala vznik jednotlivých druhů médií (tisk, rozhlas, televize, internet), včetně jejich časového zařazení a současné situace. Od masových médií jsem následně přešla k charakteristice vlivu médií na společnost a jejich vztahu k politice, jelikož právě politické jednání v rámci mediální oblasti je jedním z témat této diplomové práce. Nezanedbatelná byla pro teoretickou část definice médií veřejné služby, jejich rozdílu oproti médiím komerčním a jejich způsobu získávání finančních prostředků.

Druhá kapitola teoretické části je již konkrétně věnována médiím veřejné služby v Řecku. Zde jsem se velmi detailně zaměřila na jejich vývoj, který jsem zařadila do historického kontextu, abych vyzdvihla důležité historické mezníky v novodobých dějinách Řecka a jejich úzké propojení s mediální oblastí. Již v roce 1967 (tzn. rok po zahájení televizního vysílání veřejnoprávní televize ERT) došlo v Řecku k násilnému vniknutí do tehdejších vysílacích prostor televize veřejné služby, a televizního vysílání se ujala revoluční vláda, která začala média využívat jako nástroj velmi intenzivní formy propagandy a ovlivňování smýšlení tehdejší společnosti. Úzké propojení médií a politiky potvrzuje i fakt, který vyplývá z této kapitoly, že při téměř každé změně politického režimu či vládnoucí strany, dochází zároveň i ke změnám ve fungování veřejnoprávních médií nebo v zákonech s nimi souvisejícími.

V poslední kapitole teoretické části jsem se zaměřila na média veřejné služby ve vybraných zemích Evropské unie: Velké Británii, Německu, Itálii a České republice. Zde jsem chtěla poukázat na rozdílnost ve vývoji a fungování těchto médií

v různých zemích. Obdobné rysy jako v případě Řecka jsou v historickém vývoji patrné u České republiky (resp. Československé socialistické republiky), jelikož Československá televize se potýkala s problémy vyvolanými vládními zásahy, a to především v době, kdy na území tehdejšího Československa vládl komunistický režim a vysílaný obsah podléhal cenzuře. Pracovníci veřejnoprávní televize se v této době museli potýkat s vysíláním v alternativních prostorách. Dále lze na příkladech české a řecké televize najít další společné znaky, a to, že veřejnost v obou státech podporovala pracovníky uzavřené televize v jejich provizorním vysílání a stála proti vládním nařízením a krokům, které přišly ze strany státu.

Po teoretických rozborech jsem následně přešla k části praktické, která je primárně založena na datech poskytnutých od agentur *Havas Media* a *Nielsen Company*, reflektujících mediální trh v Řecku. Tato část diplomové práce je rozdělena na dvě pasáže, přičemž první z nich je zaměřena na řecký mediální trh z pohledu konzumace médií a rozložení investic do reklamy. Při prostudování údajů o konzumaci médií, které mi poskytla agentura *Havas Media*, lze vidět jednoznačný nástup nových technologií (internet) hlavně na úkor tradičních tištěných médií. Přičemž zájem o nové technologie klesá s přibývajícím věkem. U mladé generace během průběhu let narůstá konzumace internetu na úkor tisku, zatímco u starší generace si stále tištěná média najdou zájem u široké skupiny uživatelů.

S mírou konzumace médií souvisí i rozložení investic do reklam. Investoři, resp. agentury pro ně nakupující mediální prostor, plánují kampaně právě na základě dat o sledovanosti, poslechovosti a čtenosti médií. Ve zkoumaném časovém rozmezí (září 2012 až srpen 2016) jsem měla možnost pozorovat vývoj investic do reklam. Finanční prostředky vynaložené do inzerce v tisku mají v tomto období klesající tendenci, zatímco v televizi výše těchto investic rapidně stoupá.

Druhá kapitola praktické části je věnována vývoji sledovanosti řecké televize v období září 2012 až srpen 2016. Zde jsem chtěla zjistit, zda se krize v řecké veřejnoprávní televizi ERT a průběžné změny vyvolané touto situací podepsaly na křivce sledovanosti veřejnoprávních televizních kanálů. Má hypotéza vyplývala z předpokladu, že stávky a nepokoje vyvolané uzavřením televize budou mít za následek negativní dopad na sledovanost nově otevřené televize NERIT a jejích upravených kanálů.

Data poskytnutá od agentury *Nielsen Company* týkající se sledovanosti řeckých televizních kanálů potvrdila údaje z grafů o konzumaci médií a investic do reklamy.

Souboj televize a internetu se projevil především u mladé generace, u které je zaznamenána nejnižší sledovanost televize, v porovnání například s věkovou kategorií 65+. Pro tuto věkovou skupinu zůstávají internet a nová média i nadále stranou hlavního zájmu a jako hlavní médium je v této cílové skupině konzumována stále televize.

Další oblastí výzkumu v praktické části byla programová skladba jednotlivých stanic veřejnoprávní televize v Řecku a její změny v době, kdy došlo na nějaký čas k přerušování vysílání. Z těchto grafů je patrný fakt, že u řecké společnosti patří mezi nejoblíbenější typy pořadů ty se zpravodajskou a sportovní tematikou. U veřejnoprávního kanálu NET byly pořady se zpravodajskou tematikou zastoupeny až v 71,4 % z celkové programové nabídky. U zbylých dvou kanálů rozdíl není až tak veliký, ale i tak jsou zde zpravodajské přenosy vysílány v největší míře (ET-1: 32,8 % a ET-3: 53,5 %).

Na základě výše uvedených poznatků došlo v rámci nově otevřené televize NERIT k výrazné změně jednoho z původních kanálů a byl založen čistě sportovní kanál pod názvem N-Sports. Z více než 99 % byly na tomto kanále vysílány sportovní zápasy a pořady, ovšem do sledovanosti se tento krok nijak pozitivně nepromítl. Procentuálně se sledovanost pohybovala pod hranicí 5 % stejně tak jako tomu bylo u předchozích televizních stanic televize ERT před jejím uzavřením a přerušováním vysílání.

Hypotéza, ze které jsem vycházela na začátku psaní této diplomové práce, se na základě zjištěných poznatků nepotvrdila. Ze získaných grafů o televizní sledovanosti v Řecku ve výsledku vyplynula skutečnost, že veřejnoprávní televize v Řecku se netěšila vysoké oblibě u diváků před ani po vládním zásahu a přerušování vysílání.

SUMMARY

The submitted thesis deals with the public service media whose aim is to serve the public and provide objective news not only about the events concerning the country, but also about the whole world.

The aim of this thesis was to perform a detailed analysis of the functioning of the Greek public service broadcaster *ERT*, including the description of its history and development. Apart from the theoretical part, which stakes out the historical milestones of the Greek TV, the thesis analyzes the received data and graphs, capturing the situation of the Greek media market between 2013 – 2016.

The theoretical part of the thesis was divided into three main chapters. The first one explained the major concepts concerning our topic. A special attention was paid to the mass media phenomenon, the formation of different types of media (press, radio, television, internet), including their temporal position in time and their current situation. Then I moved onto the characteristics of the impact of the media on society and their relation to politics. Political actions in the media field represent one of the main topics of this thesis. The indispensable concept of the theoretical part was defining the public service media sector, stating their differences from the commercial media sector and the way of raising their funds.

The second chapter of the theoretical part is dedicated to the Greek public service media. I focused on their development, which I had classified into the historical context, in order to stake out the milestones of the Modern Greek history and their close connection to the media sphere. In 1967 (one year after the launch of the *ERT*'s television broadcasting) there was a force entry into the broadcasting space. The revolutionary government took over the broadcasting of *ERT* and started to use intensive propaganda as a weapon to influence the public opinion. The media-politics relation is evident, as we could see in this chapter, as almost every change of the political regime or a ruling party had meant a change in the functioning of the public service media, or in the laws related to them.

The last chapter of the theoretical part was concentrated on the public service media in the previously selected states of the European Union: the United Kingdom, Germany, Italy and the Czech Republic. My aim was to point out the differences in development and functioning of the public service media in these countries. I can find

certain similarities in the history of the Czech Republic. The former Czechoslovak television was forced to deal with problems caused by the government interferences primarily during the communist period when the media content was a subject to censorship. The employees of the public service television had to broadcast from alternative premises. Another similarity would be the support the employees of the forbidden broadcaster got from the public, even though it was illegal and against the government orders.

The practical part of this thesis is based on the data reflecting the Greek media market, and that I had received from the *Havas Media* and the *Nielsen Company* agencies. This segment was divided into two main parts, where the first one focused on the Greek media market from the perspective of the media consumption and the distribution of the advertising investment. After analyzing the media consumption data, obtained from the *Havas Media* agency, I had found out that the advent of new technologies (internet) was to the detriment of the traditional media. At the same time, I had found out that the interest in the new technologies decreases with age. Over the years, the younger generation's Internet consumption grows, to the detriment of the print media, while the older generation is still interested in the traditional print media.

The measure of media consumption is related to the distribution of investments in advertising. The investors often detect the data from the research agencies and divide their money on advertising in particular media, based on the research results. In the examined time period (September 2012 – August 2016), I had the opportunity to observe the development of the investment in advertising. In this period, funds spent on the press advertising decreased; meanwhile the funds spent on the television advertising rapidly grew.

The second chapter of the practical part was dedicated to the development of the Greek television viewership in the period of September 2012 to August 2016. I wanted to detect if the crisis in the Greek public service broadcaster *ERT* and continual changes caused by this situation, have influenced the curve of its viewership. My hypothesis followed from the assumption that the closure of *ERT* would cause disturbances and strikes from the company and would result in a negative impact on the ratings of the newly opened television *NERIT* and its channels.

The data provided by the *Nielsen Company*, concerning the ratings of the Greek television channels, confirmed the graphs data about the media consumption and the advertising investment. The clash of the television and the Internet reflected mainly in

the young generation, which had recorded the lowest ratings, as compared for example with the 65+ category. For this group of age, the Internet and the new media remain inaccessible; therefore the representatives of this age group remain faithful to traditional media, such as television, which also represents their main source of information and entertainment.

Another area of research in the practical part was the program composition of individual stations of public service television in Greece and its changes at the time when the transmission was interrupted for some time. From these charts, we can see the fact that among the most popular types of programs in the Greek society are the news and sports themes. For the public channel NET, news programs were represented in 71.4 % of the total program offer. For the remaining two channels, the difference is not so great, but even so the news broadcasts are broadcast to the greatest extent (ET-1: 32.8 % and ET-3: 53.5 %).

Based on the above-mentioned findings, NERIT's newly opened television channel has significantly changed one of the original channels and created a purely sporting channel called N-Sports. Of more than 99%, sports matches and shows have been broadcast on this channel, but the audience did not positively favor this step. Percentage was below 5%, as was the case with previous ERT television stations before it was closed and broadcasts suspended.

The hypothesis from which I started at the beginning of writing this diploma thesis has not been confirmed on the basis of the findings. From the resulting television viewing charts in Greece, the result was that public television in Greece did not enjoy the popularity of the audience before or after the government's intervention and the interruption of broadcasting.

Použitá literatura

BEDNAŘÍK, Petr.: *Arizace české kinematografie*. Praha: Karolinum, 2003. ISBN 80-246-0619-4

BEDNAŘÍK, P. JIRÁK, J., KÖPPLOVÁ B.: *Dějiny českých médií; Od počátku do současnosti*, Praha 2011, Grada Publishing, 439 s., ISBN 978-80-247-3028-8

BURTON, G., JiráK, J.: *Úvod do studia médií*, Praha 2001, Barrister&Principal, 392 s., ISBN 80-85947-67-6

EBOCH, M. M. a Karen C. PETRUSKA: *A history of television*. Essential library of cultural history. ISBN 9781624035562

GARRATT, G. R. M.: *The early history of radio: from Faraday to Marconi*. London, UK: Institution of Electrical Engineers, in association with the Science Museum, c1994. History of technology series, 20. ISBN 0852968450

GRONEMEYER, A.: *Film*. Vyd. 1. Brno 2004, Computer Press, 192 s. ISBN 80-251-0209-2

HALLIN, D. C., MNACINI, P.: *Systémy médií v postmoderním světě: tři modely médií a politiky*. Praha: Portál, 2008. ISBN 978-80-7367-377-2

HRADEČNÝ, P.: *Dějiny Řecka*. 2., dopl. a rozš. vyd. Praha 2007. Nakladatelství Lidové noviny, 768 s. ISBN 9788071068839

IOSIFIDIS, P.: *Reinventing public service communication: European broadcasters and beyond*. 1. publ. Basingstoke: Palgrave Macmillan, 2010. 326 s. ISBN 9780230229679

JIRÁK, J., KÖPPLOVÁ, B.: *Masová média*, Praha 2009, Portál, 416 s., ISBN 978-80-7367-466-3

- JIRÁK, J., KÖPPLOVÁ, B.: *Média a společnost – stručný úvod do studia médií a mediální komunikace*. Praha 2003. Portál
- KUNCZIK, M.: *Základy masové komunikace*, Praha 1995, Karolinum, 308 s., ISBN 80-7184-134-X
- MCLUHAN, M.: *Jak rozumět médiím: extenze člověka*. Praha: Odeon, 1991. Eseje (Odeon). ISBN 80-207-0296-2
- McLUHAN, M.: *The Gutenberg Galaxy: The Making of Typographic Man*; 1st Ed.: Univ. of Toronto Press; reissued by Routledge & Kegan Paul. 1971. ISBN 0-7100-1818-5.
- MCQUAIL, D.: *Úvod do teorie masové komunikace*. Vyd. 3. Praha 2007, Portál, 447 s. ISBN 978-80-7367-338-3
- REIFOVÁ, I.: *Slovník mediální komunikace*. Praha: Portál, 2004. ISBN 80-7178-926-7
- URBAN, L., DUBSKÝ, J., MURDZA, K.: *Masová komunikace a veřejné mínění*, Praha 2011, Grada Publishing, 240 s., ISBN 978-80-247-3563-4
- VEČEŘA, P.: *Úvod do dějin tištěných médií*. Praha: Grada Publishing, 2015. Žurnalistika a komunikace. ISBN 978-80-247-4178-9
- VIRILIO, P.: *Válka a film: logistika vnímání*. Červený Kostelec: Pavel Mervart, 2007. ISBN 978-80-86818-38-2
- VIVIAN, J.: *Books first of the mass media. In: The media of mass communication*, Boston 1995, Allyn and Bacon, 3. vydání, 496 s., ISBN 0-205-16452-8
- ZAHAROPOULOS, T.: *Greece. In: Encyklopedia of television Volume 1 A-C*. 2nd ed. New York: Fitzroy Dearborn, 2004, 4 v. (2697 p.). ISBN 1-57958-411-

ELEKTRONICKÉ ZDROJE:

A brief history of BBC. [online]. 2008-01-08. [cit. 2016-04-25]. Dostupné na www: <http://h2g2.com/entry/A30044459>

AlphaTV. *O ALPHA*. [online]. [cit. 2016-05-04]. Dostupné na www: <http://www.alphatv.gr/about>

Antenna. *ANTI*. [online]. [cit. 2016-05-04]. Dostupné na www: <http://www.antenna.gr/tv/about>

ARD. [online]. [cit. 2016-05-01]. Dostupné na www: <http://www.ard.de/-/id=161952/property=download/kvlfq/index.pdf>

COLEMAN, James A., ROLLET, B.: *Television in Europe. Exeter, England: Intellect Books*, 1997. ISBN 1871516927. S. 61-62. [online]. [cit. 2016-04-27] Dostupné na www: https://books.google.cz/books?id=dEwQTcMLTioC&pg=PA61&lpg=PA61&dq=gundle+television+in+europe&source=bl&ots=ogXKGjpWcg&sig=IDyV0e3w80nagWB3X91NiBTiKDw&hl=cs&sa=X&ved=0ahUKEwi68_GW56_MAhXEwxQKHdvWD3gQ6AEIHjAA#v=onepage&q=gundle%20television%20in%20europe&f=false

Česká televize. *Nový zákon o rozhlasových a televizních poplatcích a o změně některých zákonů*. [online]. [cit. 2016-12-15]. Dostupné na www: <https://karty.ceskatelevize.cz/custom/faq.php>

Česká televize. *Prehistorie*. [online]. [cit. 2016-04-22]. Dostupné na www: <http://www.ceskatelevize.cz/vse-o-ct/historie/ceskoslovenska-televize/prehistorie/>

Česká televize. *Problém financování*. [online]. [cit. 2016-04-25]. Dostupné na www: <http://www.ceskatelevize.cz/vse-o-ct/historie/ceska-televize-od-r-1993/problem-financovani/>

Česká televize. *Televizní krize (2000)*. [online]. [cit. 2016-04-25]. Dostupné na www: <http://www.ceskatelevize.cz/vse-o-ct/historie/ceska-televize-od-r-1993/krize/>

Česká televize. *Vznik a první kroky*. [online]. [cit. 2016-04-25]. Dostupné na www: <http://www.ceskatelevize.cz/vse-o-ct/historie/ceska-televize-od-r-1993/vznik-a-prvni-kroky/>

Česká televize. *Základní informace o ČT*. <http://www.ceskatelevize.cz/vse-o-ct/zakladni-informace-o-ct/>

Český rozhlas. O Rozhlase: *Prohlášení Českého rozhlasu k rozhodnutí řecké vlády zastavit vysílání veřejnoprávního vysílatele ERT*. [online]. 1997-2015. [cit. 2015-07-03]. Dostupné na www: http://www.zpravy.rozhlas.cz/informace/press/_zprava/prohlaseni-ceskeho-rozhlasu-k-rozhodnuti-recke-vlady-zastavit-vysilani-verejnopravniho-vysilatele-ert--1223876

E15. *Další řecké škrty. Stát vypne veřejnoprávní rozhlas a televizi*. [2013-06-11]. [online]. [cit. 2016-05-06]. Dostupné na www: <http://zpravy.e15.cz/byznys/technologie-a-media/dalsi-recke-skrty-stat-vypne-verejnopravni-rozhlas-a-televizi-996902>

Εθνικο Συμβούλιο Παδιοτηλεορασης: *NCRTV*. [online]. 2004. [cit. 2015-07-17]. Dostupné na www: <http://www.esr.gr/arxeion-xml/pages/esr/esrSite/main?section=1a6156445e291e7983571826e98263e5&categ=f1e4bb6d5e351e7983571826e98263e5&lang=13d2f9c34f714615bb4dcb81fad1220>

Encyclopedia Britannica. *British Broadcasting Corporation*. [online]. [cit. 2016-04-27]. Dostupné na www: <http://www.britannica.com/topic/British-Broadcasting-Corporation>

Escportal. *Řecký vysílatel pobeží od podzimu s novým názvem*. [online]. 2013-06-12. [cit. 2016-05-06]. Dostupné na www: <http://escportal.cz/recky-vysilatel-pobezi-od-podzimu-pod-novym-nazvem/>

EurActiv. Eurostat: *Internet nejvíce využívají mladí Finové, Češi zaostávají v online komunikaci s úřady*. [online]. [cit. 2016-12-12]. Dostupné na www: <http://euractiv.cz/clanky/digitalni-agenda/eurostat-internet-nejvice-vyuzivaji-mladi-finove-cesi-zaostavaji-v-online-komunikaci-s-urady/>

EurActiv. *Řecko na cestě z krize 2009-2015*. [online]. [cit. 2016-12-12]. Dostupné na www: <http://euractiv.cz/factsheet/ekonomika-a-euro/recka-dluhova-krize-mesic-po-mesici-000124/>

European Journalism Centre: *Media Landscapes: Greece*. [online]. 1992 – 2015. [cit. 2015-07-03]. Dostupné na www: http://ejc.net/media_landscapes/greece#link_244

Greek Law Digest. *The official guide to greek law. Radio and TV*. [online]. [cit. 2017-03-14]. Dostupné na www: <http://www.greeklawdigest.gr/component/k2/item/242-radio-and-tv>

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ: *Η ιστορία της τηλεόρασης*. [online]. 2006. [cit. 2015-10-18].

Dostupné na www:

http://web.archive.org/web/20131202225628/http://portal.kathimerini.gr/4dcgi/_w_articles_kathfiles_100030_04/04/2006_149723

iDnes.cz. *Řecko obnoví veřejnoprávní televizi a rozhlas. Zrušilo je kvůli úsporám*.

[online]. 2013-04-29. [cit. 2016-05-07]. Dostupné na www:

http://zpravy.idnes.cz/recko-obnovi-vysilani-televize-a-rozhlasu-ert-f48-zahranicni.aspx?c=A150429_064841_zahranicni_lve

iDNES. *Ekonomika: Řecko ukončí rozhlas i televizi, chce rozprášit neprůhledné struktury*. [online]. 2013. [cit. 2015-11-03]. Dostupné na www:

http://ekonomika.idnes.cz/recka-verejnopravni-televize-ert-konci-fci-eko_euro.aspx?c=A130611_183711_eko_euro_hro

iDNES. *Zprávy. Přihlášky na post ředitele ČT už jsou kompletní: hlásí se 12 zájemců*. [online].

2017. [cit. 2017-04-07]. Dostupné na www: http://zpravy.idnes.cz/ceska-televize-volba-generalni-reditel-zajemci-fl4-/domaci.aspx?c=A170328_122150_domaci_ale

Jaroš, J.: *Filmová propaganda v sovětském Rusku a nacistickém Německu*. Kultura21.

[online]. 2016-04-17. [cit. 2017-05-08]. Dostupné na www:

<http://www.kultura21.cz/film/14268-academia-richard-taylor-filmova-propaganda>

Karakeva, S.: *ERT is dead! Long life NERIT!*. Newton media. [online]. 2013-08-07. [cit.

2016-05-07]. Dostupné na www: <http://www.newtonmedia.cz/cs/mediainfo-cz/svet/ert-is-dead-long-live-nerit/detail>

Libcom: *Greek public broadcasting shut down*. [online]. 2013. [cit. 2015-11-03]. Dostupné na www: <https://libcom.org/blog/greek-public-broadcasting-shutdown-12062013>

Marketing Journal. *Studie: Lidé celosvětově tráví konzumací médií více než 8 hodin denně*. [online]. [cit. 2016-12-12]. Dostupné na www: http://www.marketingjournal.cz/cs/aktuality/studie--lide-celosvetove-travi-konzumaci-medii-vice-nez-8-hodin-denne_s288x11379.html

Mediaguru. *Čas strávený s médii se zvyšuje, růst táhne internet*. [online]. 2015. [cit. 2016-04-22]. Dostupné na www: <http://www.mediaguru.cz/2015/06/cas-straveny-s-medii-se-zvysuje-rust-tahne-internet/#.Vye4CXGLTIV>

NEWCOMB, H.: *Encyclopedia of television*. 2nd ed. New York: Fitzroy Dearborn, 2004. ISBN 157958456X. s. 1192. [online]. [cit. 2016-04-27] Dostupné na www: https://books.google.cz/books?id=JUzIAgAAQBAJ&pg=PA1191&lpg=PA1191&dq=history+of+television+rai&source=bl&ots=jpamVjIzCx&sig=dZ0emfNyt_B_iwiK01sPz_oT0rM&hl=cs&sa=X&ved=0ahUKEwj11fu04q_MAhUsIpoKHTNEBCAQ6AEIRzAF#v=onepage&q=history%20of%20television%20rai&f=false

Novinky.cz. *Řecké televize v sobotu stávkují, bojí se propouštění*. [online]. [cit. 2016-12-15]. Dostupné na www: <https://www.novinky.cz/ekonomika/414273-recke-televize-v-sobotu-stavkuji-boji-se-propousteni.html>

Novinky.cz. *Řecký dluh stoupl na 117 procent HDP*. [online]. 2015-0415. [cit. 2016-05-07]. Dostupné na www: <https://www.novinky.cz/ekonomika/367078-recky-dluh-stoupl-na-177-procent-hdp.html>

Papathanassopoulos, S.: The „state“ of „public“ broadcasting. In: *Reinventing public service communication: European broadcasters and beyond*. Edited by: PETROS IOSIFIDIS. 1. publ. Basingstoke: Palgrave Macmillan, 2010. 326 s. ISBN 9780230229679, s. 225-226. [online]. [cit. 2015-07-17]. Dostupné na www: <http://www.ssnpstudents.com/wp/wp-content/uploads/2015/01/Reinventing-public-service-communication-European-broadcasters-and-beyond.pdf>

Parabola. *Řecká veřejnoprávní ERT obnovila provoz, NERIT skončila*. [online]. [cit. 2015-12-14]. Dostupné na www: <http://www.parabola.cz/zpravicky/24149/recka-verejnopravni-ert-obnovila-provoz-nerit-skoncila/>

Parabola: *Řecko jej bez veřejnoprávní TV a rozhlasu. ERT a ERA nevysílají*. [online]. [cit. 2015-07-03]. Dostupné na www: <http://www.parabola.cz/clanky/5023/recko-je-bez-verejnopravni-tv-a-rozhlasu-ert-a-era-nevysilaji/>

RadioTV: *Petr Dvořák povede Českou televizi v dalších šesti letech, získal hlasy všech radních*. [online]. [cit. 2017-04-30]. Dostupné na www: http://www.radiotv.cz/p_tv/petr-dvorak-povede-ceskou-televizi-i-v-dalsich-sesti-letech-ziskal-hlasy-vsech-radnich/

RAI.it. *La storia: Date ed avvenimenti che hanno segnato la storia della RAI*. [online]. [cit. 2016-04-27] Dostupné na www: http://www.rai.it/dl/rai/text/ContentItem-20844e48-74d8-44fe-a6f4-7c224c96e8e4.html?refresh_ce

ROZEHNAL, A.: *Právní úprava rozhlasového a televizního vysílání: Rakousko, Francie, Nizozemsko a Velká Británie*. Právní rádce. 2001, Roč. 9. Č. 4. [online]. [cit. 2016-04-25]. Dostupné na www: <http://pravnicradce.ihned.cz/c1-10284510-pravni-uprava-rozhlasoveho-a-televizniho-vysilani>

RŮŽIČKA, D.: *Listopad 1989*. Česká televize. [online]. [cit. 2016-04-25]. Dostupné na www: <http://www.ceskatelevize.cz/vse-o-ct/historie/ceskoslovenska-televize/listopad-1989/>

RŮŽIČKA, D.: *Období 1968 – 1969*. Česká televize. [online]. [cit. 2016-04-22]. Dostupné na www: <http://www.ceskatelevize.cz/vse-o-ct/historie/ceskoslovenska-televize/1968-1969/>

RŮŽIČKA, D.: *Srpen – prosinec*. Česká televize. [online]. [cit. 2016-04-22]. Dostupné na www: <http://www.ceskatelevize.cz/vse-o-ct/historie/ceskoslovenska-televize/1968-1969/1968/srpen-prosinec/>

RŮŽIČKA, D.: *Srpnové protiokupační vysílání*. Česká televize. [online]. [cit. 2016-04-22]. Dostupné na www: <http://www.ceskatelevize.cz/vse-o-ct/historie/ceskoslovenska-televize/1968-1969/1968/srpnove-protiokupacni-vysilani/>

Secretariat General of Information&Communication. Greek Legislation: *Greek Legal Framework For the Mass Media*. [online]. [cit. 2015-07-17]. Dostupné na www: http://www.minpress.gr/minpress/en/index/other_pages-1/legislation-greek.htm

Star TV. *Company profile*. [online]. [cit. 2016-05-04]. Dostupné na www: http://www.star.gr/tv/en/Pages/Company_profile.aspx

ŠMÍD M. *Diskuze o vysílání veřejné služby v evropském kontextu*. [online]. [cit. 2016-04-27]. Dostupné na www: <http://www.louc.cz/pril01/p144vvseu.pdf>

ŠMÍD, M.: *Veřejnoprávní a soukromé televize v některých evropských zemích*, Studie zpracována pro Parlament ČR. 2004. s. 3. [online]. [cit. 2016-05-01]. Dostupné na www: <http://docplayer.cz/5993687-Verejnopravni-a-soukrome-televize-v-nekterych-evropskych-zemich.html>

ŠMÍD, M: *Vysílání veřejné služby v zemích Evropské unie, jeho organizace a fungování*. Studie č. 5.309. Parlamentní institut 2011. s. 15 [online]. [cit. 2016-05-01] Dostupné na www: <https://www.psp.cz/sqw/text/orig2.sqw?idd=70698>

TV Yearbook 2015-2016. *The Nielsen Company-COMPANY*. [online]. [cit. 2016-12-19]. Dostupné na www: http://www.arianna.gr/yearbook/1516/en_main.php

VONDŘICH, M., BAZGIEROVÁ, P.: EurActiv. *Řecko na cestě z krize 2009 – 2015*. [online]. 2015 [cit. 2015-10-03]. Dostupné na www: <http://www.euractiv.cz/ekonomika-a-euro/link-dossier/recka-dluhova-krize--mesic-po-mesici-000124>

Webtv.ert. Προγραμμα *EPT1*. [online]. [cit. 2016-05-03]. Dostupné na www: <http://webtv.ert.gr/programma-ert1/>

Webtv.ert. Προγραμμα *EPT2*. [online]. [cit. 2016-05-03]. Dostupné na www: <http://webtv.ert.gr/programma-ert2/>

Webtv.ert. *Προγραμμα EPT3*. [online]. [cit. 2016-05-03]. Dostupné na www:
<http://webtv.ert.gr/programma-ert3/>

World Public Library. *Skaï TV*. [online]. [cit. 2016-05-04]. Dostupné na www:
http://www.worldlibrary.org/articles/skai_tv

WWITV. *TV channels from Greece*. [online]. [cit. 2015-07-03]. Dostupné na www:
<http://wwitv.com/television/84.htm>

WWITV. *MegaTV*. [online]. [cit. 2016-05-04]. Dostupné na www:
http://wwitv.com/tv_channels/b4079.htm

Institut komunikačních studií a žurnalistiky FSV UK Teze MAGISTERSKÉ diplomové práce	
TUTO ČÁST VYPLŇUJE STUDENT/KA:	
Příjmení a jméno diplomantky/diplomanta: Srpková Zuzana	Razítko podatelny:
Imatrikulační ročník diplomantky/diplomanta: 2014	
E-mail diplomantky/diplomanta: 47145831@fsv.cuni.cz	
Studijní obor/forma studia: Mediální studia/ kombinované	
Předpokládaný název práce v češtině: Eskalace krize v řecké veřejnoprávní televizi v letech 2013-2014	
Předpokládaný název práce v angličtině: Escalation of the crisis in Greek public broadcasting television in 2013-2014	
Předpokládaný termín dokončení (semestr, akademický rok – vzor: ZS 2012/2013) (diplomovou práci je možné odevzdat <u>nejdříve</u> po dvou semestrech od schválení tezí) 2015/2016	
Charakteristika tématu a jeho dosavadní zpracování (max. 1800 znaků): <p>Finanční krize, která provází Řecko v posledních letech, se nedávno projevila i do oblasti médií. V rámci šetření do státního rozpočtu vláda došla k rozhodnutí uzavřít jedinou řeckou veřejnoprávní televizi. Tato situace v Athénách vyvolala velké nepokoje a stávky, k definitivnímu uzavření musela dokonce policie použít donucovacích prostředků. Jak vláda slibovala při přerušení vysílání původního vysílatele ERT, tak o necelý rok později zahájili provoz nové veřejnoprávní televize NERIT, jejíž struktura byla podstatně změněna oproti původní, a to v důsledku zmíněných úspor.</p> <p>Co se týká dosud vytvořených prací na téma krize v řecké televizi, v databázích FSV UK, FSS MUNI, VŠE ani FAMU se nenachází žádná dosud vypracovaná akademická práce pojednávající nejen o tomto problému, ale ani na téma řeckých médií vůbec.</p>	
Předpokládaný cíl práce, případně formulace problému, výzkumné otázky nebo hypotézy (max. 1800 znaků): <p>Diplomová práce by měla podat analýzu stavu řecké veřejnoprávní televize z let 2013 – 2014, v nichž prodělávala krizi, kdy po vládním rozhodnutí bylo vynuceno ukončení jejího vysílání. Pro možnost komparace bude práce také obsahovat charakteristiku a popis systému veřejnoprávních televizí ve vybraných evropských zemích. Hlavním cílem práce je rozbor situace v řecké veřejnoprávní televizi ERT a zhodnocení dopadu tohoto problému na nově vzniklou televizi NERIT.</p> <p>Závěrečná praktická část bude analyzovat vývoj sledovanosti a cílových skupin řeckých veřejnoprávních televizních stanic v letech 2013 – 2014 a komparovat sledovanost stanice ERT s její nově vzniklou nástupkyní NERIT.</p> <p>Hypotéza diplomové práce je založena na předpokladu, že společenské nepokoje a stávky po vládním zásahu do médií se posléze negativně odrazily na sledovanosti jednotlivých stanic veřejnoprávní řecké televize.</p>	

Předpokládaná struktura práce (rozdělení do jednotlivých kapitol a podkapitol se stručnou charakteristikou jejich obsahu):

1. Úvod
2. Vymezení tématu, základních pojmů a metodologie
  - 2.1 Masová média
  - 2.2 Veřejnoprávní média x média veřejné služby
  - 2.3 Popis systémů veřejnoprávních televizních stanic ve vybraných zemích v Evropě
3. Veřejnoprávní televize v Řecku
  - 3.1 Vznik, vývoj, právní status
  - 3.2 Důvody uzavření stanice ERT a průběh uzavření televize v červnu 2013
  - 3.3 Nová veřejnoprávní stanice NERIT
4. Komparace s veřejnoprávními vysílajícími vybraných evropských států
  - 4.1 Německo
  - 4.2 Velká Británie
  - 4.3 Česká republika
  - 4.4 Itálie
5. Vývoj sledovanosti a cílových skupin ERT/ NERIT z let 2013-2014

Vymezení podkladového materiálu (např. titul periodika a analyzované období):

ERT (únor 1966 – červen 2013)

NERIT (duben-prosinec 2014)

Metody (techniky) zpracování materiálu:

Komparativní analýza

Základní literatura (nejméně 5 nejdůležitějších titulů k tématu a metodě jeho zpracování; u všech titulů je nutné uvést stručnou anotaci na 2-5 řádků):

- **ΒΑΛΟΥΚΟΣ, Σταθης: Ιστορία της ελληνικής τηλεόραση.** 1.vyd. Atény: Αιγιοκερωσ, 2008. 420 s. ISBN: 978-960-322-347-4
(*Kniha podává informace o vzniku a vývoji televize v Řecku již od prvních televizních programů. Ve třinácti kapitolách je postupně popsán vznik prvního televizního vysílače v roce 1960, přes první integrované digitální platformy až například po vysílání Olympijských her v roce 2004. Kniha je také doplněna mnoha tabulkami se statistickými údaji.*)
- **BURTON, Graeme, JIRÁK, Jan. Úvod do studia médií.** 1. vyd. Brno: Barrister & Principal, 2001. 385 s. ISBN 80-85947-67-6
(*První česky psaná učebnice pro mediální studia, která se věnuje vztahu médií a společnosti či jednotlivce, který je vysvětlován na příkladech nejen českých, ale i zahraničních médií. Dále se zde autoři věnují nejen způsobu studia médií, ale také způsobu analyzování mediálních obsahů či následkům mediálního vlivu.*)
- **ΔΑΜΠΙΑΣΗΣ, Γιωργος. Την εποχή της τηλεόραση.** 1.vyd. Atény: Εκδόσεις Καστανιώτη, 2002, 238 s. ISBN: 978-960-322-347-4
(*Tato kniha je autorovým zamyslením nad stavem televizního vysílání za poslední čtyři*

desetiletí a jejím následujícím vývojem do budoucna.)

- **DAHLGREN, Peter. *Television and the public sphere: citizenship, democracy, and the media.*** London: Sage Publications, 1995. 176 s. ISBN 0803989237.
(Publikace se zabývá společností a veřejnou sférou v souvislosti s médii. Autor zde popisuje limity a možnosti televizního vysílání, dále svou pozornost věnuje také publiku a jeho interpretacím informacím z médií.)
- **HVÍŽDALA, Karel. *Moc a nemoc médií.*** 1.vyd. Praha: Máj; Dokořán, 2003, 268 s. ISBN 80-86569-70-5; 80-86643-07-7
(Kniha je v první řadě tvořena rozhovory s osobnostmi z oblasti politologie, sociologie, žurnalistiky, ..., se kterými autor debatuje o světě novinářiny v českém i evropském kontextu. Druhá část knihy je autorovo vlastní zamyšlení nad stavem médií doma i ve světě ve 21. století.)
- **JIRÁK, Jan, KÖPPLOVÁ, Barbara. *Média a společnost.*** 2.vyd. Praha: Portál, 2007, 207 s. ISBN 978-80-7367-287-4
(V této učebnici je na média nahlíženo ze společensko-vědního pohledu, autoři se zde věnují i konkrétním složkám potřebným pro mediální komunikaci, např.: publikum, společenské souvislosti, ... Opět se zde setkáváme i s konkrétními příklady z domácích i světových médií.)
- **Mac QUAIL, Denis: *Úvod do teorie masové komunikace.*** 3.vyd. Praha: Portál, 2007, 447 s. ISBN 978-80-7367-338-3
(Jedná se o učebnici masové komunikace, která se věnuje jednak teorii, ale zasahuje i do praxe. Jsou zde vysvětleny nejen základní pojmy a modely týkající se masové komunikaci, ale i její vliv na jedince a vzájemné vztahy se společností.)
- **MENDEL, Toby. *Public service broadcasting: a comparative legal survey.*** 1.vyd. Paříž: UNESCO, 2011, 96 s. ISBN 978-92-3-104204-1
(Tato kniha o veřejnoprávním vysílání zkoumá právní a regulační systémy, jimiž se řídí veřejnoprávní stanice v osmi různých zemích po celém světě.)
- **McDONNELL, James. *Public service broadcasting: a reader.*** Svazek 1990. Routledge: 1991. 127 s. ISBN 0415037077
(Kniha stručně popisuje vývoj veřejnoprávního vysílání ve Velké Británii již od jeho vzniku. Součástí jsou i komentáře, oficiální zprávy a úryvky z různých prací na obdobné téma.)
- **RABOY, Marc. *Public broadcasting for the 21 st. century.*** University of Luton Press. 1995, 303 s ISBN 1-86020-006-0
(Publikace pojednává o veřejnoprávních médiích v 21. století a jejich syntéza s rostoucí globalizací. Autor zde uvádí své poznatky na příkladech médií z 16 různých zemí, například. Německa, Velké Británie, Švédsko, atd.)
- **THOMSON, John, B. *Média a modernita.*** 1.vyd. Praha: Karolinum, 2004, 219 s. ISBN 80-246-0652-6
(Jedná se spíše o sociologicko-vědní učebnici, ve které se autor zabývá vlivem médií na vývoj společnosti. Historicky se věnuje širokému časovému rozmezí od poloviny 15. století (od doby vzniku knihtisku) až do současnosti, období masových médií.)

<ul style="list-style-type: none"> • TRAMPOTA, Tomáš. <i>Metody výzkumu médií</i>. 1.vyd. Praha: Portál, 2010, 296 s., ISBN 978-80-7367-683-4 (V této knize jsou představeny jednotlivé metody výzkumu, ať už pro komerční účely, jako je například výzkum sledovanosti, tak i pro účely akademické (analýzy a interpretace textu,...). Kniha je nejen učebnicí, ale i praktickou příručkou, jelikož jednotlivé metody jsou ukázány na příkladech z praxe.)
<p>Diplomové a disertační práce k tématu (seznam bakalářských, magisterských a doktorských prací, které byly k tématu obhájeny na UK, případně dalších oborově blízkých fakultách či vysokých školách za posledních pět let)</p> <ul style="list-style-type: none"> • HAVLÍČEK, Tomáš: <i>Transformace médií na příkladu vzniku médií veřejné služby v zemích bývalého východního bloku</i>, Praha 2012, 94 s. Diplomová práce. FSV UK • LACINA, Jan: <i>Česká televize 2003 – 2009 – první období generálního ředitele Jiřího Janečka</i>, Praha 2012, 104 s. Diplomová práce. FSV UK
<p>Datum / Podpis studenta/ky</p> <p>.....</p>

<p>TUTO ČÁST VYPLŇUJE PEDAGOG/PEDAGOŽKA:</p> <p>Doporučení k tématu, struktuře a technice zpracování materiálu:</p>
<p>Případné doporučení dalších titulů literatury předepsané ke zpracování tématu:</p>
<p>Potvrzuji, že výše uvedené teze jsem s jejich autorem/kou konzultoval(a) a že téma odpovídá mému oborovému zaměření a oblasti odborné práce, kterou na FSV UK vykonávám.</p> <p>Souhlasím s tím, že budu vedoucí(m) této práce.</p> <p>.....</p> <p>Příjmení a jméno pedagožky/pedagoga Datum / Podpis pedagožky/pedagoga</p>

<p>TEZE JE NUTNO ODEVZDAT VYTIŠTĚNÉ, PODEPSANÉ A VE DVOU VYHOTOVENÍCH DO TERMÍNU UVEDENÉHO V HARMONOGRAMU PŘÍSLUŠNÉHO AKADEMICKÉHO ROKU, A TO PROSTŘEDNICTVÍM PODATELNY FSV UK. PŘIJATÉ TEZE JE NUTNÉ SI VYZVEDNOUT V SEKRETARIÁTU PŘÍSLUŠNÉ KATEDRY A NECHAT VEVÁZAT DO OBOU VÝTISKŮ DIPLOMOVÉ PRÁCE.</p> <p><u>TEZE NA IKSŽ SCHVALUJE VEDOUcí PŘÍSLUŠNÉ KATEDRY.</u></p>

SEZNAM GRAFŮ A TABULEK

Graf 1: Průměrná konzumace médií ve světě	5
Graf 2: Procentuální užívání médií v dané věkové kategorii.....	51
Graf 3: Průměrný čas (v minutách) strávený u konkrétního média	51
Graf 4: Sezónní vývoj výdajů na reklamu (v EUR).....	52
Graf 5: Investice do reklam v jednotlivých letech (v tis. EUR).....	53
Graf 6: Media Mix	54
Graf 7: Programová skladba NET.....	57
Graf 8: Programová skladba ET-1	58
Graf 9: Programová skladba ET-3	58
Graf 10: Programová skladba N Sports/ ERT 2.....	60
Graf 11: Sledovanost jednotlivých stanic (09/2012 – 08/2013)	61
Graf 12: Sledovanost jednotlivých stanic (09/2013 – 08/2014)	62
Tabulka 1: TOP 10 pořady stanice ET-1 (období: září 2012 – srpen 2013).....	59
Tabulka 2: TOP 10 pořady stanice NET (období: září 2012 – srpen 2013)	60
Tabulka 3: Nejsledovanější TV pořady 09/2013-08/2014.....	63